

እገደ
ወረደ

እገደ
ወረደ

ከሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

Handwritten symbols or characters in a cursive script, possibly representing a name or a specific code.

Meysor Bro
t.me/BooksandYou

Small, faint text at the bottom of the right page, possibly a library or archival stamp.

A WHOLE WORLD WAITING TO BE DISCOVERED

©መብት በህግ የተጠበቀ ነው።

©All Rights Reserved.

የጠቅላይ ልማት ሚኒስቴር (የፖለቲካ አስተዳደር) 1993
የብሔራዊ አስተዳደር (አገልግሎት 1999) ሚኒስቴር
የብሔራዊ አስተዳደር 1999 ዓ.ም.

አዲስ አበባ - ታሪካዊ ተረፎ
የብሔራዊ አስተዳደር የፖለቲካ አስተዳደር - አስተዳደር ፕላንና ፕሮጀክት
ከፊር ደረጃ - ሃያከ ማዕከል
letunrep02@yahoo.com
P.O.Box - 17125

አዲስ አበባ - ታሪካዊ ተረፎ

የብሔራዊ አስተዳደር

የፖለቲካ አስተዳደር የፖለቲካ አስተዳደር

የብሔራዊ አስተዳደር የፖለቲካ አስተዳደር

ምስጋና

- እንደ ሽማግሌ መመርመሪያ በፀሐፊው እየተረጋገጠ ከሌለው በላይ አስተዳደሩ ላስተዋገደ ለፀሐፊው ማዕከል
- ለሀገራችን ልረጃና ልረጃ ለሀገሪቱ ለሀገሪቱ
- ለአገራችን ማዕከል ማዕከል ማዕከል ማዕከል
- የፊት ትንቢትና ትንቢት ማዕከል ማዕከል
- ለሀገራችን ለሀገራችን ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል

ይህ መጽሐፍ አገልግሎት ይሰጣል

ይህ መጽሐፍ ይሰጣል

አስተዳደሩ ይሰጣል

- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል ማዕከል ማዕከል
- እንደሀገራችን ማዕከል ማዕከል ማዕከል ማዕከል

እነሆ
70 በረከት
ከቃላት በወገናነት ላለፉ ነቁ ዜገች!

ይህ መጻሕፍ ወደጣቸው ከ17 ዓመት
በፊት በሆነ አንባቢያ የተጻፈ ነው

ሰብሐኛ ለእኩ ወወላይ ወመገረክ ቅዱስ
ኢህዋሉ እምነት እምነት

እነሆ መፅሐፍ ታሪካዊ ልቦለቱ ሳይሆን
እውነተኛ ልቦለቱ ነው፡፡ ከዛሬ ነገሩ ሁሉን
እውነት በፊት (ከጊዜው ጉንጭት ይገባል ጉንገቻህ/ክ)
በሀይ-አምላካችሁ ሀይ-ሰድሶች እመቤት ውጪ በሀይ
እንመሰግናለን፡፡ ጉዋታዎችንና ጉዋታዎችን ያዩኩንና
የሰማሁትን በተገታተኑ ደብተር ውስጥ መዘገብኩን፡፡
ኢሳይያስ በጻፈ ጊዜ ሳንገኝ ጉዳላዊነት የሚገኝ ነበር፡፡
የተረፈ ጉዳላዊ ውሳኔ ለደብተር ሆነና በቅርቡ ለሰላም
ይኖር ለረገገኝ ጉዳላዊ ተወሳኔነት

ጉዳላዊ በቂ ገንዘብና ጊዜ ሳንገኝ ያንዳንዳችን
እውነተኛ ጉዳላዊ ወረራ ላይ ስንገኝ ስንገኝ ስንገኝ
ከወጣችን ሲገኝ ጉዳላዊነታችን (ግንኙነት ያንገኝ ጉዳላዊ-
ከወጣችን) ታሪካችንን ኢሳይያስ

ከቅርቡ ወደፊት አንባቢዎቻችን ጉዳላዊነት ስንገኝ
ከሰላም ሰላም ጉዳላዊ ወረራ ላይ ስንገኝ ስንገኝ ስንገኝ
በቀረ ከሰላም ሰላም አንባቢዎቻችን ያንገኝ ጉዳላዊነት
ነው - ይህን ያንገኝ!

ጉዳላዊ ያ ያይረብኝ አዘጋጅ ለዘላለም ያንገኝ
"ቅርቡ ሰላም" ጉዳላዊነት ሰላም ሰላም ሰላም - ጉዳላዊ
እተገኝ እተገኝ ያንገኝ አዘጋጅ

እተገኝ ያንገኝ ጉዳላዊ ጉዳላዊ - እተገኝ ጉዳላዊ
ጉዳላዊ ያንገኝ ጉዳላዊ - ያ ጉዳላዊ ያንገኝ ያንገኝ ጉዳላዊ
የሰላም ሰላም ጉዳላዊ ያንገኝ ጉዳላዊ ጉዳላዊ ያንገኝ
እንገንዘብ ያንገኝ ያንገኝ

A WHOLE WORLD WAITING TO BE DISCOVERED

አላረፈህም እምቢ
ማርጆት አላረፈህም
መሞት አላረፈህም
እምቢ አላረፈህም
እምቢ እምቢ እምቢ

የወንዞች ወንዝ የሆነው የጊዜ ወንዝ ገንጠ ትፈቅዳለህ ወይ ሳይለኝ
ዝም ብሎ ይወስደኛል። በተስታ... እያረፈህ... እያንሳፈረ
ይወስደኛል... እንደመጣኝ ይወስደኛል

ወደ ምዕራብ ፀሃይ
ወደ ምስራቅ ጥላ
አልብሽኝ ብልኮ
ከሞት የሚያጣላ

እምላክ ሆይ! የኛን ያሻንገሉቱችህን ልመና ትሰማለህን? ወይስ
ታንቀሳቅሳለህን? ወይስ ወንዙ እንተንም እያንሳፈረ ይወስደሃልን?

ቆራቢ ነኝኮ

እንዲያው ዝም-ዝም! ዝም-ዝም!

ነይኮ ነይኮ ለበልሽ እንኮኮ

ተይኮ ተይኮ

አትበይኝ እንኮኮ

ተይኮ ተይኮ

ለጅነቴ የልጆች አላሆይ አላላሆይ ጠፍቷት

በትረ መሴ

በበረሀ

ከላይ ማና

ከታች ውሀ

መሴ መሴ

የለች ነብሴ

መሴ መሴ

የት ነህ መሴ?

የመሴ ጀላኪስ ለጅ ሞተ አሉ

ዋይ-ዋይ! ዋይ-ዋይ!

አገሩ ማንም የለበት

አለበው ላይ አለበ ተቆለብ-በት

ባዶ ላይ ባዶ ተደራርቦበት...

ነይኮ ነይኮ ለበልሽ እንኮኮ
ተይኮ ተይኮ አትቡኒ ችኮ
ወደ ምዕራብ ፀሃይ
ወደ ምስራቅ ጥላ
በመካከላቸው
ተደብዳል አምና

እንግቱሳላ

እነአብርሃም

ጠሙ ሀቲህላ

እድሜ የሚያረዝም

ምስጢሩን ለማንም

አልተናገሩም

ጠጥተው ዝም ዝም

ሞተው ዝም ዝም

ወደ መስታወት ሮጥኮ

እፈቲ ቆምኮ

ከፍርሃት ጋር ተፋጠጥኮ

ከእብደት ጋር ተዋወቅኮ

በአይኔ መስኮት ገባሁ

ወደ ውስጤ አየሁ

እኔን አጣሁ

ኸረ ነብሴ ው! ብዬ መስኮ

ኸረ ነብሴ ው! ብላ መስኮ

የባዶ ማሟቶ

ኸረ ነብሴ ው!

ኸረ ነብሴ ው!

ነብሴ ው!

ሴ ው!

ሰው!

ውው!

ው!

ለባ ቄሱ

ወደ ውስጥም እንዳይገቡ

ባዶ ባዶ እንዳይሆኑ

ክልኤቱ

«ፀፀት»

Qu'as-tu fait, ô toi, que voilà, pleurant sans cesse,
Dis, qu'as-tu fait de ta jeunesse?

Paul Varlaine

ሳልማሳውም አነበነበ እንዲህ ሲል፡፡ አንተ መስታወት ውስጥ
ያለኸው ገራኝ ሰው፤ ከድሮ ጀምሮ አይህለሁ፡፡ ዛሬ ግን በጣም ተለውጠ
ሁል፡፡ ግምባርህን ጊዜ የሚባለው ቸኮ ዶሮ ጭርብታል፤ ፀጉርህን ከድሮ
ይበልጥ ሽበት ዘርቶበታል፤ ስትመለከተኝ እይንህ ውስጥ ሀዘን ይታየኛል፤
ሳትህ የእንባ አገር መልክተኛ ይመስለኛል፡፡ ምን ሆነህል?

ምናሲ፤ ምናሲ፤ ምን አጠፋሁኝ ታዝንብኛለህ? ምን ወንጀል ሰራሁኝ
ዳኝ በሊሰበት ትከላኛለህ? ምናሲ፤ ምን በደልኩህና በፊትህ ፈገግታ
ታለቅብኛለህ? ወጣትነትህን አባከንኩለህ?

ወጣትነቱ! እንደምስጥ ውስጥ ውስጡን ይበላኛል፡፡ ያለፈው ጊዜ፤
ጥሉኝ የሂደው ጊዜ፤ የማይመልሰው ጊዜ ይናፍቀኛል፡፡

ወጣትነቱን እንደ አባራ ንፋስ ውስጥ ለበተነ ሰው ምን ይቅርታ
ይደርግለታል? ማንስ ደፍሮ «አይህ ግድ የለም» ይለዋል? ወይኔ ወጣትነቱ!
የማውቃቸው ወጣቶች ነበሩ፡፡

አንዶቹ፤ ቤተሰቢያን ሂዱ፤ ከግዜር ተዛመዱ፤ መንፈሳዊ ሀብትን
ዘፋ፤ ሰሙኝኛ ሆኑ፡፡

ሁለቶቹ፤ በእውቀት ለመበልፀግ፤ ወደፊት ለማደግ፤ ወዳጅ አገር
በረፋ ዘመናዊ ሆኑ፡፡

ሶስቶቹ፤ በወጣትነቱ አሳት አለምን ሳቃጥላት፤ ብለው ተነስተው
እንዳያፍሩ ሰከሩ፤ እንዳይፈሩ ፎከሩ፤ ሽርሙጣ አቅፈው
አደሩ፡፡

ሌሎቹ፤ ልጃገረድ ከነፈሩ፤ የሰው ሚስት አነጣጠሩ፤ እንደዋን ሳቱ
እንደዋን መቱ፡፡

የኔ ግን ወጣትነት፤ ዋ! ይኔ ወጣትነት!

በውቤ በረሀ በሽርሙጦች ሰፈር

ወጣቱ ሲንጋጋ አልጋ ላይ ለመስፈር

ሴቶቹን ለማረስ ባንድ ስንዝር ሞፈር

የወንዱ ሀጢአት ባስር ብር ሲሰፈር

*ምን ሰራህበት! አንተ ያለግጽፈጥ የምታለቅሰው
ተናገር! በወጣትነትህ ምን ሰራህበት?

በሊትየዋ «አሁ» ሊሊቱ ሲመተር

ከስር ከስር

ቀይ ብር አስር

በውቤ በረሀ በሽርሙጦች መንደር

ውብ ወጣትነቱን እየሁ ስትሻገር

ሳልጠጣ ሳልደንስ

ሽርሙጣ ሳልጸስስ

ቆንጆ ሲት ሳልጠቅስ

ልጃገረድ ሳልለስ

ዘቤ ሳልከሰክስ

አንዴም ሳላስቀድስ

እከስፎርድም ሳልደርስ

እንዲሁ እንደ ነገሩ

አለሁ ስላሲዎች ይመሰገኑ

አንቺ የውቤ በረሀ ሲት

የሊሊት ልፋት ዋጋሽን አግኝቶ

በማለገጥ ኩታ ተሸፋፍነሽ

በታኮ ጫማሽ ተራምደሽ

እስከትደርሻ ከመጠጥ ቤትሽ

መንገድሽ ላይ ማን ማንን አገኘሽ?

የወጣትነቱን ጥላዋን እየሽ?

ጭምጭምታዋንስ ሰማሽ?

ኩኩል ንህ ቀደደ

ያጣም ጠላ ያገኘም ወደደ

አንቺ ወጣት የነበር ጣት

በዚያ በማለገጥ በዚያ በጣት

ልጅነቱን እንዴም አላየሽት

መንገድ ጸር ስትጫወት?

አንቺ ከቤት ደጃፍ

ተደፍተሽ የምታንገራገራ

እኔንም አስታውሻ

አንቺ ከሞት አፋፍ ተዘቅዝቀሽ ምታለቅሽ

ተንሰቅስቀሽ ለኔም ትንሽ እንባ አፍሰሽ

እኔ ለራሴ ማልቀስ አልችልምኝ

«**ԳԱՆԿՏ**»

ጥላብ ስለፍልክ ማለፍ ሲደርስ ይህን እናውቃለን
ይህ ደርሶ ከፊት እና በነገር ይህ ባለው በጥንቱ

ትንሽ ቢታሰብበት ሙሉ ለጅን ሮጊያዓደር ተግባር ነው።
 ቲራውረድና ለንድ ባለት ያህል ለስተውል። በፊውን ለንጉቱን ገዢው
 ሲያርዱት፣ ቆዳን ሲገቱት፣ ብልቱን ሲለያዩት፣ ፈርሱን ሲገለጹት
 ተመልስት። ሆኖም ግን ለይነህን ጨፍኳ ሆነሁ ሲያነኩ፣ ለጥንት
 ሲቀርግሁ ስግ። ለከፊ ምን ለይነት መጨገልት! ይሄ ሁሉ ያችን
 የጥግት ስልቅ ለሙሉ ሳት! ተበቶህን ያጠበቅክ ፋጥር ፈርስ
 ለንድህት ጨፈላት ለበጠላታ? ልክ የገለጹትን የበፊውን ፈርስ
 የግጥሙል። ለሙሉ፣ በፊውን ሲያርዱት በስሙላብ ብለው ሲጀምሩ
 ለይደርደሩ? ለኔ በበኩል ይህን በስሙላብ ብሎ ግረድ የጀመረው
 ቀልደኛ ቲስ ነው ለሳቢ። ቀልድ ካልሆነ፣ ለንድት የለብን ፍጡር
 ባለብ ስም ትገረዳለህ?

ግራት መቸሰ ለንድ ትላት ወርደት ነው። ለፍንጫህና ለይገህን ለንዳሁም ጆርህን ብትጠይት ይህን ያረጋግጡልሁል። ቂጥህን በጠረገክ ተጥር ለይተዋለህ? ምግብ በላቶ ለር የግደል ዓላማ ለንድ ትበለፍራት ለይህትም? ይሄ ሁሉ ቢሆን ለር ቢቀብጥ የንግሥት ይወድቃል። ገን የላቡተያየት ጉዳይ ነው። ግለሰብ፣ ለሩ የእንግሊዝ የግደል ቅጽ ቢቀብጥ ነው ወይስ ቢዘንጥ ነው? ቢቀልድ ለንድህንስ? ወይስ ጅምናስቲክ መብራቱ ይሆን? የሆነ ሆኖ፣ ለሩን ለፍንጫችን ይህን ለንበረወ

ውብ ውጥትነት

ገብ ለጅሩ

h4-7 实验预习

λρσλφψ

ለገዲህ ሰላት ሰማቸኝ

ነይኩ ነይላኝ

ΛΡΑΨ ΛΤΦ ΗΕΖ

ለምጣላች ሰዊላች

PAE3777 839

በይግነት ነይላች

— 124 —

ΠΑΠΑΝ ΑΓΓΕΛΟΣ

Page 487 AM9

4E10 4E15

四君子 四友

ፕላን ለመገባደጥ፡-

141A-757 1000

A3744

N/A-4000™

57 04-57 1104

λ57 726402

אם לא תאמין

AC7 PZCMF

STIMULUS ACTING MATERIALS

204 25 25

 $4\frac{1}{2}$ m m

የህይወትን ምስጢር

02.973 1744C AC-8

24487 235073

በቅንብር ሽለቶ

25750-2580

THE AUTHOR'S ADDRESS

1479C 4578

ወይ እምስ መስተ ተግባሩ

λ76.Δ700: λ0-t

ለሽያጭ ለጥልቂት ለምዝራም ለጥልቂት

ምንም ላላልካት እንዲሆን ዘም ለልክት

 $\pm e^{\pm} \gamma$ $\pm e^{\pm} \gamma$

258 נ. סנדר'ס

4.3.8.1. 9b3d.1b

የተጠሩ ብዙ ናቸውና፤ የተመረጡ ግን ጥቂት ናቸው
 በአሊሆይ አላሊሆይ ግልቢያ
 -ሲጆራ- አመጣለሁ ላንተ ስል ላንተ ስል
 በየመረተቱ አጥኝህ ይመስል።

ሲጋራና መጠጥ፤ ከሰጧ ትንፋሽና ላብ፤ ከሲቶቹ ሽቶና ከሰንደል
 ጠሰ ጋር ሲተላተል የሙቢ በረሀን ሽታ ይሰጣል። ማታ ባንድና ባራት
 በአት ላይ የአጣንና የቦና ሽታ ይጨመርበታል

ይህን የማመራልህ እኔ ምናሴ ነኝ፤ ምናሴ ቤተ ማርያም ዘብሄረ
 ሙቢ በረሀን ወጋታታ ወጋታታ ጊዮርጊስ ሰማኤት። ሰነግርህ ዝም ብለህ
 ሰማኝ

-አትጥቅሃ ታበዘህ እደቁህ በዛ ወዳጅ ሀገር። አል ክንፈ

ፈረንጆች እትጥቅሃን ማሰልጠን ስለፈለጉ፤ የኢ.ሊ.ትሪክ
 መብራትን ሽርሙተናን፤ ቂጥኝን ከአንገሊዝኛ ቋንቋ ጋር ሰጡዋት
 የሰጡታ ፈረስ ጥርሱ አይታይም!

“ጊሰዮን” አለ።

የአሜሪካ ተራድኦ፤ ሲኒማ፤ ኮካ ኮላና ሮክንጎሮል አለምን
 አጨግልተ። የኛ ወታደሮች በዋሽንግተን ትዕዛዝ ኮሪያ ዘምተው
 ሲመለሱ -ጋዴምሺት አይዘንወር። እና «ሾርት ታይም» የሚባል
 ንግግር ከባድ ማይ ይዘው መጥተው በየጣላ ቤቱ ነቡት፤ ቀስ ብል-
 ሙቢ በረሀ ደረሰ

ማሟት እሹሩሩ ቤት ትርሲትና ብርሀኑ ይዋደዳል። ጠንፍየለሽና
 እጥርስሽ?

ጥላቱን ማሟት እሹሩሩ ቤት ብቻ ሳይሆን መላው ሙቢ በረሀ
 ሙስቱ ይረብሳል። ይሰከራል ይደባደባል፤ ይታረቃል

እኔ

ሁሉን ትቺ

ማታ ማሟት እሹሩሩ ቤት በቀይ መብራት ሶፋ ላይ ተቀምጧል
 ስለወዳጆች መለያየት፤ ስለወጣቶች ማርጀት፤ ስለኑሮ ማጠር ተከገሡ
 ስለወጣትነቱ ማለፍ አዘንኩ

ተይኮ ተይኮ

አመለጥሽኝኮ

ነይኮ ነይኮ

ባዶ ቀረሱኮ

ቦታው፤ ማሟት እሹሩሩ ቤት

ጊዜው፤ ማታ ማታ

ሰዎቹ፤ ትርሲትና ብርሀኑ አንቶኔኒ

ሁለቱ ፍቅር ይዟቸዋል። መጣት ፍቅር፤ ቆነኝ ፍቅር፤ በሙዚቃው
 ጨክትና በሰጧ ማሟት ሙስጥ ይተያየል ይሳሳታል ተተላረው
 እየተንሸነሹ ይደንጋል። ለሌላ ሰው ወይም ለሌላ ነገር አይን የላቸውም
 የትርሲት ቀጠን ብሎ ረዘም ማለት፤ ጠይም ፈቺ ሳይ ሙስቱ፤
 የሚታየው የፈገግታ ብርሀን፤ ትከሻጥ ሳይ የሚፈልግ ጥቂር ሀ።
 ፀጉር፤ ይሄ ሁሉ የወንዶችን አይን ይሰባል። ሙስቱ የሚጠግጠው ጎዳና
 ወዝዋዛው አረማመጃ የወንዶችን ምኞት ይሰጣል ብዙ ሙስቱ፤ ሙ-
 ገዝብ እንደጥሽ ይጋታል። እኛ ግን እሷ አትላቸውም ከብርሀኑ ጋር
 ፍቅር ይዟታልና።

ጠንፍየለሽና እጥርስሽ ይዋደዳል። ወይስ ምንድን ነው?

ጥላቱን ጠብ ፍልጋ ሙቢ በረሀን ይሰራታል።

ማሟትና ከንፈ። እኛ መልክ መልካም መጣቶችን እየተያየረች
 ትደሰታለች፤ እሱ እንደ አውራ ዶሮ ከሴት ሴት ይዘላል በመጨረሻ
 ሁለቱ ሊተቃተሩ ሊቆላሉና

አጠገቢ በሌላ ሶፋ

ጋሺ አልተገናኘንም ተቆልለዋል እንደ ተራራ

ሙሉ ቁናቸው ላይ ትንሳፈሩለች እንደ ዳመና

እነሆ በመሰንቆ

እንባ በገበያ አይሸጥም ኮ

ተይኮ ተይኮ

አሉ ጋሺ አልተገናኘንም

ወንዙ ላይ እየተንሳፈረች ሙብ መጣትነቱ፤ እንደ እናት ሰላግጥ
 እረፍት የሚሰጠው እጆቿን ዘርገታ ትጠራኝ ነበር

«ናኒ ልቀናህ

ጊዜ ሳይይዝህ

ሳይጨባብጥህ

ሙብ መጣትነቱ

የገደል አበባ ንፁህ ፈቺ

A WHOLE WORLD WAITING TO BE DISCOVERED

የግለሰብ ምንጭ ቀዝቃዛ ገንጭ
እንደናት ምቹ ደረጃ

የሀይወት ተጋድሎ የተከሰውን ግምባርህን
በጉንጭ ላቀዝቅዝልህ
የሰላሳ ሽህም ያደከመውን ራስህን
ደረቲ ላይ ሳንተርበልህ
እረፍት ልስጥህ እልችኝ

እጅግ ለላልኳት ለምግብ ለላልኳት
እንዲያው ሆኖ ለልኳት
ለገዢ ቆንጆ ወጣት

ወጣትነት የተሰፈረሰበት

ከወጣትነት ልብተኛ ምን ሊልበት?

ጥላ ወደ ምዕራብ

ህይወት ወደ ምዕራብ

ወይ ወደ ምዕራብ

በመካከለኛው ታጣ ትላንትና

ወደ ሰግዶ ገብብ

ወደ መራት ገብ

ሃይት ራቶችብኝ

ሸሸኝ እንደዋሳ

What is the price of the priceless youth we wasted when we were
young?

በታው . . . ማግኘት እሾሩሩ ቤት

ጊዜው . . . ማታ ማታ

ሰዎቹ . . . ጥላውንና መፋቂያው

ጥላውን ጥል አይን፡፡ ጥላውን ራሽ የሚጣላው ሰው ቢያጣ ትልት
መስታወት ገዝቶ ከምስሉ ጋር ለመጣላት ሳይሞክር አይቀርም
«የማረገውን አታርግ ብዬሀለሁ፤ ጥ ረረሰኝውን» ይለጥል

ከንፈ ማግኘትን በሙሉ ነብሱ ይመዳታል፡፡ ገን ነብሱ ተላው ሳይ
ላይ ነው፤ ፊታውረረ ይውት!

ትርሲትና ብርሃኑ እንዲህ ሲጥጥ ልጅ ቢጠልፍ ልጅቱም ምን
ያምር ይሆን?

ጠንፍቶአችኛ ለጥርስ ወልደው ቢሆን ኖር ልጅቱም ምን ይሆን
ነበር? ወይስ ባልሆነ? ወይስ ድንከር ወይስ ጉድ? ምን ሊደነት?

እኔ

አዝኔ

ተስፋ ቆርጫ

ሁሉን ትቼ

ማታ ማግኘት እሾሩሩ ቤት በቶይ መብረት ጥቂር ሶፋ ላይ
ተቀምጫ፤ ወጣቶቹ ሲቶቹን ይቀጥባሉ፤ ጥጥሩ

በላቶቹ ወንጃቶችን የሚያቀርብረብሩ ይመስላቸዋል!

ጌን ገን ወጣትነት

ችላ ለልኩዋት አገልግሎት

ባይሆን እስቲ በሊለቸበት ሳንላት

በበገና ላዋጋግላት ሳይደረሳት

በቃላት ተረት ልካት

«እስቲ እሳት ለውት»

እሱ እግግ ሰንበቱ

ሴት እጻራ የነበሩቱ

አቃጣሪ የሆኑቱ

አንቺ ወጣት የነበር ጣት

ልጅነቱን ምንጭ ዳር ስትሳውት አጥጓች?

እና ምን ሊልኳት?

መናሻዬ የአባይ ዳር እንባ

መድረሻዬ የከንኤን ኩምታ

ባርዛ ለመት ሰፋት ምድረ በዳ
በጽሁፍ ደላ ውሀ ሚቀዳ መሲ
መሲ ጀጋጅያን ነው
ወይስ መሲ መብዛት?

መሲ ባሰኘው ቁጥር በዱላ
አለቱን እየመታ
ይባላል ያረፈት ነበር ውሀ

ውሀ ውሀ

የግዜር ውሀ

ትንዝር አይኔን ያልዋ ላይ ተከዬ ቃላት ልሰንዝርልህና

«ጉልበትም ሀብትም እውቀትም ባዶ ናቸው፤ እንደሌላው ሁሉ።
ጉልበትኛውም ከጊዜ ጋር አይታገልም። አምስት መቶ ኪሎ የሚመዝን
አለሉ አንሳህ ተብሎ ደስ አለህ። እሺ፤ ታድያ ምን ይጠበቅ? ብዬ
በጠይቅህ ግን፤ የጉልበትህ ዋጋ ቢሰነት ይታይሃል። ከንቱ!» አሉ ሽባው
ስመዬ፤ አይኖቻቸው እንደወፍ እየበረፉ

ዳኛው ለከፍተኛ ፍርድ ቤት የተፃፈውን የሰው ልጅ አቤቱታ
ካነበሉ በኋላ

«ይህን ጥያቄ ደጋግመን ስምተናል። ግን መልሱን የሰማነው
አይመስለኝም። ጥያቄ ቢበዛ ስንት አይሆንም።»

ጠበቃው፡ «ጌታዬ፤ እዚህ ጎረቤት አልምጥ የሆነች የገደል ማሟቶ
አለች፤ እምና የጠየቅነውን ጥያቄ እየሰበሰበች ባመት ባመቱ
ትወረውርብናለች።»

ዳኛው፡ «ማስጠንቀቂያ ይሰጣት።»

ጠበቃው፡ «ተይኮ ተይኮ ተብለሻል።»

የገደል ማሟቶ

«ተይኮ ተይኮ ተይኝ ልተኛበት

ቁላዬ ነው ዳገት ቆለጤ ቀልቀለት

ተይኮ ተይኮ

አትበይኝ እንኮኮ

ነይኮ ነይኮ ልበልሽ እንኮኮ

ቁላዬ እምስሽ ፊት ሰግዶ ተምበርከኮ

ታስታውሻለሽ የያሪኮን ምርኮ

በሀፊ፡ ተኑን በመቼ ላድርገው ጌታዬ?

ዳኛው፡ ዘለአለም፤ ሰባት ዘመናት፤ እልፍ እም አእላፍ እመተ
ውድመት በለው። ደብዳቤው ከዘለአለም አርባ አራት ዘመናት በፊት
እንዲላክ። በፊትማንደ

ከስ፡ ምድረ በዳ ውስጥ ለብቻህ

በተሰያት በበጋ

በሀይ እሳት ስትተፋ

ንፋስ ደክሞት ሲያንቀላፋ

ሲና በረሀ ውስጥ ለብቻህ

በሀይ ከላይ ስትከከህ

አሸዋ ከታች ሲጠብቁህ

አየሩ ከዙሪያህ ሲያበስልህ

ውሀ ጥም ሲያጠመልግህ

የመሲ በትር ሳይኖርህ

አለቱን ማን ያንኳኳልህ?

አባይን ብታገኘው ጠጥተህ

የምትጨርሰው ሲመስልህ

ታዲያ

ኮዳ

ውሀ

በትንሽ ኮዳ

ጥቂት ውሀ

በትኖርህ

ያችን ኮዳ ከፍተህ

በንቀት ቀስ ብለህ

ያችን ጥቂት ውሀ

ብታፈስ

እያወቅክ እንደማትታፈስ

በሀሊናህ ፊት የለብህም ወይ ከስ?

ወይኔ ወጣትነቱ!

ከሰሰኝ ሽብቴ

ማንኝ ብለው?

ሙሉ ለገደብ

ለገደብ ገደብ በረሀ

መስሪያ ቤት በረሀ

የግራም ጥብቅ ውሃ

ጥብ

ጥብ

ጥብ

የገደብ ውሃ ደፍተህ

ጥብቅ ጥብቅ ብቻ ስትቀርብ

ወይኔ ውሃ

ወይኔ ውሃ

ፈሰሰ ውሃ

እንቺ ጥብቅ ጥብቅ

ናፈቀኝ እንባ ጨው ውሃ

ብለህ በግልጽ

ሰላም በመገኘትህ

በሀይወት ጠበቃ በሀሊና ዳኛ የለብህም ወይ ከስ?

እዩ እንዴት ያረጉታል?

የይ ዋይ ሽረ ወይ

እዩ ያልተገኘ ነገር

ዋይ ዋይ!

እዩ እንዴት ይቀብራል?

ዋይ ዋይ!

እዩ እንደ ሌላው ነገር

ዋይ ዋይ!

ሽረ ወይ ብለው

ዋይ ዋይ!

አርባአቱ

«ሰላም ለኪ»

ከህ ግለሰብ እስከ ሆ ሳብእ በሰብአዊ ሆኖታ ፈጽላ ግለሰብ ግለሰብ
አቡና ከንፈሊል እንደደረሱት

መልክላ በረሀ

ሀ - ግለሰብ ሆኖ ሰላምታ

ሰላም ለኪ

ቤተ ዊስኪ

ያስከረኪ ገንዘብችን

ያመልከኪ ቅንጣሬችን

ወይቆፍረኪ ቁሳችን

የሁላችን

ሁ - ካለብ ሁፕ ባጭሩ

እንቺ የሌሊት ሴት

ዊስኪ ቤሬ ቤት

የገንዘብ ገረጽ

የቁሳ እመቤት

የምና ልጃገረጽ

የክርም ባልቴት

እሙንት የሌት ሴት

የሀይት ሴት

ሂ - ባልስ ሂፕ ተዘጋጂ

ብርሀንን ሊቀብሩ

ጨለማን ሊጠሩ

ወርቅ ሲዘምሩ

በሀይ ስትሸሽ

ቀኑ ሲመሽ

ግብር ውሃ ውጥተሽ

ፈትሽን ተካክለሽ

A WHOLE WORLD WAITING TO BE DISCOVERED

በካርታ፡ ጠንቁላሽ
ትጠብቂኛለሽ
ትጠብቂናለሽ

ሃ - ራብእ ሃ፣ አንቺ ነሻ

አንች መልክሽ «ፑድር»
በሀይሽ ቀይ አምጥል
ባልሽ የብድር
ፍቅርሽ ያስር ብር
አንቺ አታላይ
ላቅሽ ካንገት በላይ
ባሉችሽ ብዙ
አንች አጭበርባሪ
የሰው ኪስ ቆፋሪ
ጅሉችሽ ብዙ
ፊትሽን ማሳመር በፑድር በኩል
ጭንሽን መክፈት ለሁሉም እኩል
መበዳት አታፍሪ
መውለድ ስትፈሪ
ኑሮሽ መሀዙ
በምንም በኩል
ሀይወትሽ አጉል

ሄ - ሀምስ ሄ፣ እኔ ራሴ

አንቺን አምኜ
ቂጥኝ ዘግኜ
ጎርጊስን ለምኜ
ፔኒሲሊን ውጪ
ከቂጥኝሽ ድኝ
ከጨብጥሽ አምልጪ
አንቺን አምኜ
ቀረሁ ባክኝ
ቀረሁ መሆኝ

አምሷ
አልች ላግ
ምን ማለቷ?
መውለዱ
መቀለዱ
ቀልድ ነው ነገሩ
እንግዲያማ?
እኔ ነገሩ
አንቺን አምኜ
ቀረሁ መሆኝ

ሀ - ሳድስ ሀ፣ ቁላ ነህ

ውጥርጥር ግትርትር
አጭር ዘርዘር ብትር
ዘወትር ትርትር
በዳሊሽ ውርውር
በቂንጥርሽ ሙልጭ
በብልትሽ ንክር
ፋጭ-ፋጭ
ፋጭ-ፋጭ
ኢጭ
ረጭቶ ሲጠወልግ
በጨርቅ ጥርግ
እርገሽ ብድግ
አሁንም ኢጭ
ለስንት ብር?
ስራሽ ስልትትትት
ኑሮሽ ብስጭትጭት
እድልሽ እግሽ እንደኔ ስንኩል
በምንም በኩል ሀይወትሽ አጉል
ብሬን ቁጭ
ፋጭ-ፋጭ
እይ ኑሮ

መኛ እንዲህ ነበር
ያስብሃው ይረዳል?

ሆ = ሳብእ ሆኖ ያው ነንኮ

አይዞሽ የኔ እህት ቻይው አጣሽን
አይዞሽ የኔ እህት ቻይው ጣጣሽን
ብትሆኒም ለኛ አሻንጉሊታችን
አሻንጉሊት ነን እኛም ራሳችን
ሳንፈትድላቸው እየፈጠሩን
በጨለማ ውስጥ የወረወሩን
ስንደናቀፍ የሚሰቁብን
እኔ
ድንገት ነትኛ
እንኛን አይኛ
ደንግጦ
ውበትሽን ፈርኛ
ከማንነትሽ ሽምጥጦ
አምላጩ
ብልቱን አድክሜ
ነብሲን አሳምሜ
ትኩሳቱን አዳፍኜ አጥፍኛ
ተኛሁ ተመልሼ
አሁንም ባንኒ
ነብሲን አውልቄ አጥቢ
አስጥኛ አድርቄ
አጥፈ ጠቅልቼ
አምጥኛ ላንኛ ሰጥኛ
አጠብቃለሁ
እፀልያለሁ
ተይኮ ተይኮ
ነይኮ ነይኮ

ተይኮ ነይኮ
ነይኮ ተይኮ
ልበልሽ እንኮ
ግን ዳሩ ግን
ግን ነገር ግን
አባ ቄሱ
ባለ ነብሱ
አየጠሙ
አየከሱ
አየሰጡ
አየነሱ
ቡረኬ
ዘስላሴ
ለስጋዬ
ለነብሴ

ድንገት ወደ ውስጥም እንዳያዩ
እንደኔ እንዳይበረግኩ
አልሰ በአልሰ ውስጥ
ባዶ በባዶ ውስጥ እንዳይሆኑ

ደጃች ውቤ ሰፈር፣ ማሟት አሾፋፋ ቤት ሙሉ የምትባል ሸርሙጣ
አለች

ሳሁን ደርሶ መልስ ሶስት ብር
ሳዳር አስር ብር
እግዚር ያሰ አለት
መናፍቅ ደብተራ በዜማ
«ማርያም መግደላዊት በጊዜዋ ስለነበረች አመንዝራ
ሙሉ በረሀዊት በልጅነትዋ ስላልነበረች ሸርሙጣ
ያችንስ ማን አወጣ ይችንስ ማን አመጣ?

ልበ ንፁህዋን ትንሽ ልጅ ወደ እርኩስ ሸርሙጣ የሚለውጣት ማን
ነው?»

የሙሉ ድምፅ በቴፕ ሪከርደር፡ «እኔ ንሺ! የእስላምንም
የክርስቲያንንም ሀጢአት ጠርጌ የማድረግ ሰው ነኝ፡፡ ማንንም
አልማመጥም፡፡ ሆ!»

አምላክ ሆይ መቼ በደልንህ? አንተ በደልክን እንጂ
ሸርሙጣዋን ማርያም ቅድስት ያደረጋት ማን ነው?

ተይኮ ተይኮ ተይኮ ተይኮ
እኔማ ወዳጅሽ ቆረቢ ነኝኮ
ተይኮ ተይ ኝኮ

ሰነግርህ እህ ብለህ ስማኝ

መሳዳት መቸስ ትልቅ ነጡር ጡርደት ነው፡፡ ሴትየዋ ላይ ወተሀ፤
ስታላከልክ ቆይተህ፤ ሀጢአትህን ስትረጭ ሰላህ ምን ማድረግ ነው?»
ብለህ ራስህን ጠይቅ እስቲ፡፡ ወይም ቁላፅ ቆሞ በልብህ ከበሮ እስከስታ
ወርዶ ወርዶ፤ ገብቶ ወጥቶ ገብቶ ተፍቶ «እሁን ልትጠወልግ ምን
አትላበለህ?» ብለህ ጠያቂው፡፡ ከንቱ ተጠላክ!

ከሌላች ልጆች ጋር ተልዩሽና ከሌላ ስትጫወት የነበረችውን
ትንሿን ሙሉ፤ እሁን ከሌላች ሴቶች ጋር እንድትሸረሙጥ ያደረጋት
ማን ነው? እኔንሺ ነሞ

አንድ ማታ ማሟት እሴቴሬ ቤት እንዳርጋቸው ሰካራሙ
እንደልማዱ ሰከሮ፤ እፍንጫውን ይህ «እፍ! እነዚህ ሸርሙጦች
እምሳቸው ይግማል ጃል! ማዘጋጃ ቤት ውሀ ከለከለ? ለምን ግብር ውሀ
አይወጡም?» አለና

በዘመን ቁልቁልት

ሰምቼ ሳቀልት

ይህ አይነቱ ንግግር በየቀኑ ይሰማል

ከነሳቱ፡፡ ሳቁ

ሳቁ ሳያውቁ

እነባዶ ሳቁ

አምላክ ሆይ መቼ በደልንህ

አንተ በደልክን እንጂ

«ይፍቱኝ አባቴ»

ካንድም ሁለቱ፤ ሁሁ

ተይኮ ተይኮ ካእቢ

ልንገርሽ አስቢ

«ይፍቱኝ አባቴ»

መፅሀፈ. ዕዳት

አንቺ ቆሻሻ ሻሽ

ትማላም ብላሽ

ንፁህ እያለሽ

የጠመጠመሽ ይፍታሽ

እሁን ቆሽሽሽ እንደምን ልንካሽ?

ሁሉ

እሮ አለ እውራ ዶሮ

እድሜውን ጥሮ

ጥሮ ግሮ

ሀልሙን ከምሮ

ትዠቱን ጭሮ

ያሮጊቶች እሮሮ

እይ ኑሮ!

በጊዜ ከበሮ

አምና ጨፍሮ

መሞት ዘንድሮ

ይኸው ነዋ ኑሮ

እግዚእ!

«ይፍቱኝ አባቴ»

ካንድም ሰለስቱ፤ ሂ ሂ ሂ

ተይኮ ሳልሴ

ፈጠፍሽ ሰላሴ

እራት ዘሁልተ

አትብሉ ያለው ሙሴ በእራት

እንቁራሪት እንሸላላት ሸረረት

በመሳሰለ ተበድተሽ ሌሊት

ራስሽ ረክሰሽ

ሰው እርክሰሽ

በኪፋቤል

በሱራፌል

የዝተሽ ይፍታሽ

ሂ ሂ ሂ

እግዚር የጊዜ ከብሪቱን ጥር
እቃጠልን እንደ ጥራር
ሆር ሆር
መዝጊያው ጥራር

ሀይስትቆንን
ዉለግ ሲጀንን
ሸሸች ኑር
ሸልካ በገር

ዋ'ያለች ዋለች ዋኔዋ
ምን ሆና ይሆን?

«ይፍቱኝ አባቴ»

ሃ ራብእ ሃፕ መፅሀፈ ደንቃራ

በስመ ቃሌል

ወላጥናሌል

ደንቃራ ያዞረብሽ

ድግምት የደገመብሽ

ይፍቃሽ

ሃ ሃ ሃ

እውውው

እለ ጅቡ

ምን ማለቱ?

እንትን ማለቱ

እንትን እንትን

ለምናምን

ወጣቶቹ በሩን ቆለፉ

ተዋደዱ ተቃቀፉ ተጣደፉ

እንቀላፉ

ኩኩሉ!

ሌሊቱን ለብሶ እርጅና ደረሰ

ቀኝ እጁን ሰደደ

ውብ ጡት ያሰሰ

ወጣቶቹ ጠወለን
ጠወለት ጠወለን
ሲነጋ ተያዩ
አለቀሱ አለቀሱ

እሜት መሬት ያለ ትሬት

ባታላምጥ ዋጥ ስልቅጥ!

ዋይ ዋይ

ዋይ ዋይ

«ይፍቱኝ አባቴ»

ሄ - ሄ ሀምሴ፣ ካንድም አምስቴ

ተማሪ ከሙሴ

«ይፍቱኝ አባቴ»

መፅሀፈ ሙታን

እንቺ ሞተሽ

በኪሩቤል

በሱራራል

በንፁህ ሻሽ የገነዘሽ ይፍቃሽ

ሄ ሄ ሄ

ሙሴ ሙሴ

በበረሀ

ከላይ ማና

ከታች ውሀ

ተይ'ኮ ተይ'ኮ

ጻዊት እደግማለሁ

አትበይኝ እንኮኮ

ነይ'ኮ ነይ'ኮ

አረጀሁ በረደኝ

አልብሺኝ ብልኮ

በይ'ኮ በይ'ኮ

ሽቦቴ ከበደኝ

እንተርሺኝ ብልኮ

እምቢ! ግርጂት እምቢ!
 መሞት እምቢ!
 ወደ ሰግደ ኮከብ
 ወደ መሬት ለዛ
 አልብሽኝ ፍትሮሽኝ
 ህይወት እንድገዛ

እምገደ የሰ ምገድ እንዲት ይቀት ፈሳ
 በአለሰ አሸዋ ተዋጠች መልሳ
 -እኔና እንትኔ የምናቀው ቅኔ-
 አሉ አለታ ገብረሀና
 ልዊታቸውን ደገመና
 አሁን አትመኚኝ አልፈልገምና

ተረት ተረት
 የመኪና ጋራህ
 እንዲት ሲትሮ ነበረች
 ስትፍር ስትፍር ሞተች
 ተቀበረች
 ይህ የሀሳብንም ታሪክ ነው

እንዲት ያረጉታል ያልተፍረገ ኑሮ?
 እንዲህ ይቀብሩታል እንደሌላው ኑሮ
 እምላክ ሆይ መቼ በደልንህ
 እንተ በደልክን እንጂ

እንቺ ቆይ	የጌታ ሆኑ
ዝም በይ	ሰላምና ጸሐይ
ፍጡር ቢገዛላ	ሰላምና ጸሐይ
በሞት መቀላ	የጌታ ሆኑ
ዝም ዝም	የጌታ ሆኑ
ዝም በይ	የጌታ ሆኑ

እብሽ መበተበጥ
 ድገምትን ግላመጥ
 በዕርእ በእብራይስጥ

መጣፍ መገለልጥ
 ይጠቅም ይሆን ወይ
 እንጥክር ይሆን ወይ
 አለችኝ ውብ መጣትነቱ
 ገንት ልጅነቱ
 ወንዙ ሳይ እየተገሳፈረች

እሼም አላልኳት
 እምቢም አላልኳት
 እንዲያው ዝም አልኳት

ወደ ሆይ
 ሂድሽ 'ንደ
 ራትሽ 'ንደ
 ባከንሽ 'ንደ

እኔ 'ምስቀው
 ሳከን ብቻ ነው
 ሃ ሃ! እያረረች ሳት
 የህይወት ግሽላ

ደግሞ የግሽላው
 እንደ ብቻ ነው
 የምንፍረው
 ብዬ ሳስብ ነው
 ሂ ሂ ሂ! ትከላ
 ለዚህኮ ነው
 'ምንከተከተው

ሆሆሆ!
 ሲታዩ ሰቆ
 ጥላቱ ጠልቆ

እንደዚህ ስስት ብታይው ውስጡን
 በመሠረዱ ጠቅልኩ ገፍጤን
 ሂ ሂ ሂ

ተይኮ ተይኮ
አትበይኝ እንኮኮ
ቂንጥሬ ይታያል
በቆለጥሽ ሾልኮ
/ውስጡን ለቂሰ/

«ይፍቱኝ አባቴ»

ሊያንከራትትሽ

ካፈር የፈጠረሽ

በረሀብ ያጠረሽ

በምኞት የወጠረሽ

በእጦት የቋጠረሽ

ፈጣሪሽ ይፍታሽ

አሁንስ ሳቁ ለተቀኝ

እንባው ተናኝተኝ

ዋ'ያለኝ ዋለኝ ዋኔዋ

እኔም እንደሷ

ምን ሆነን ይሆን?

«ይፍቱኝ አባቴ»

ካንድም ስድስቴ፣ ሀ ሀ ሀ!

ተይኮ ሳድሲ

ላንቺ ነው ውጃሲ

«ይፍቱኝ አባቴ»

መፅሀፈ ፍትህ ብሄር

አንቺ በልቃጣ

ሸርመጣ

በህግ ተከሰሽ

ያሰረሽ ይፍታሽ

ሀ ሀ ሀ!

ያዋቂ እርሮ

የልጅ እንጉርጉሮ

ሸሸኝ ኑሮ
ሾልካ በጌሮ
እንዚኦ

ዋ'ያለኝ ዋለኝ ዋኔዋ

ምን ሆነ ይሆን?

«ይፍቱኝ አባቴ»

ካንድም ስባቴ፣ ሆሆሆ!

እንግሳ ሰባኦ

«ይፍቱኝ አባቴ»

መፅሀፈ ፍትህ

አንቺ ባለቂንጥር

ኮሚኒ ፍጡር

አንቺ ታላቅ ሚስጥር

የተመረመረሽ ይፍታሽ

ሆሆ

ይኸውልሽ

ከ ሀ ግእዝ

እስከ ሀ ሳባኦ

በፊደል

በሙሉ

አሳሳቅ

አስማዕሽ

በሰምኖ ወርቅ

አለባበስኩሽ

በውስጡ ወይራ

ወጋጋሁሽ

«እኔኖ እንትኔ»

የምናተው ቅኔ»

አሉ አሉቃ ተበረዘኖ

ቁሳቸውን አቆሙኖ

«ይፍቱኝ አባቴ»
ተይኝ አቦጊዳ
ደሞ ልጄ ሆንሽ?
ጊማም ብልቴን
በልቶብኝ ቡዳ
መቼ መለድኩሽ?
ቂቂቂቂ!

አሁን ደሞ
ባዲሱ ሞ
ድ አሳሳት
አስቲ ልሳት
ቂቂቂቂ!

ሸርመጣኝ ውሻ ቡለቱ እንድ ናቸው
ቢተስኪያን አይገቡ ቁስ አይባርካቸው
መብዳትን የመሰለ መላጣ ውርደት የት እ
እያሉ ሲሰብኩ ስለቡ ባህታዊ
ካድማስ ወዲያ ርቀት
ካልማዝ ወድያ ድምቀት
ከሳት ወድያ መቀት
ከሊት ወዲያ ውበት
ከእምስ ወድያ ጥልቀት
ከሞት ወዲያ ሀይወት
ይገኝ እንደሆነሽ?
አለችኝ ውብ መጣትኑቴ ገነት ልጅኑቴ፣ መንቡ ሳይ እየተንሳፈፈች
የወንዞች ወንዝ የሆነው የጊዜ ወንዝም ከምንም ሳይቆጥረን መድረሻ
የለሽ ጉዞውን ይቀጥላል ይቀጥላል ይቀጥላል
ውብ መጣትኑቴ
እንደቡሄ ማታ የሚያበሩ ሌታዊ አይኖቹ
እንደማር ወለላ የሚያስሳመኝ ከየፍሯ

ና አፍህን አፈ ሳይ ደትን
የንሮን ምሬት ላጣፍጥልህ
ጊዜ ሳይመጠኝ
ሳይጨራምተኝ
ቅደመው ሳመኝ
ተደስትብኝ
ተጠቀምብኝ
ከፈለግከም ተሳውትብኝ
ብቻ እንዲሁ አትተወኝ
ከንቱ አታስተረኝ አለችኝ
አሺም አሳልኳት እምቢም አሳልኳት እንዲያው ዝም አልኳት

ምዕራፍ ሁለት

እ ሹ ሩ ሩ ቤ ት

«እኛም እየነው ሁሉንም
እንደንቺ ዓይነት አዳራሽ የለም»
(ያማርኛ ቅኔ)

ከምሽቱ ሶስት ሰዓት ይሆናል። ቅዳሜ ማታ ማሚት እሹሩሩ ቤት። እሸሻራቸው ሁሉም የጥለቱ ሰፋት ስንዝር የሚያህል የሀበሻ ልብስ ለብሰዋል። ግን በቀዩ መብራት ምክንያት የጥለቱ ቀለም ምን እንደሆነ ለመለየት አይቻልም። ሁሉም ነገር ደም ውስጥ የተነከረ ይመስላል።

የሚደንቡትን ሰዎች እንዳልገቡ እየተጠነቀቁ ወደ ውስጠኛው ክፍል አመራቁ። የውጪው ክፍል እምስት ሰለት እስኪሆን ድረገ ምንም አይታይበትም። ያው የተለመደው ቀይ መብራት፣ የተለመደው ጨካኝ ሙዚቃ፣ የተለመደው ዳንስ እና የተለመደው ጉራ ብቻ ነው። ከእምስት ሰዓት በፊት አዲስ ነገር ቢገኝ እውስጠኛው፣ የማይደነበት፣ አንዲያው ቁጭ ብሎ የሚጠባበቅ ክፍል ውስጥ ነው። አዲስ ነገር ባይኖርም ጋሼ አልተገናኘም ይኖራል።

ይኸዋ! እንደ ልማታቸው ጥግ ሰፋቸው ላይ እንደ ተራራ ተቆለለዋል። አሁን የውስኪ ብርጭቆ ይዛ ጭናቸው ላይ እንደ ነዋ ጉም የምትንሳፈፈው ፅጌ ናት። አጠገባቸው ያለው ሰፋ ላይ ተቀመጥኩ። እየኝ፣ ተሳሳትን በእንገት እጅ ተነሳሳን! በቃ። ማሚት እሹሩሩ ቤት ስንተያይ ይኸው ሶስት ዓመት ሆነን። ታዲያ ተነጋግረን አናውቅም።

ዙሪያውን በየሰፋው ላይ እንደ ስድስት የሚሆኑ ሰዎች መጠጥና ወሬ ይዘዋል። ከአንዱ ጋር ማሚት እሹሩሩ ታወራለች። እንደ እሸሻራቸው የሀበሻ ልብስ ለብሰዋል። ከውጭ ርታ ከነቅላታ ሲያምርባት፣ አብሯት ያለውን ሰውዬ እየሁት። ጠይም፣ ኩሩ ቢጤ፣ መልክ መልካም ወጣት። ጥቂት ቆይታ እንገዲህ ወደ ጠንፍየለሽ መኝታ ትወስደዋለች። የታደለ ሰውዬ! ማሚት ወጣቶችን ስታስደስት ጠንፍየለሽ መኝታ ቤት እያስገባች ነው። የራሷ መኝታ ለሷና ለከንፈ ብቻ ነው። ሌላ ወንድ አይገባበትም።

እኔ ብዙ ጊዜ ገብቼበታለሁ፣ ግን ከከንፈ ጋር ሆኜ ነው።

ዛሬ እውጪው ክፍል ዳንስ፣ ጨካኝና ቀይ መብራት አልፈው አጠ ገቢ ጋሼ አልተገናኘም ፅጌን በጆሮዋ እንደ ነገር አሏት። ትንሽ በመንቀሳቀስ ሰውነቷን ጭናቸው ላይ አመቻቸችና በሽክሽክታ «አሁንስ?» አለቻቸው። ስትቀመጥባቸው ሽንታን እንደምትሸና ዓይነት ቀሚሷን ገልባ ስለሆነ ቀሚሱ ዙሪያውን ኩፍ ብሎ በርሟቸውን አልብሶታል። አሁንም በጆሮዋ ምናምን አሏት። «ትር-ትር ሲል ይታወቀኛል» አለቻቸው። መስታሻቸውን እየደባበሱ «ወግጁ፣ ባለጊ፣» አሉዋትና በእጃቸው የብብቷን ፀጉር መደባበስ ጀመሩ። የተቀመጠ ችባቸውን ሲት ብብት ዑልጊዜ እንደደባበሱ ነው። እኛ መስታሻቸውን የሚያሹ እየመሰሉ ሲትየዋ ብብት ውስጥ ሲታጠን የቆየውን ጣታቸውን ያሸታሉ። ፅጌ በቀስታ «ሂ፣ሂ፣ሂ፣» እኩ አይኮርኮሩኝ። ትላቸዋለች።

እኔ እነሱን እማላይ እማልሰማ መሰዬ ወዲያቸውን ከክፍል አመለከታለሁ። ሰዎቹ ካሊጥሶ ሲደንቡ ይታዩኛል። ግን ለማየት የምችለው የበሩን ሰፋት ያህል ብቻ ስለሆነ፣ ደናሾቹ ብቻ ይሉና አንድ እምስቲ ረገጠው ወደ ግራ ወይም ወደ ቀኝ በኩል ጥፋት ይላል። ጠፉ ብዬ ሌሎቹን ደናሾች ስመለከት ብቻ ይላል። እነዚህ ደሞ ተራቸውን ይጠፋሉ።

ትርሲት ከአንድ አጭር ሰውዬ ጋር እየደነበች ብቻ አለች። ወደ ግራ ወደ ቀኝ ስትወጣወጣ የደስ ደስ አላት። ንፋስ እንደሚያወጣው ባት ወጣት ዛፍ። መብራታው ሀዘንና ውበት ሞልቶበታል። በተለይ ለሷ የሚዘፍን ይመስላል። ወደ ግራ ወደ ቀኝ ወጣወጣ - ወጣወጣ - ጠ ፋች። አጭሩ ሰውዬ ወደ ጠፋችበት በኩል ዞር ብቻውን ይደንሳል። አያትበትም። አሁንም ተራውን ጠፋ። ግራ ማማው ብቻ ይታዩኛል። እነ አስቲር እናብዘንሽ ይደንሳል። ከመብራታው ጋር ንግግርና ላት ይሰማል። ብቻ አለች ትርሲት። ወጣወጣ - ወጣወጣ። ረጅም ፀጉሯ ጠይም ፈቷን ከቦታል፣ ተትረፍርፍ ትከሻዋ ላይ ተጋደሟል። ረዘም ቀጠን ያለች፣ ጠይም ውበት የተጉናፀፈች ወጣት። እየችኝ፣ ፈቷ ብርሃን ለብሷል፣ ላት አለች። ሆኗ ውስጥ እንደ መቀት ዓይነት ነገር ተፈጠረ። ፈገግታዋን ባየሁ ቁጥር እንደዚህ ነው።

ዳንሱ ሲያልቅ ቢራ ይዘልኝ መጣች። ወደ ዳር ሆንኩላትና ሰፋዬ ላይ ተቀመጠች። አቀፍኳት። ራሷን ትከሻዬ ላይ አሳረፈች፣ ዐይኗን ዘጋች። ፀጉሯን ነክቶት። ዞር፣ ሕይወት ያለው ዞር፣ ከሊት ውስጥ የበቀለ ዞር። ማሚት እሹሩሩ ቤት የምመጣበት እንዴ ምክንያት የትርሲትን ፀጉር ለመደሰስ ነው።

እንደ ወፍራም ሰውዬ ከወዲያ ያየናል። ፈልጓት መሰለኝ። በግላቤ «ሁለት ሳምንት ታገስ» አልኩት። ከትከሻዬ ላይ ቀና አለች። ተያየን። ውብ ጠይም ላቂታ ፈቷን ስጋት ወርታል። ከዚህ ቀደም ሰላሳ እርባ

Eller
Johi
Presid
Afric
Unit
l'Afr.

ጊዜ የተነጋገርንበትን ጉዳይ እንደገና እንደ አዲስ ልንጋገርበት፤ ልንሰቃይበት ሆነ። መሰቃየት በሸረሰው ድምፅ «መቼ ነው ማሄደው?» አለች። ከብርሃኑ ጋር ፍቅር ይዟታል፤ ብርሃኑ ለሥራ ተልኮ ጆኔሻ መሲካ ነው።

«ከእንደ ዑለት ግምንት በኋላ» አልኳት

በግራ በኩል የከፍተኛ መገናኛ ይንቀጠቀጥ ጀመር። ዐይኖቿን አስር ጊዜ ትጨናን ትከፍተዋልች። እንባዋን እንዳይወርድ ለመከላከል እቃታት። ሰው እንዳያያት ቶሎ ብላ ፈቷን አንገቱ ስር ደፋች። ራሷን በእጅ አቀፍቷት። መቶ እንባ እንገቱን ነሱ። ዐገሯን እየዳበሰኩ «አይሆኑ ትርሲትዬ፤ አይሆኑ» አልኳት። ምንም ላረግላት አልችልም፤ ስትሰቃይ እያየው ግዙግ ብቻ ነው። ብዙ ሶንባ ካፈሰሰች በኋላ፤ እንደልማሷ መግራብ ከደረሰች ከሲ አወጣች። እንደተደፋች እንባዋን አደረቀች። እየች። ላቅ ለማለት ሞከረች። አቃታት። ተመልሳ እንገቱ ሥር ገባች። የማረገው ጨነቀች።

መጪያኛው ከፍል ውስጥ ዳንሰ፤ እዚህኛው ከፍል ውስጥ ወሬ ሰላለ፤ ማለት ሰው ዑሉ የየራሱን ደስታ ስለሚያሳድድ፤ የዚችን ልጅ ስቃይ ግንም አላስተዋለም። ወፍራሙ ሰውዬ ብቻ ያየናል። እሱም የገባው አይመስለኝም። አሁን የሚያያት በምኞት ነው እንጂ በፍቅር አይደለም።

ፅጌ ጋሼ አልተገናኘንም «የን ላይ እንደተቀመጠች «ውስኪ ልድገም?» ስትላቸው ተሰማኝ «አያስፈልግሽም» አለዋት

«አንዲት ውስኪ ብቻ?»

«የለም»

«እንግዲህ ተነስቼ እሄድላለሁ» ተልድ ነው

«ሂጂያ!»

«ካንከሊሁን ግን ያሞቅልኋል?»

«ቂጥ ያለሽ እንቺ ብቻ ነሽ?»

«የኒን ያህል ወፍራም ቂጥ ከየት ታመጣለሁ?»

«ሞልቶ!»

«እንደኒ ካንከሊሁን የሚያሞቅልሁ?»

«አንዳፈር!»

«እንደኒ ትርትር የሚያደርግልሁ?» ሳቶባቸው

«አልተገናኘንም ልጄ! ባንገናኝ ነው» አለዋት

«እኛም አልተገናኘንም» ተነሳችና ቀሚሷን አስተካከለች። ወደ

ዳንሱ ከፍል ስትራመድ ወንዶቹ ዑላችንም የቀረጠ ከፍ ዘቅ ማለት በተላዋዩ ዐይን ተከታልነው።

ትርሲት ከትከሻዬ ቀና ብላ እየች። ወዘን ለቅሶውን ለማሸነፍ የታጠቀች ትንሽ ፈገግታ እያሳየች

«መሀረብህን አበላሽሁብህ፤ ምናሰዬ?» አለችኝ

«የልጅ ነገር፤ ዑሉ ማልተሰ» አልኳት

«ምን ላርግ ምናሰዬ? እው-ደዋለሁኮ»

«አሱም ይወድሻል»

«ታዲያ ለምን ትቶኝ ይሄዳል?»

«መሐድ አለበታ። ደሞ ከአራት ወር በኋላ ይመለሳልኮ»

«እውቃለሁ»

እንገቷን ደፍታ መሀረቧን እያጣጠረች ትንሽ አሰባች። የምታለቅሰው ለአራት ወር ከብርሃኑ መለየት ስላቃታት ብቻ አይደለም። ዋናው ምክንያት «ሲመልስ ቢተወኝስ?» ብላ ስለምትሰታ ነው። መድረሽ በማጣቷ ውቢ በረሃ ገባች እንጂ መሸርሞቱ የምትወድ ዓይነት አይደለችም። ብርሃኑ ከሷ ጋር እስካል ድረስ መሸርሞቱ የለባትም። ቀና ብላ

«ሁለተኛ አላለቅሰም። ምናሰዬ መቶ-መቶ እውነቱን ነው። መሀረቧን ወደ ከሲ እየመለሰች «ብርሃኑ ሲሄድ እየመጣህ ታጫውተኝ የለ?»

«አዎን»

«መቶ?»

«መቶ»

«ምናሰዬ መቶ?»

«ትርሲትዬ መቶ!» በጉራጌ ዜማ «ትርሲት! ተፈትሽ ይነጥፈኝ ውነቱን ኖ። አዋሽ ይበራኝ!» አልኳት

እየሳተች «እንግዲያው አላለቅሰም» አለች። ሳቶ በጣም ደስ ይላል። አሁን ግን ከወዘን ጋር ተተላቅሷል። አንጅቷን በላኝ። በሁለት እጅ ለስላሳ ጉንፊቷን ያገካቸው።

«አውራልኝ» አለችኝ

«ምን ላውራልሽ?»

«የፈለከውን። የቻርሊን አውራልኝ»

«ትላንት አላውራልሽም?»

ቻርሊን ቻፕሊን የውራቸውን ፊልሞች ዑሉ ብዙ ጊዜ ደጋግሟ ነግራታለች። ግን እንደዚህ በዘንት ቀጥሮ እንደገና እንደነገራት

ትፈልጋለች። በነገርኳት ቁጥር እንደ አዲስ ነገር ያስቃታል። ይልቁንም ቻርሊ መርነት ሕይወት አስራሰበት ወይም አስራአራት የጀርመን ወታደሮች ብቻውን ማርኮ አየነዳ ሲያመጣ አለቃው «ጎበዝ! እንዴት ማረካቸው?» ሲለው ቻርሊ «ከብዙዎቻቸው» ይለዋል፤ ብዬ በነገርኳት ቁጥር በሳት እየተንከተከተች፤

«አይ ቻርሊ! አስራ አራቱን ከበባቸው? ብቻውን?» ትልና ደስ የሚለኝ ሳቋን በረጅሙ ትስቃለች። ዛሬ ግን ቻርሊ እንዳይሰለቸን ብዬ ሌላ ወሬ ጀመርኩላት። ከንፈና ጥላቡን ለዕረፍት አስመራ ሂደው ነበር አልኳት፤

«እንግዲህ የአስመራ ጋሪዎች ማታም ይሠራሉ። ታዲያ ከንፈና ጥላቡን ማታ ጥምብዝ ብለው ሰከሩና ባለጋሪውን ጠርተው፤ ማሟት እሹሩና ቤት አሉት።

ባለጋሪው «እንታይሉ ሀብዚሉ ማሟት እሹሩ?» አላቸው። ማሟት እሹሩና ቤት ደሞ የት ነው? ማለቱ ነው

«ደጃች ውቤ ሰፈር» አሉት

«እንታይሉ ደጃች ውቤ?» አላቸው

«ይሄ ባለጋሪ ደጃች ውቤ ሰፈርን እንዴት አያውቅም?» በማለት ትግሬዎችን በሙሉ ናቁ። «ይኼ ሕዝብ ተስፋ የለውም» ተባባሉ። «ደጃች ውቤ ሰፈርን የማያውቅ ሕዝብ እንዴት ተስፋ ይኖረዋል?» ብለው ተስማሙ። ባለጋሪው ይጠብቃል።

«አዲስ አበባ» አሉት

በሃይል ተናደደ «ዚ! እንታይሉ አብ አስመራ አብ አዲስ አበባ ቢጋሪ?» ከአስመራ ወደ አዲስ አበባ በጋሪ ይኬዳል አሏችሁ እንዴ? ዚ! ሰነራም እንታይ ይመጽእ? ዚ! አዲስ አበባ ንፈልጥ ሀብዚሉ! ዚ! ዲስግራሲያችሁ እያለ እየተመናጨቱ ፈረሱን እየገረፈ ሄደ።

ትርሲት ለጊዜው በዘኗን እየረሳች ሄደች፤ ፊቷ ላይ ሳት መታየት ጀመረ።

ከንፈና ጥላቡን «ያልከውን እንከፍላለን» አሉት። ባለጋሪው አልሰማቸውም። «ምን ይሻላል?» ተባባሉ። ከንፈ «እኔ ዛሬ ማሟትን ካላየሁ እሞታለሁ» አለ። ጥላቡን «እኔም አስናቅዬን ማየት አለብኝ» አለ። «ከጋሪ ፈረስ እኩል በእግራችን መሄድ ያቅተናል ወይ?» አሉና በሩጫ ወደ አዲስ አበባ አመሩ። ትንሽ እንደሮሎ ቆሙ። «አዲስ አበባ በዚህ በኩል እንዳልሆነች?» ተባባሉ። በዚያውም ደክሟቸው ስለነበረ፤ ለድካም መድኃኒት ብለው መጠጥ ቤት ገብተው ሁለት ውስኪ እዘዙ። ሲጠጡ ሳለ ከንፈ «ከማሟት ተለይቼ ሳድር አላሳዝንም?» አለ። ጥላቡን «ታሳዝናለህ። በጣም ታሳዝናለህ!» አለው። አዝነው

ቁጭ አሉ። ትንሽ ቆይቶ ከንፈ «ላልቅስ? እረ ብዬ ላልቅስ?» አለ። ጥላቡን «ተወው። ምን ያረግላሃል?» አለው። ከንፈ «እውነትነን ነው። ምን ያረጋል? ይኼኔኮ እኛ ለነሱ እንዲህ ስንጠመልግ እነሱ እኛን ጨርሰው ረስተው እንዳንድ ወንድ ይዘው ይሉታል» አለ። «እውነትነንኮ ነው። ይሉታል! ሲትን ያመነ ውግን የዘገነ» ጥላቡን «ታዲያ እኛም ለምን እንለውም?» አለ «እንበለው» ተባባሉና ሲት ቤት ሂደው አደሩ፤ አልሻለሁ።

ያንን ውብ ሳቋን መሳቅ ጀመረች። እኔም መሳቅ ጀመርኩ። ትርሲት ስትስቅ ሳት አገር ውስጥ እንደገባው ይሰማኛል። ሳቱ ከየት እንደሚመጣ እንጃ፤ ብቻ ይመጣል፤ እንስቃለን። ቀጠልኩላት።

እንድ ቀን ደግሞ ሌሊት ዘጠኝ ሰዓት ላይ ከንፈ፤ ብርሃኑ፤ እኔ፤ ጥላቡን ከፓርቲ እንመለሳለን። ሦስታችንም ሞት ብልናል። ጥላቡን ግን ብው ብሎ ሰከሯል። በስድስት ኪሎ ስናልፍ ቆመና ሙልቱን እያየ

«ታውቃላችሁ? እኔና ይኼ ሀውልት በጭራሽ አንስማማም» አለን። ዝም አልነው። «አልወደውም ነውኮ ምላችሁ! የቂም ሀውልት ነው። እግዚር ጠላቶቻችሁን መርቁ ይላል፤ እዚህ ማርሻል ቲቶ የቂም ድንጋይ አምጥቶ ይቆልላል። አሁን የኛ ሕዝብ የፋሺስትንና የማልያንን ልዩነት አያውቅም። ታዲያ ፋሺስት ለሠራው ግፍ ጣልያንን ይተረጎማል። ይህ ሃውልት መፍረስ አለበት። ኑ እናፍርሰው» አለና እጅጊውን መስብስብ ጀመረ። «አይቻልም ማፍረስ» አልነው። «እውነታችሁን ነው፤ ማፍረስ አይቻልም፤ አራችንን እንረብት» አለ። የለም አይሆንም ብንለው፤ እናንተ ባትፈልጉ ተወት፤ እኔ ግን አራብታለሁ አለ። ምን ያደርጋል? ብንለው፤ ስሜቱን መግለጽ አለብኝ። ይህ ሀውልት አር መሆኑን ለሀገሪ ሕዝብ መግለጽ አለብኝ» አለ። ብንከራከር ብንለምን ብንለማመጥ እምቢ አለ። በመጨረሻ ከንፈ «እንተ ብቻህን ከምታረብት ሁላችንም ብንሸናበት ይሻላል» አለው ጥላቡን «እውነትነን ነው» አለ። አራታችንም ሀውልቱ ሥር ሸናንና መንገዳችንን ቀጠልን።

ዐይኗ ያበራል፤ ጥርሷ እንዴም አይከደንም። እንደ ትንሽ ልጅ ናት፤ ከእንባ ወደ ሳት በተላሉ ትሻገራለች። ሳሽጋገራት ከራት ይሰማኛል።

«እንድ ሌሊት ደሞ ብርሃኑና ጴጥሮስ አንቺንና ጠንፍላሽን ሲያበሰሉ አምሽተው ወደ ኮሊጅ ይመለሳሉ። ከረምት ነው። መንገድ ላይ እንግዲህ አልፎ አልፎ የውሃ ጥርቃሚዎች የለም፤ ሣማ የሚያበሰብሱ ከካዚህ ውሃዎች እንዲ የመንገድ መብራት ሥር ወለል ብላ ትታያለች። በስፋት እንድ እርምጃ ትሆናለች። ብርሃኑ ታዲያ ሰከሮ ነበር። እዚች ውሃዋጋ ሲደርስ ተሻግሯት እንደማለፍ ድንገት

ቆመና ኩቱን አውልቆ ለጸጥሮስ አቀበለው። ጸጥሮስ ግራ ገብቶት ምንድን? አለው። «ኩቱን ይዘህልኝ በወዲያ በኩል አለኝ» አለው። «አንተስ?» «የኝቼ እዳርግለሁ»

ራሳን መሳት ጀመረች። እኔም አብራይት እስቃለሁ። ሰዎች ዘመር ብለው ያዩንና ወደየወሬያቸው፣ ወደየገሳቸው፣ ወደየመጣቸው ይመለሳሉ። ትርሲት መይም ፈት ላይ የሚጨፍረው ሳትና ደስታ! ተልህ ዐይኖቿን እንባ ሞልቷቸዋል። አሁን ግን የሳት እንባ ነው፣ በጣም ያምርባታል። እንዲህ እያወራን ለእርባ አምስት ደቂቃ ያህል ከሳትን በጸላ በልዝብ ድምጽ

«አይ ምናለሁ! አንተ ባትሞረኝ ምን ይውጠኝ ነበር?» አለችኝ። ልቤ በደስታ ፈንደቀ። አቀፋት አቀፋት አለኝ።

«አሁን ሊጃኝ ትንሽ ደንሰሽ ተመልሼ። እሹፍፍ እንዳትቀየምሽ»

«እሹ»

«ቆይሽቲ!» አምባው ከሷን አበላሽቶት ነበር፣ በመሀረቢ አስተካክለውላት። ወደዚያኛው ከፍል ስትራመድ እግሮቿ ታዩኝ። ከዘመን ተሟላ በታች ባቷ፣ ቀርቶምቶሚቷ፣ ተረከቧ፣ መላው እግሯ ከነርዝመቱ እንዴት ደስ ይላል! የኔ ብትሆን እግሯን ሁልጊዜ በሳምኩ።

ብርሃኑ ምንኛ ታድሏል! ሁለት ዓመት ሙሉ ከዚች ጋራ!

ዘመር ብዬ ያለሁበትን ከፍል ተመለከትኩ። ከትድሞቼ ሰዎች እንድም ያለ። በየሰፋው ላይ ሌሎች ሰዎች ተቀምጠው ሌላ መጠጥ ሌላ ሃሳብ ሌላ ወሬ ይዘዋል። አሁን ጋሼ አልተገናኝንም ጭን ላይ ቢራ ይላ የተቀመጠችው ወሰንዮለሽ ናት። እሳንስ ለምን እንደሚያስቀምጧት አይገባኝም። ቂጣ ይህን ያህልም ትልቅ አይደለም። ኸረ ትንሽ ነው። እንዳውም ቂጥ የላትም። ግን የብብቷ - ብዎ የራሳቸው ጉዳይ ነው።

እዚያኛው ከፍል ውስጥ ጥቁር የለበሱት ወንዶችና የሀበሻ ተሟስ የለበሱት ሴቶች በፍጥነት ውር-ውር ሲሉ ይታዩኛል፣ ሮክንሮል ይደንሳሉ። ቢል ሂሊና ኮመትስ የተባሉት የሮክንሮል ጓዶቹ

"We gonna rock we gonna" rock

Around the clock tonight

የሚለውን ውድ ዘፈናቸውን ይዘፍናሉ። ታምቡሩ - ፍጥነቱ - ጊታሩ ያሳብዳል። ሰዎቹ ነሽጣቸው እያጨበጨቡ «አድያ! ... ጋዴሚት! ...» ሲሉ ይሰማል። ወደ ሴቶቹ መኝታ ቤት የሚወስደው በር ተከፈተ። ማሟት እሹፍፍ ከጠይሙ መልክ መልካም ወጣት ጋር ገባች። ከጠንፈለሽ መኝታ ቤት መመለሳቸው ነው። እሱ ወደ ጸንሱ ከፍል ሄደ። እሷ ግን አንድ ቁጭ ያለ ሰውዬ አይታ፣ በወፍራም

ልዝብ ድምጽ «ውይ! አለኝ! ከየት መጣህ?» ብላ ሳመችውና አብረው ተቀመጠች። እሱም መልክ መልካም ነው። በጣም ቀይ። ሃያ አምስት ዓመት ሰፈር። የትልቅ ሰው ዘር ይመስላል። እሱም እንግዲህ ትንሽ ቆይቶ ማሟትን ወደ ጠንፍየለሽ መኝታ ቤት ይከተላታል። መልክ መልካም ወጣት በሆንኩ! ማሟት ወደ ጠንፍየለሽ መኝታ ቤት ትወስደኝ ነበር። አሁን ግን በዐይኔ እያየሁ መሳምጀት ብቻ ነው። ይልቁንም ስትራመድ፣ ከቀጭን ወገን በታች ያበጠው ያሉዋ ወዲያ ወዲህ ሲግታ

ከጸንሱ ከፍል ሙጥቶ በሩ ላይ ቆመ አሥራት። አሥራት ስንቱ ይለታል። የአባቱ ስም ሰንቄ ሥላሴ ነው። እነሱ ግን እንቁራሪት ማለታቸው ነው። ደግሞ እውነታቸውን ነው። በፈጠሳ ዐይኑ እያየሁ፣ ቃላቱን በሰፊ እፋ እያሳመጠ፣ በወፍራም ሽከራ ድምጽ ሲያናገርሁ፣ ከሰንቁራሪት ጋር ያለህ ይመስልሃል። አዲስ ሰማያዊ ልብስ ለብሆ፣ ነጭ ከራሻት አስር፣ ነጭ ጫማ እድርገ፣ እንደ ከንፈ ለመልበስ ይሞክራል። በግራ እጁ የተለከሰ ሲጋራና የውሳኔ ብርጭቶ ይዞ በሩ ላይ ቆሟል። በረሃ ውስጥ ሩት ለግዞት የሚፈልግ ሰው የዐሐይዋ ጨረር ዐይኑን እንዳይወጋው ለዐይኑ ጥላ ለማጥላት ሲል እጁን ገንባሩ ላይ ያደርጋል። አሥራት ተኝ እጁን ገንባሩ ላይ አደረገ። ዙሪያውን ተመለከተ። ከተኝ - ወደ ግራ - ከግራ ወደ ተኝ አየ። የሚፈልገውን አገኘ? እንቁራሪት ዐይኑ እኔ ላይ አረፈ። ሩት ሩት እንዳለሁና፣ እኔ መሆኔን እርግጠኛ እንዳልሆን አስመስሎ አትኩሮ ተመለከተኝ። እና እጁን ገንባሩ ላይ እንዳደረገ ወደኔ ተራመደ። ትንሽ ትንሽ ይንገዳኝል። አጠገቢ ተቀመጠ።

«እጄ ወአልክ» አለኝ። ድሮ አብረን ገዕዝ እንግር ነበር

«ይሰባህ እግዚአብሔር። እጄ ወአልክ» አልኩት። መልሶ

«ይሰባህ እግዚአብሔር። እጄ ወአልክ» አለኝ

«እጄ ወአልክ እያልን ለናድር ነው?» አልኩት

«Brilliant idea! እንዴት መጣልህ ባዘህ? እጄ ወአልክ» አለኝ። ዝም አልኩት። ትንሽ ቆይቶ «ጤጋ በል፣ እነግረክ ዝንቱ ታላት ምሥጢር። እ እምላክ እስራኤል፣ ተለምራት ወእቱ ግብረክ። ዘትፈጥሮ ውበእሲት ወእባብ ወእቦ በለስ፣ ወዘትፈጥሮ ጊሾ ውብቅል ወአልክል ወዝ ትስጥም ለአሥራት እንቁሰሳሲ። ሰከሬያለሁ። Honestly I am drunk I am drunk, because I drank some drink which makes you drunk and so on and so forth. ወዘተርፈ። ምናልባት የረሳሁ እንደሆነ አስታውሰኝ እ?»

«ምኑን?»

«የመጣሁት ገንዘብ እንድታስተምጥልኝ ልሙጥህ ነው»

«ለምን አሁኑኑ አትሰጠኝም?»

«Brilliant idea, brain wave! አሁኑኑ ለምን አልሰጥህም? አሁኑኑ! right now! now or never, better now than never! and so on and so forth መዛብር።» እጁን ደረት ኪሱ ከተተ «ሙሉ መብት ያለኝ ኢትዮጵያዊ ስሆን with all the piss and the privilege attached thereunto ገንዘቤን አሁኑኑ ለምን . . . ደምፁ ሞተ፤ እጄ ኪሱ ሙስጥ ቀረ። አየሁት። ፈጣጣ አይኑ የባሰውን ፊጦ ይመለከታል። አይኑን ተከተልኩ። ማሟት አሸናፊ ተዩ ሰውዬ የተቀመጠበት ሶፋ እጅ መደገፊያ ላይ ቁጭ ብላ የሰውየውን አንገት አትፋለች። አስራት በመገረም «አ-የ-ሀ-ል-ኝ ወይ ያ-ኝ ን ቂጥ!» አለ። ቂጧን የሶፋው እጅ ከሥሯ ገፍቶ ወደ ሙጭ አሳብኩታል፤ ፍጥጥ ብሉ በጣም ያንጓል። ቀዩ ሰውዬ ወገኗን አተፋት።

አስራት «አ!» አለ

በዚች ትንሽ «አ!» ሙስጥ ሰንት ምኞት፤ ሰንት ተስፋ የለሽ ምኞት፤ ሰንት ያልተሟላ ምኞት ተቋጥሯል!! የማሟት ምሥጢራዊ ጭናች ለመልክ መልካም መጣቶች ብቻ ነው የሚከፈቱት። ግን እኛም ብንሆን ያበጠ ዳሊዋን ማየታችን መመኘታችን አልቀረም - እንዲያውም ልናገኘው ስለማንችል የበለጠውን ያምረናል ያንዝግበናል። እኔና አሥራት እንዳፈጠጥን ቀረን።

ይህን ግሩም ትርጓሜ እያየሁ፤ ቅድም ከጠንፍየለሽ መኝታ አብሯት የተመለሰውን አድለኛ ጎረምላ አስታወስኩ። ያንን ወገብ አትፏል፤ ያንን ቂጥ አሻሽሏል፤ ጭጥጭ መሀል ተጋድሟል፤ ላዊር ጊዜ መንግሥተ ሰማያት ገብቷል። ከንፈ - ከንፈማ ሌሊቱን ሙሉ መንግስተ ሰማያት ሙስጥ ነው የሚያደረው፤ ጎረምሶቹም የሚደርሳቸው ከሱ የተረፈው ነው። ብቻ እሱ ሌላ ታሪክ ነው . . . ግን ከማሟት ጋር ማደር እንዴት ያደርግ ይሆን?

ቀይ ሰፊ ጥለት ያለው የሀበሻ ልብስ ፊቱ ድቅን አለ። ቀና ስል ትርሲት እጠገቤ ቆማለች። ፈገግታዋን አየሁና ሁሉን ረሳሁ፤ የአሥራትንም እንቁራሪትነት፤ የማሟትንም ቂጥ፤ የራሴንም ምኞት። ትርሲት ጉልበቴ ላይ ተቀመጠች።

«ምን ይምጣልሽ?» አልኳት

«ምንም። ሰንት ሰዓት ነው?»

«ለአምስት ሩብ ጉዳይ»

«ገና? መደንስ ደከመኝ። እዚህ ካንተ ጋር ትንሽ ልቆይ?» ከጉልበቴ ላይ ተነስታ በቀኚ ተቀመጠች፤ አቀፍኳት ትከሻዬን ተንተርላ አይኗን ዘጋች። በጉሯን እየዳበሰኩ ዙሪያውን አየሁ። አሥራት ከማሟት ቂጥ ላይ አይኑን አልነቀለም። በምኞትና በንዴት ታችኛ ከንፈሩን ነክሷል።

እሷ ከቀዩ ሰውዬ ጋር ጨዋታ ይዛለች፤ እንደ በርጫምና እንደ በጣም ጥቁር ሰውዬ አብረዋቸው ያወራሉ። ሌሎች ሰዎች እንደኛው ዝም ብለው የግል ሃሳባቸውን ያስባሉ። ጥቂቶቹ ሲጋራ ያጨላሉ። እነኝው ዘፍል ሙዚቃ፤ የዳንስ እርግጫ፤ ላቅ ይሰማል።

ወሰንየለሽ ከጋሺ አልተገናኘንም ጭን ላይ ተነስታ ሄዳለች፤ ብቻቸውን ቁጭ ብለዋል። እኚህ ጋሺ አልተገናኘንም ሳያቸው ያስቁኛል። በጣም ግዙፍ ናቸው። ምናልባት መቶ ኪሎ ይመዝናሉ። ሰደርያቸውን ውጥር አድርጎ የተነፋ ስልቻ የሚያስመስል ትልቅ በርጭ ተሸከመው፤ በተጨማሪ እዚህም እዚያም ብዙ ሮማ እንጠልጥለዋል። ከአገጫቸው በታች ሌላ አገጭ እንጠልጥለዋል። ይህ አገጭ ወደፊት እንዳይመዝናቸው በማለት ማጅራታቸው ላይ ሁለት ወፋፍራም እጥፋት ለድፈዋል። እንገታቸው ዙሪያ ባለከራሻት ሽሚዛቸው ጨምቆ ያወጣው ሮማ ተንጠ ልጥሷል። ይሄ ሁሉ ሮማ ትንሽ በተንቀሳቀሱ፤ በሳቁ፤ በሳሉ፤ በተናገሩ ቁጥር ይንቀጠቀጣል። በዚህ ሁሉ ሮማ ተከበው ዐይኖቻቸው ሲያበሩና መላጣቸው ስታብለጧልጭ ሳያቸው ሳቂ ይመጣል። ግን ደግሞ ያሳዝኑኛል። ሲቶቹ እንደነገሩኝ የጋሺ አልተገናኘንም ብልት የእሀያ ስለሚያክል ደፍራ አብራቸው የምትተኝ ሲት የለችም። ብቻ በወራያቸው ስለሚያስቁና ቢራና ውስኪ እንደልብ ስለሚገዙ ሲቶቹ ጭናቸው ላይ ይቀመጡላቸዋል። ብዙ ሰው የሌለ ጊዜ ሲቶቹ ተሟላቸውን ገልበው ይቀመጡላቸዋል። ማንም ሰው ከሌለና ጋሺ አልተገናኘንም ሞቅ ካላቸው ደግሞ እሳቸው የሱሪያቸውን ቁልፍ ፈትተው ብልታቸውን ያወጡና ሲቶቹ ልብሳቸውን ገልበው ይቀመጡላቸዋል።

እነተዋበች እነፅጌ ሲነገሩኝ፤ ሙሉ ከወንድ ጋር ካደረች ሁለት ቀን አልፏት ከሆነ፤ ጋሺ አልተገናኘንም ብልታቸውን ሲያወጡ፤ እሷ ሙታንታዋን አውልቃ ኪሳቸው ታስቀምጥና ተሟሳጊን ገልባ ትቀመጥባቸዋለች። እየተቀነጠነጠች፤ ትንሽ ትንሽ እያንዳለጠች ስታስደስታቸው ከቆዩች በኋላ፤ አላስችል ይላትና ተነስታ «ኑንግባ» ብላ እጃቸውን ይዛ መኝታ ቢቷ ትወስዳቸዋለች። በሩን ትቆልፋለች። እዚያ ሙስጥ ምን እንደሚያደርጉ ማንም አያውቅም።

ትርሲት «ይባዳሉዋ! ሌላ ምን አለና?» ትላለች። እነፅጌ ግን «ያስጠቡዋት እንደሆን እንጂ ቢበዱዋት ይደባልቋታል» ይላሉ። በመጠ ራጠርና በመገረም ደምዕ «አዩዬ!» . . . ስላቸው «አትጠባም ብለህ ነው?» ይሉኛል «ሙሉ ቁላ እግኝታ፤ እንኳን መጥባት ከትፋ ትበላዋለች» ከዛ እንግዲህ ስለ ሙሉ ማውራት ይጀምራሉ። የሚከተለውን ቢያንስ አምስት ጊዜ ነገረውኛል።

እንደ ቀን ማታ ወደ ስድስት ሰዓት ላይ ካሳ ከኑዊፍሮቹ መጣ። ሰባት ነበሩ። እና የሐንስ የድሮ ወጃጁ ስለሆነች ሙሉን አዳር እንሂድ

አላት። እኚ ብላ ቤቱ ሄደች። ተኛ። በድቷት ሲጨርስ መጣሁ አለና መጣ። በሱ ፋንታ ሉልሰገድ መጣ። ከፍታ ሰጠችው። ሲጨርስ ሉልሰገድ ሳይደርስብኝ አለና ሄደ። ሐብቴ ተተካ። ሰረራትና ሐደ። አልያስ ቀጠለ። ከሱ በኋላ ብሩ። ከዚያ ታደሰ። ታደሰ ሞልቷት ከሄደ በኋላ ከሁን አሁን ካሳ መጥቶ ይከትብኛል ብላ ከፍታ ስትጠብቅ ሳይመጣ ተረ። ኩም አለች። ካሳ ውቤ በረሃ ውስጥ ሲት ተኛቶ አያውቅም ይባላል። ስለዚህ ሲቶቹ ሁሉ ይፈልጉታል አለ። ግን በረሃ የሚመጣው ከጭፍሮቹ ጋር ለመጠጣት፣ ለመደነስ፣ ለመረበሽ ነው።

ስለዚህ ስለ ሙሉ ጉዳይ አንድ ቀን አልያስን ጠየቅኩት፤ ነገረኝ አየህ፤ ስድስታችንም ሰከረን ነበር (አለ አልያስ ሲነግረኝ) አይፈረድብንም። ሰከረናል። ቆሞብናል። ካላም ቆሞበታል፤ ግን ታውቃለህ እሱ ሽርሙጣ አይበዳም Anyway በካሳ ሳንድርብሮ ሙሉን ይዘን ወደ ጆኒ ቤት ስንመጣ በሃይል እማረችን። አይፈረድብንም፤ ምክንያቱም እሷም ፀጉሯን ተሰርታ ነበር። እኛም ሰከረን ነበር። ስለዚህ እሷ እንዳትሰማን በእንግሊዝኛ ተግክርን Ideaውን ያመጣው ሉልሰገድ ብልጦ ነበር። አይ እሱ የሚያመጣው Idea! Genius እኮ ነው። ተራ በተራ ሁላችንም ይድረሰን አለ።

«ምክንያቱም» አለን ብሩ መሊጥ ደሞ «እሷም ፀጉሯን ተሰርታለች፤ እኔም ፀጉራ ተመልጧል። እኛም ቆሞብናል፤ እምሱም ቢቆፍሩት ያሟልጧል እንጂ አያልቅም። ስለዚህ ጆኒ ሆይ አትንገብገብ። ደሞስ ኮሚኒስትነትህ ለዛሬ ያልሆነ ለመቼ ነው?» አለው። መጀመሪያ ጆኒ እምቢ አለ። በኋላ ግን እምስት መሆናችንን አስቦ፤ ባይፈቅድልንም በጉልበት እንደምንበዳት አየ። እኚ አለ።

ጆኒ ሲሞላት በጭላማ በሩ ጋ ተጣብቀን እንሰማለን... ቆመብን። ምክንያቱም አልጋው በሩ አጠገብ በመሆኑ የሚሠሩት ሁሉ ይሰማናል። ታዲያ ትንፋሽ እያጠራቸው «አህ! አህ!» ማለት ሲጀምሩ ሀብቴ «ሲጨርስ ነው» አለ። ሉልሰገድ ብልጦ «ብቀጥል» አለ። ተቀበልንና አራታችንም አንድ ላይ «ብቀጥል - ብቀጥላት» አልን። በሹከሹከታ ነው 'ምናወራው አስታውስ። ሉልሰገድ «ቀድሜያችኋለሁ» አለ። የተቀረነው አራታችን እንግዲህ ከርከር ጀመርን። ብሩ መሊጥ «በዕድሜ ነው። ታላቅ ይቅደም» አለ። ሦስታችንም «አይሆንም» አልን።

ካሳ እየሳቀ «መብራት አብራ» አለ። ማብራያው አጠገቢ ነበር፤ አበራሁ። እንግዳ ቤት ውስጥ ነን። ካሳ ሶፋ ላይ ቁጭ ብሏል። ከዚህ ደብተሩ አንድ ቅጠል ወረቀት አውጥቶ አራት ቦታ ቀደዳት። የያንዳንዳችንን ስም እያንዳንዱ ቁራጭ ላይ ጽፎ፤ ቁራጮቹን አጣጠፋቸው። አራታችንም ከበነዋል፤ ሉልሰገድ ግን ጆሮውን በሩ ላይ ለጥፎ

አፋን ከፍቶ ይሰማል። ታዲያ በድንገት ወደ እኛ ዘመር ብሎ እጁን እያመናጨቀ «ኢጭ! እናቱን» አለ። በጣም ተናጸል «ምነው?» ብንለው «ገብጋባ የሽርሙጣ ልጅ! እንደገና ጀመረ» አለ። ሁላችንም በሽቀን እኛ እዚህ ለአንዴ እንሻማለን እሱ እዛ ድጋሚ ይሞላል» እርር አልን። ገብተን ልናስወጣው ነበር፤ ካሳ ከሐክለን «ምን መሆናችሁ ነው? የራሱ ነች'ኮ» አለን።

ወረቀቶች የያዘ እጁን ወደ ሉልሰገድ ዘረጋና «አውጣ» አለው «ምንድን ነው 'ማወጣው?»

«አጣ»

«የምን አጣ?»

«ማን እንደሚቀጥል»

«እናታችሁን! እኔ ነኝ 'ምቀጥለው»

«አንተማ ነህ። ካንተ ቀጥሎ ሽረ»

«አ! እሱ'ኪ ይሻላል» አለና ዕጣውን ሊያወጣ እጁን ሲዘረጋ

«ቆይ!» አለ ብሩ መሊጥ። ሁላችንም አየነው

«ዕጣው ከመውጣቱ በፊት ትንሽ ፀሎት ብናደርግ ምን ይመስላችኋል?» አለ

«ኢድ! ኪድ! Shit!» እካለብነው።

በመጀመሪያ የኔ ስም ወጣ። ሁሉም ጨበጡኝ «Congratulations» አሉኝ። ብሩ መሊጥ ሲጨብጠኝ «ኢሊ! አደራሽን እንዳትደግሟል» አለኝ። ሌሎቹ «አዎን አዎን! መድገም የለም» አሉ። ዕጣ ማውጣቱ ቀጠለ። ከኔ በኋላ የሀብቴ ስም ወጣ። ቀጥሎ ታደሰ። በመጨረሻ ብሩ መሊጥ። መሊጥን ጨበጥነው «Congratulations» አልነው «ምናባታችሁንስ! ፀሎት እናደርግ ስላችሁ እምቢ ብላችሁ ውራ አስወጣችሁኝ» አለን

ካሳ መቼስ ደስ ብሎታል ይስቅብናል። እሱ ብቻ ነው ያልሰከረው። ብሩ መሊጥ ሉልሰገድን «ሉ» አለው «ምነው?» «ነይ'ማ ልንገርሽ» ለብቻው ወሰደውና አንገቱን እቅፎ በሹከሹከታ ምናምን ነገረው። ሉ «እናትሽን!» እያለ ወደ'ኛ መጣ። አየነው «ተራህን በሦስት ብር ሽጥልኝ ይለኛል?» አለ። ሳቅንበት። ታደሰ፤ የመጨረሻ ሁለተኛው «ብሩ! የኔን ልሽጥልህ» አለው

በዚህ በንስቅ የሐንስ ፒጃማውን ለብሶ በነጠላ ጫማ ወጣ። በንዴት «ምን ያስጮሃችኋል? ቀስ ብላችሁ አታወሩም? እጣ my ass!» አለ። መድገሙን ለማረሳሳት ያለው ነው። እኛ ግን ገብተናል፤ እከረፍነው። ቁጭ አለና Time Magazine ማንበብ ጀመር።

ሉልሰገድ ሊሞላት ገባ። እጣ ባወጣነው መሠረት ሁላችንም ደረሰን። ታዲያ የመጨረሻ ብሩ መሊጥ ገብቶ ሳለ ሉልሰገድ ራሱን እያከከ «ልጆች፤ እኛ ሊትዮ በጣም ጣፈጠችኝ» አለ «መልካም ፈቃዳችሁ ሆኖ እንዴ ብደግም ምን ይመስላችኋል?» ተያየን። በኃይል ሳትን። ሁላችንም በተራ ደገምን።

ይሄ ሁሉ መቸስ መሉ ጥምብዝ ብላ ባትሰክር ኖሮ አይቻልም ነበር። ድጋሚ ስሞላት መሳቅ ጀመረች። «ምን ያስቅኛል?» ስላት ምን አለችኝ መሰለህ «እንተ ሰውዬ፤ ስንቱ ነው ምትሸናው? ፊኛህ አይቋጥርም? ደም ሸንተህ በተመለሰክ ቁጥር ቁላህ ይለውጥብኛል» አለችኝ። ሁላችንም ጆኒ ሳንመስላት አልቀረንም» አለ ኢልያስ ሲነግረን።

ትርሲትን እቅፈ ሐር ዐጉሯን እየጸበሰኩ ስለመሉ፤ ስለካሳ ጭፍሮች፤ ስለጋሼ አልተገናኘንም ሳስብ፤ አሥራት በእንቁራሪት ድምፁ

«እንካንጂ» ሲል ተሰማኝ። በእጁ ብዙ የአሥር የአምስትና የአንድ ብር ኖቶች ጨብጧል፤ ከቆሻሻ መጣያ ቅርጫት አፍሶ ያመጣቸው ይመስላል። በግራ እጄ ተቀበልኩትና አስተካከላ ቆጥራ እንድትሰጠኝ ለትርሲት ሰጠኋት። እጄን ከዐጉሯ እንዳላወጣ ብዬ ነው። አሥራትን «ስንት ነው?» አልኩት

«እንጂ ሁላላ ወይ አርባ ይሆናል»

«አብደሀል? ቢያንስ ሁለት መቶ አይሆንም?»

«አሱን ለማወቅ እንግዲህ ቀያዩን ወስደህ ባሥር ታባዛለህ። ቢጫዎቹን በአምስት ታባዛለህ። እረንጓዴዎቹን በአንድ ታባዛለህ። በኋላ ሁሉን ትደምራለህ። በኋላ ደም» ኪሱን ጸበሰና አሁንም እንደቅድመ ዘግኖ አውጥቶ «ውጤቱን ከዚህ ጋር ትደምረዋለህ» አለኝ። እንደቅድመ ተቀብዬ ለትርሲት ሰጠኋት።

«ለምንድን ነው ይህን ሁሉ ተሸክመህ ምትዞረው?» አልኩት

«እኔንጂ። ጠዋት ይገፎው እንደወጣሁ ነው» አለኝና፤ ተነስቶ ትንሽ ትንሽ እየተንገዳገደ ሔደ። ወደመደነሻው ክፍል አንድ እግሩን ካስገባ በኋላ ተመልሶ እየተንገዳገደ ወደኔ መጥቶ በሽክሽብታ «በኋላ ደግሞ በመቶ ታባዛለህ። ወይም ሁለት ዜሮ ትጨምርበታለህ» አለኝ

«ምኑን?»

«ገንዘቡን። ስንት ሳንቲም እንዳለኝ ማወቅ ከፈለግክ ማለቱ ነው» አለኝና እየተንገዳገደ ወደ መደነሻው ክፍል ገባ።

ከማሚት ጋር የነበረው ቀይ መልክ መልካም ወጣት ተነስቶ ከኋላ ኪሱ ዐርሳውን እየመዘዘ ወደ ዳንስ ቤቱ ገባ። ከፍሉ ሊሔድ ነው። ትርሲት «እራት መቶ አስራ ስድስት» ብላ የአሥራትን ገንዘብ ጠቅልላ

ሰጠችኝ። ማሚት እሹሩ ተነስታ ውብ ዳሊዋን እያወዛወዘች ወደ ሴቶቹ መኝታ ቤቶች በኩል ተራመደች። ቀዩን ወጣት በጓሮ በር ና ብላዋለች ማለት ነው።

የመደነሻው ክፍል ጨሽት ሰውን ወደዚህኛው ክፍል ሲተፋው ያለንበት ክፍል እየሞላ ሂዶ ሶፋው ሁሉ ተይዞ ደረት ወንበሩ ሁሉ ተይዞ እንዳንዱ ሶፋ ላይ ሁለት ጓደኞች ተጣበው ተቀምጠዋል። በግራዬ በኩል የመጠጥ ጠርሙሶችና ብርጭቆዎች የተሸከሙ እንዲት ትንሽ ከብ ጠረጴዛ ዙሪያ የተቀመጡ አምስት ሰዎች ሲጋራና ሁለት የበራ ከብሪት ይቀጣበላሉ። ፊት ለፊቱ ወዲያ ግድግዳው ሥር ሁለት ሰዎች ቆመው እንዱ የለቀቀውን ደረት ወንበር ይገባበዛሉ። አንድ ረዥም ልጅ መጥቶ ከበላዩ ቆሞ አሥራት እንቁ የነበረበትን ቦታ በእጁ አመለከተች። ተይዟል ወይ? ማለቱ ነው። በእጇ ቁጭ በል አልኩት። ከተቀመጠ በኋላ የቫይስጤ ፓክ ወደ እኔ ዘረጋ . . . በእጄና በእንጉቱ አላጨሰም እግዚር ይስጥልኝ አልኩት። ለራሱ አንድ አውጥቶ በማዘኔታ አቀጣጠለ። የሊባ ጣቱ ጫፍ በፋሻ ተጠምጥሟል። «ጣትክን ምን ሆንክ» ሲሉት «እምስ ነክሰኝ» ብሎ እነማሚትን ያሳቃቸው ወጣት ይሄ ይሆን? ብዬ አሰብኩ። ጋሼ አልተገናኘንም ብቻቸውን ሶፋው ላይ ተቆልለዋል። አምስት ሰዓት ከሩብ። ከትርሲት ጋር ተያይዞን ወደ መደነሻው ክፍል አመራን።

የመደነሻው ክፍል ጢቅ ብሏል። ሦስቱ ጥቁር ሶፋ ተይዞ፤ በየግድግዳው ሥር ያለው ደረት ወንበር ሁሉ ተይዞ የመጠጥ መቅጃው ባንክኒ ዙሪያ ሰዎች ተደራርበው ቁመው፤ ከዛም ተርፎ መገዢያው በር ዙሪያ አንድ ስምንት ሰዎች ቆመው፤ ወደ ውስጠኛው ክፍል የሚያስገባው በር ዙሪያ አንድ አስር ሰዎች ቆመዋል። አብዛኞቹ የመጠጥ ብርጭቆ ወይም የበራ ጠርሙስና የተቀጣጠለ ሲጋራ ይዘው ያወራሉ። ሰው ከመብዛቱ የተነሳ መንቀሳቀስ በጣም ያስቸግራል። መተላለፊያ ቀርቶ መቆሚያ ችግር ስለሆነ፤ መተላለፍ የፈለገ ሰው እንዱ ዳንስ እስኪያበቃ መጠበቅና ሊላው ዳንስ ሳይጀምር በቶሉ መሔድ አለበት። ለዛውም መራመድ የሚቻለው እየተጋጨ «ይቅርታ - sorry» እያሉ ነው። ግን ይቅርታ የሚሉት አዲስ መጭዎች ናቸው። ከመጡ ሩብ ሰዓት ካለፈ ወዲያ፤ ብዙ ጊዜ ከመጋጨት የተነሳ ለምደውት፤ ተጋጭተው ዝም ነው።

አብዛኞቹ ወንዶች ጥቁር ስለለበሱና ነጭ ያልሆነውን ሁሉ ቀለማት ቀዩ መብራት ጥቁር ቢጤ ደም ስለሚያለብሰው፤ ሴቶቹ ነጭ የሀበሻ ልብሳቸውን እንደለበሱ በወንዶቹ መሃል ውር-ውር ሲሉ ዐይን ይሰባሉ። አልፎ አልፎ ነጭ እንደ ወጣት ሰው ሽበት። ቤቱ በጣም ይውብቃል። የሰው ትንፋሽና የሲጋራው ጭስ በቀዩ መብራት ጉም መሳይ ነገር ሠርቷል፤ መጥቶ ፊትህ ላይ እንደ እርጥብ ጨርቅ ይለጠፍብሃል፤

ይታከክሃል፤ ዐይነቱን ያቃጥልሃል፤ ስትተነፍስ ጉሮሮህን ይፍትሃል።

ንግግር በብዛትና በጨካኝነት ነው። ወጣቶቹ ለግርኛና ለንግሊዝኛ ለየተሳተሉ ያወራሉ። ለልጅ ለልጅ የትግርኛና የግልያንኛ ትልቅል ይሰማል፤ ለንግዳዪ ደግሞ የእርምጃና የእግርኛ የእንግሊዝኛ ትልቅል ይነገራል፤ ለንግዳዪም የአረብኛ ስድብ «አ.አ.አ. አቡ.ከ!» ከሰ ሉምሽ . . . » አለ። «ማሟት እሹሩሩን ጥሪያት'ማ. . . Hello, Johnny, where are you disappear? Goddamit! one hell of a punch ሰጠ ቦትና. . . ለ! መስሪያ ቤቱን እንዴት ያደርገዋል? Disgraziato! so you think I afraid? ሊሊ Tsssata ፈላ እንተበልኩዎ. . . ማን ከማን ያንሳል. . . ለታም ለቤ! ደብዳቤ . . . ከሰ ቦምሽ! የቂንጥራም ዘር. . . Shit. . . እኔ'ምልህ Twenty dollars a month ምን እንዳይገባህ ነው? . . . Gotta a match buddy? . . . ቂንጥራ ሲቆም ቀሚሷ ድንኳን ይሰራል። ለማምላክን! . . . ታዲያስ ተጓዝ. . . የለም! እኔኮ ከቀላና ከቀለጥ የቱ ይበልጥ ይናፍቅሻል ነው ያልኩሽ»

መዘቃው ከሰው ጨካኝነት በላይ ይሮካሃል። ሲደንሱ ቡጊ፣ ሮካ ወይም ቻቻ ከሆነ እየተጋጨ ነው እንጂ እግር ለማንሳት በቂ ቦታ የለም። የዝግታ ያንስ ከሆነ ደግሞ ተቃቅረው ቆመው መወዛወዝ ነው። ጠንጋራዋ ለሰንደችና ኮሳሳው ዳኛቸው ግን በሰዎቹ መሃል «ይቅርታ - ይቅርታ» እያሉ መጠጥ ወይም ገንዘብ ይዘው በቀላሉ ይሹለክላሉ። ለምደውታል። እኔና ትርሲት ከውስጠኛው ከፍል እንደመጣን በሩ ጋ ከሌሎች ሰዎች ጋር ቆመናል። አንድ ትልቅ የጢስ ቁራጭ እንደ ደመና አፍንጫዬ ስር ተደቀነ። በእጄ አራግቤ ለባረርኩት

«ይቅርታ እድርግልኝ ወንድሜ! Excuse me very much» አለኝ እንደ ቀይ ባለ ትልቅ ጆሮ ሰውዬ። በቀኔ በኩል ቆሟል «በእውነት አውቁ አይደለም»

«ምንም አይደለም» አልኩት

«እንዴት ምንም አይደለም ትለኛለህ? ጭስ እኮ ነው» አለ። ሰከሯል። ትንፋሹም የቃላቱም መጎተት ያስታውቃል «ሰማህ ወንድሜ ልጅ ምናሴ» የት ይሆን የሚያውቀኝ? «የሲጃራ ጭስ ምንም አይደለም ካልከማ፣ እኛ ሲጃራ የምናጨስ ሰዎች ምንም አናጨስም ማለት ነዋ፤ ውሸታችንን ነዋ። እኚን የሸጠልኝ ጉራጌ እንዲያው ነዋ ገንዘቤን የበላኝ። ከሰባራ መርፈም ለልጅ በሌለ ሲጃራ አታለለኝ በለኛ። If smoke is noing zen life is a dream! እና እኔ ነኝ አንተ ሕልም ውስጥ ያለሁት፤ ወይስ አንተ ነህ እኔ ህልም ውስጥ ያለኸው እ? እኚን መልሰልኛ! አ-አ! ይቅርታ እድርግልኝ ረስቼ። ሞት ይርሳኝ እንቅልፍም ይርሳኝ። ሕልምም ይርሳኝ» ከኪሱ የላኪ ስትራይክ ጋኮ

አውጥቶ ሲጃራ ጋበዘኝ። ጋኮው ባይውን ነው።

«እህ ረሰቼ! ለካ ጨርሻለሁ። እዚች ቶፕ ንዝቺ እመጣለሁ። Wait me here my dear brozer» ግን ወደ ውጭ እንደመሄድ በሩን ተሳስቶ ወደ ውስጠኛው ከፍል ገባ። ማን ይሆን? ከዚህ በፊት አውቀው ይሆን? አይመስለኝም። ያንን የሚያህል ጆሮ እንዴት ይረሳል? ያንን የመሰለ አነጋገርስ?

«እንደንስ?» አለኝኝ ትርሲት

መጫወት የጀመረው የኒና የሷ መዘቃ ነው Green Eyes Rhumba። አጠገባችን ብዙ ታምቡሮችና አንድ ከበሮ ይገሰማል፤ ትንሽ ራት ብሎ ሻዮሊኖች ተሰብስበው ይንሰቀሱታል፤ ከወዲያ ከሩት እንዲት ጥሩምባ ብቻዋን እራ ብላ ታለቅሳለች። Green Eyes Rhumba እኔና ትርሲት ስንደንስ፤ ከማሟት እሹሩሩ ቤት ወጥተን ውቢ በረሃን ለተን ከዓለም አምልጠን፤ መዘቃው ውስጥ ገብተን፤ መሳሳው ውስጥ መንሰቅሰቁ ውስጥ - እራ ብሎ ማልቀሱ ውስጥ ገብተን ተቀላቀልንው። እንደንሳለን። ቀጭን ሽንግረን አቅፈ፤ ሃር ማጉራ ውስጥ ራቱን ደብቱ፤ ራሷን ደረቴ ላይ እንተርሳ - ዐይኗን ዘግታ - ሰውነቷን ከሰውነቷ ጋር አጣምራ እንወዛወዛለን። ከታምቡሮች ከከበሮው እኩል እግራችን ይንተሳቀሳል፤ ከሻዮሊኖቹ ጋር መዋደዳችን ይንሰቀሱታል - ከጠሩምባይቱ ጋር ልባችን እራ ብሎ ያለቅሳል። እንደንስ - እንወዛወዛ እንተቃቀላለን። ከበሮው ይገሰምልናል፤ ሻዮሊኖቹ ይንሰቀሱታል፤ ጥሩምባይቱ ከሩት አገር - ከውበት አገር - ከዘዘን ሀገር - ከዋይ ዋይታ አገር ትጠ ራናለች፤ ትሰብክናለች፤ ትወስደናለች፤ እንወዛወዛለን። ጥሩምባይቱ ሀዘን አስከሯት ሉይ! ስትል፤ ሉሉታዋን እንደበፈት ማቆም አትቷት ላይ! ስትል፤ ታምቡሮቹ ከበሮውና ሻዮሊኖቹ (ተማከረው ይሆን?) አንድ ላይ ዝም!! ሲሉዋት ሉሉታዋ ቀርጦ ይላል። ዝም - ማን - ሞት። የሞት አገር ከሉሉታ አገር ለልጅ ይሆን? የሞት አገር ከፍሩቅት አገር እኩል ያምር ይሆን? የሞትን አገር የእንባ ወንዝ ያቋርጠው ይሆን? የናፍቆት መርከብ በእንባ ወንዝ ስትንሳፈሩ የሞትን በረሃ ታልፈው ይሆን? ወደ ዘለአለም ውቅያኖስ። ጥሩምባይቱ ሞተች። የሰው ጨካኝነት እንደገና ይሰማኝ ጀመር።

ከትርሲት ጋር እጅ ለእጅ ተያይዘን ከሰው እየተጋጨን «ይቅርታ - ይቅርታ» እያልን ወደ ቦታችን ተመልሰን በሩ አጠገብ ቆምን። ሰው በሰው ላይ ተደራርቦ ቤቱ በጣም ይውበቃል፤ ግን መስኮቶቹ ዝግ ናቸው። መስኮት በተከፈተ ቁጥር አጠገቡ ያሉት ሰዎች «ኩራንዲር አስመትታችሁ ሳምባ በሽታ ልታስይዙን ነው?» ብለው ይዘቱታል። ስለዚህ የሲጋራውን የትንፋሹንና የሳቡን ሽታ ለመሸፈን የተሰኩሱ ሰንደሎች በየግድግዳው ተሰክተው ይጨሳሉ። ከሰላይቸው የተለጠፉትን

የሆሊውድ ተዋናዮች ለማስደሰት የሚጨስ ቅዱስ ሰማን ይመስላል። ሠላምታው፣ ሳቁ፣ ንግግሩ፣ ጨካኝነቱ ረጅም አልተቀነሰም። እንዲያውም ትርጉሙን ለዳንስ ወሰዱት። ወዲህ ወዲያ አየተመለከትኩ። የማውቃቸውን ሰዎች ከፋቅ ሠላምታ ሰጠኋቸው። ከቆምኩበት ቦታ እንደ ስምንት ያህል ሰው አልፎ እንደ አለማየሁ እንደ ላይ ቆመዋል። እንደነካሳ ዓይነት ማህበር ናቸው፣ ግን እንደነካሳ አይረብሹም፤ ሠላማዊ ሰዎች ናቸው። ደግሞ እንደነካሳ ያለ አለቃ የላቸውም፤ ሁሉም እኩል ናቸው። ጥሩ ልጆች ናቸው፤ ሰው አይነኩም። ሳት ጨዋታ ብቻ።

አለማየሁ አየኝና ለሌሎቹ አሳያቸው። ዛሬ አምስት ናቸው። ሠላም ካለኝ በኋላ በእጅ ምልክት ና አሉኝ። በመሃላችን ያሉትን ሰዎች እያየሁ «እንዴት አድርጌ?» ለማለት ያህል ትከሻዬን ብድግ አረኩና እጆቼን በትንሹ ዘረጋሁ። በደንብ ለመንቀሳቀስ አልቻልኩም። አለማየሁ በመነጽፋት እያየኝ በተዘረጋ እጅ ጥምዝምዝ ያለ የእባብ ቅርጽ አመለከተኝ። ሹልክልክ ብለህ ና ማለቱ ነው። ተከለሃይማኖት ሁለት እጆቼን አገናኝቶ ሲያበቃ መጋረጃ እንደሚከፍት ሰው አለያያቸው። በሰዎቹ መሀል መንገድ ከፍተህ ና ማለቱ ነው። አብርሃም እጃቸውን መትቶ ዝም አሰኛቸውና፤ በሁለት እጅ ዝብርቅርቅ ያለ ምልክት ይሰጠኝ ጀመር። ጣቶቼን ያገናኛል ያላቅቃል፤ ግንባሩን መታ ያደርጋል፤ ሁለት ጣቱን ወጣ ያደርግና በሌላው እጅ ይሸፍናቸዋል፤ በጣቱ ጆሮውን ይደፍናል። ይኸ ሁሉ ሲሆን የምንተያየው እየተንጠራራን፤ መሀላችን ባሉት ሰዎች እንዲሁ ሲከለለን ዘወር እያልን አንገታችንን እየዘረጋን «አየሁህ» እንደሚሉት የሕፃን ጨዋታ ዓይነት ሆነ በመጨረሻ «ይቅርታ - ይቅርታ» እያልኩ በሰዎቹ መሐል እየሸለኩ እነሱ ጋ ደረስኩ።

ከጨበጥኳቸው በኋላ አብርሃምን «ምንድነው ያ ሁሉ ዝብርቅርቅ ምልክት?» አልኩት ሁለት ጆሮውን ደፈነና ዐይኑን ጭፍን - ከፍት እያደረገ «ባ-ባ» አለኝ። ዘወር ብዬ ዳርጌ ዱቤን «በግ መሆኑ ነው?» አልኩት። አብርሃም - አለማየሁ - ተከለሃይማኖት እንደ ላይ «Is not- is ዱዳ!» አሉኝ። ሳት ተጀመረ ማለት ነው። እነሱ እንግዲህ በዱዳ ቋንቋ መነጋገር ጀመሩ። እንዲያውም ምልክት አልገባ ሲለው «ምን ማለትህ ነው?» ይለዋል። እንዲህ እንዲህ ማለቱ ነው ብሎ ሲመልስለት፤ ታዲያ እንዲህ ዓይነት ምልክት ነው የሚሰጠው? ይለዋል። ይኼኛው፤ ታዲያስ ምን ልትል ነው? ይለዋል፤ ይጨቃጨቃሉ። አብርሃምን ለዳኝነት ይጠሩታል። ሲዳኝ እንዲሁ ልክ ነው ካለ ሌላው «ኢድ ባክህ! አንተ ምን ታውቃለህ?» ይለዋል። አብርሃም ትንንሽ ዐይኖቹ እንደኮኮብ እያበሩ፤ ረዥም ሹል አፍንጫውን፤ ረዥም ሹል አገጨንና ረዥም ቀጭን ጣቱን እምቢተኛው

ፊት ላይ እየጠነቆለ «ዱዳ አጎት አሉህ?» ይለዋል።

«የሉኝም»

«ዱዳ የአከስት ልጅ አለህ?»

«የለኝም»

«ዱዳ ሞግዚት ነች ያሳደገችህ?»

«አይደለችም ባክህ!»

«እንግዲያውስ ምን ትዘግርቃለህ?» ይላል አብርሃም «እኔ እንደ ዱዳ አጎትና እንደ ዱዳ የአከስት ልጅ አሉኝ። ያሳደገችኝ ሞግዚት ዱዳ ናት - ነበረች ማለቱ፤ ነበረችን ይማረውና!» የማትባል - ደግሞ አያቱ ዱዳ፤ ነበሩ ብቻ ሳልወለድ ሞቱ እንጂ፤ ነበሳቸውን ይማረውና! (አሁንም የማትባል) ከዚህም በላይ ዱዳ girl friend ነበረችኝ። ታዲያስ፤ ስለዱዳ ምን ታውቃለህ በለኝ! Why you ignorant shit, I had my first kiss deaf and dumb style!» ሳቃችን እየበዛ ይሄዳል። የዱዳ ንግግሩ ይቀጥላል። ያው ትንሽ ቆይተው ይጨቃጨቁና አብርሃምን ዳኝነት ይጠይቁታል። ዳኝነቱን አልቀበል ሲሉት «ዱዳ መንታ ወንድም አለህ? ወይም ዳዊት ያስተማሩህ ቴስ ዱዳ ነበሩ?» እያለ አፋቸውን ያስይዛቸዋል።

እነአለማየሁ በየጊዜው እንደ ዓይነት ቀልድ ይጀምራሉ። ያ ቀልድ እንደ ሦስት ሳምንት ያህል ካላቃቸው በኋላ፤ ይሰለቻቸውና ሌላ ቀልድ ይፈጥራሉ። የበፊቱ ቀልድ አርጅቶ ሲሞትና አዲሱ ቀልድ ተወልዶ ሲያድግ ለአንድ ሳምንት ያህል ሁለቱም በመፈራረቅ ያገለግላሉ።

ዳርጌ ዱቤ «አሉ!» አለ

አለማየሁ የቢራ ጠርሙሱን ወደ ጆሮው አስጠግቶ «አሉ! ... » አለው

ዳርጌ «American embassy?»

አለማየሁ «Is not»

ዳርጌ «Marilyn Monroe?»

አለማየሁ «እናትክን Is not!»

ዳርጌ «Is!»

አለማየሁ «Is not I say you! ትጋራም ጥሊያን! ዝገት!»

ይህን የቴሌፎን ቀልድ ያመጣው ተሸመ ነበር። እንግዲህ የተሸመ የመሥሪያ ቤት ባልደረባ የሆነ እንደ ጎረምሳ አለ። ውሽማ አለችው። ወጣት ናት፤ ባሏ ግን ሀብታም ሽማግሌ ናቸው። የድሮ ሰው ናቸው። ቤታቸው ስልክ አለ። እንደ ቀን ጎረምሳው ውሽማ እንደልማዱ ባለ

በሌላ-በት ሰዓት ደወለላት። ታዲያ አንድ ወፍራም በርጫም ድምፅ «አሉ» አለው። ባልየው ናቸው። «አሉ» አላቸው። ደንግጧል። መልሰው «አሉ» አሉት። በአሜሪካን አነጋገር «Hello, American embassy? አላቸው። «Is not» አሉት። እንደመዘንጋት ታዲያ በንዴት «Is!» አላቸው «Is not, I say you! ትጋራም ጥልያን!» አሉና ዝግት አደረጉበት።

አለማየሁ «አሉ» አለ

አብርሃም «አሉ» አለው

አለማየሁ «አሉ!» Brigitte Bardot?»

አብርሃም «Is can be never not should be...» እዚህ ላይ አሥራት ዕንቁ መሐላችን ገባ። ጥምብዝ ብሎ ሰከሯል። ደም በለበሱ ፈጣጣ ዓይኖቹ እያየን በእንቁራሪት ድምፁ «አንድ ጊዜ ቀልዳችሁን አቁሙ። የምጠይቃችሁ ቁምነገር አለኝ» አለን። ዝም ብለን አየነው።

«ምናሲ፣ ገንዘቤ እንተጋ ነው?» አለኝ። በጭንቅላቴ እምን አልኩት «እሱን ሁሉ ብሰጣት ማሟላት እንዴ አትሰጠኝም?» አለኝ

«አትሰጥም» አልኩት

«አንዴ ብቻ? በድብት?» አለ። በጣም አሳዘነኝ

«የለም» አልኩት

«ታዳላላች በለኛ»

ዝም አልነው።

«ታዳላላች ማለት ነው። በቃ ታዳላላች። እግዚርም ያዳላል፤ ማሟላትም ታዳላላች፤ ሁሉም ያዳላል። እንግዲህ ምን ይሻላል?»

የው የተለመደው ነዋ። አሥራት የኡመር ካያምን ግጥሞች በቃሉ እየወጣ ሙትት እስኪል ይሰክራል። ሙሉ ወስዳ አልጋዋ ላይ ታስተኛዋለች።

የሙሉና የአሥራት ዕንቁ ግንኙነት ልዩ ዓይነት ነው። እሱ በእንቁራሪት መልኩ ምክንያት ብዙ ካልከፈለ ሴት አያገኝም። ሲያገኝም በገንዘብ ብርታት ብቻ እንደሆነ ያውቃል ስለዚህ ለፍቅር ይራባል። እሷም ወንዶች ሲቆምባቸውና ሌላ ሴት ሲያጡ ብቻ ማብረጃ ያደርጉዋታል። እሷም እምቢ ማለት አትችልም። ግን እሷ ስትል ለምን እንደፈለጉዋት በደንብ እያወቀች ነው። እሷም በበኩሷ ለፍቅር ትንጋለች። እና በሙሉና በአሥራት መካከል አንድ ዓይነት ጥሩ ስሜት ተፈጥሯል። ሁለቱም የተናቁ በመሆናቸው፤ ብስጭታቸውን ያለ ቃላት በመተቃቀፍ ይወያያሉ። ከመግባባትና ከመተዛዘንም ፍቅር

ይወለዳል። በእንባ የሚታጠብ ንፁህ ፍቅር።

አሥራት ለሁለተኛ ጊዜ «ታዲያ ምን ይሻላል?» አለኝ። የማወዳትን የኡመር ካያምን ግጥም ጀመርኩለት «Come, fill the cup, and in the fire of spring» በእንቁራሪት ድምፁ ተቀበለኝ «The winter garment of repentance fling. The bird of life has but a little way to fly. And lo! the bird is on the wing!»

እጁን ትከሻዬ ላይ ጣል አድርጎ እያፈጠጠኝ

«አይ ምናሲ ጀግናው! ምን ላርግህ? ኡመር ካያምና ዊስኪ ደኑሩ እንጂ የማሟላት እምስ ቢቀር ምን አለ? right?» አለኝ

«Right» አልኩት

«ሌላ ጀምርላኝ» አለኝ። ጀመርኩለት

«Indeed the Idols I have loved so long.»

ተቀበለኝና «Have done my credit in men's eye much wrong. Have drawn my honour in a shallow cup, And sold my reputation for a song.» እያለ እየተንገዳገደ ሰዎቹን እየገጠ ከኛ ራት ብሎ ባንኮኒውን እየመታ

«አንድ ዊስኪ - ዲፒዩ!» አለ። ሁላችንም አሳዝናናል፤ ግን ደግሞ ሳቃችን መጥቷል። አሥራት እንቁ በጣም ቢያሳዝንህም እያዘንክለት ትስቅቢታለህ። ሲፈጥረው እንዲህ አድርጎ ነው «ያዳላል»

አለማየሁ መነጽሩን እያወለቀ «ልጄ - መነጽረን ሳወልት ሁላችንም ማራሊን ሞንሮን ትመስሉኛላችሁ Is Right?» አለ

በአሥራት ዕንቁ ምክንያት የተጠራቀመውን ሳቃችንን ለመሳት ሰበብ አገኝን «Is not right! Is ውሽት! Is ቂንጥር!» እያልን ሰቀን ወደ ቅድም ቀልዳችን ከተመለስን በኋላ፤ አብርሃምን

«ይህን Is-is not የሚለውን ወደ ዱዳ ቋንቋ እንዴት ትለውጠዋለህ?» አልኩት

ሲተረጉም፤ ሌሎቹ እይደለም ሲሉት፤ ሲከራከሩ ሲጨቃጨቁ፤ ምክንያት ሲሰጥ፤ እይሆንም ሲሉት፤ ሞግዚታችሁ በዱዳ ቋንቋ እሹሩ ትላችሁ ነበር ወይ? ሲላቸው፤ እሹሩን እዚህ ምን አመጣው? ሲሉት፤ ቤቷ እይደለም ወይ? ሲላቸው፤ አለቃ ገብረሃናን መሆን ነው ወይ ሲሉት «እኔና ወሰኔ የምናውቀው ቅኔ» አሉ አለቃ ገብረሃና፤ ዱዳ ነበሩ ይህን አታውቁም ወይ? ሲላቸው፤ ኤድ! ሲሉት፤ ጦሶ በጢስ ጦስ ያርገኝ ብሎ በወላይትኛ ሲምልላቸው፤ እስኪ እንግዲያው ከአለቃ ገብረሃና ንግግሮች እንዱን መርጠህ ከመቶ በማያንስ ከሆነ በማደል፤ የእጅ የእፍና የቂጥ ማንቀሳቀስ ወደ ዱዳ ቋንቋ ለውጥ ሲሉት፤ እዚህ

ላይ ዕርዳታ ያስፈልገኛል፤ ለምን? በሌሎች፡፡ እኔ ወንድማችሁ አላሳፍራችሁም፤ አጥጋቢ መልስ እሰጣችኋለሁ፤ ይኸውም፤ አንድ አይነድ - አንድ አይፈርድ - አንድ አይቀድ - አንድ አይበድ - አንድ አይበቃ - አንድ አይወቃ - አንድ አይነቃ - ሲል፤ ሌላ፤ ሲሉት፤ አንድ አይነፋ - አንድ አይሰፋ - አንድ አይገፋ - ሲል፤ እናትከን ሲሉት፤ እናቱን - እናትከን - እናትሽን - እናቷን - እናታችንን - እናታችሁን - የሁላችሁን እናታችሁን - የብቻችሁን እናታችሁን - የግላችሁን እናታችሁን . . . ለብርሃም እንደዚህ እየቀለደ ስንሰቅ ስንጫወት ብዙ ከቆየን በኋላ፤ እኔን መኪና ከሌለሁና እምስ ካላገኘህ እሰገድክ አላምረው ቤት ወይም ታየች ቤት ወይም ፈትለወርቅ ቤት ወይም በሐይ ቤት ታገኘናለህ፤ ወይም እዚሁ ቆየንና በኋላ መጥተን እንወስድሃለን፤ ሌሎችና ሂሳባቸውን ከፍለው ሄዱ፡፡

ሲሐዱ ጊዜ ጭር አለኝ፡፡ በዐይኔ ትርሲትን ሰው መሃል ፈለግኳት

ምዕራፍ ሦስት

ገድለ ጥሁን

«እያ በለው በለው
እያ በለው በለው
እያ በለው በለው»

(ያማርኛ ዘፈን)

. . . ታድያ ዐይናችን አገልጋያችን ነው ትለኛለህ? አገልጋያችን ከሆነ ለምን ትርሲትን ፈልግ ስለው ሄዶ ኃይለሚካኤል ላይ ያርፋል?

ኃይለሚካኤል አንድ የውቤ በረሃ ጀግና ነው፡፡ ሰውነቱ ግዙፋ፡፡ መልኩ ቀይ፤ አፍንጫው ደፍጣጣ፤ ዐጉሩ በጣም ሉጫና በቅባት የሚያብላጩልዋል፤ በጡንቻው የታወቀ ነው፡፡ አሁንም ሳየው ሮባን እጁን ጠምዞ የቀልድ እያስመሰለ ቂጧን በጥፊ ይመታታል፡፡ ሮባ እንዳትሰቅ አመማት፤ እንዳታመር የባሰውን እንዳይደበድባት ፈራች፡፡ ስለዚህ በውሸት ሳቅና በእውነት ንዴት መሃል «ጋሼ ኃይልዬ! እባክህን ተወኝ ያማል!» ትላለች፡፡ አልተዋትም፡፡ ውቤ በረሀ የሚመጣው ሲቶቹን ለመደብደብ ወይም ወንዶቹን ለመገላመጥ ነው፡፡

አንድ ማታ ለምሳሌ ከአንድ ፈረንጅ ጋር ዝናሽ ቤት መጣ፡፡ ይኼ ፈረንጅ ፀሐይን ሁለት ውስኪ ጋበዛትና እንሂድ አላት፡፡ ሰው አለኝ አለችው፡፡ ኃይለሚካኤል ታዲያ ብድግ አለና «የኔን እንግዳ? እንቺ ቂንጥራም!» እያለ በጥፊ - በእርግጫ - በክርን - በጡጫ ሲያጣድፋት ጊዜ አፍንጫዋ ደማ፤ ዐይኗ አበጠ፡፡ እምስት ቀን ተኝች ስትተነፍስ ጎኗን እያመማት ብዙ ተሰቃየች፡፡ እስከ ዛሬ በደንብ አልዳነችም፤ ስትሰል ወይም ስትሰቅ ጎኗን ያማታል፡፡ የኃይለሚካኤል ጡንቻ ነው፡፡ ተኝታ ሳለ ልጠይቃት ገብቼ ስናወራ «ለምን አትከሸውም?» አልኳት «አንተ ደሞ! ከመቼ ወዲህ ነው ሽርመጣ ተረገጥኩ ብሎ 'ሚከሰው?» አለችና ማልቀስ ጀመረች «ደሞ ብከሰውም እኔ ነኝ ምታሰረው፡፡ ወንድሙ የፖሊስ ሻለቃ ነው»

ኃይለሚካኤል ሲያጠቃ ሲቶችን ብቻ አይደለም፡፡ ወንዶችንም ነው፡፡ አሁን ሲነግረኝ (አሁንም ራሱ ጉልበተኛ ነው፤ ብቻ ሲቶቹን አይነካም) አንድ ማታ ሁለቱም አብረው መርከቶ ሾፈሮች ቡና ቤት ገቡ፡፡ እዚያ አንድ ጠብዚራ ከብር ዘበኛ ነበር፡፡ ስክር ብሎ መጠጥ መቅጃው ባንኮኒ ዘንድ ቆሞ ስለኮሪያ ዘመቻ - ስለቶኪዮ ይለፈልፋል፡፡ ኃይለሚካኤል አሁን «አቦ ይኼ ቡፋ ምን ጡናንባውን ይነፋብናል?» አለው

Meysor Bro
t.me/BooksandYou

ፀገር በአባቶቹ የወረሰው ራሱን ልግ ፀገር) ከገንዘብ ጠቅላይ ወደቀ
ከፊ ፀገር ጋር ተደባልቋል።

«በርሃኑ እንደምታቸው ከሰላ ሲጠ ነው። አለ ጥላውን «በጉልበትም
ሲሆን እዚህ የግራውት ወገኖች ጠቃሚዎቹ ያሸነፉታል። በገንዘብም
ሲሆን ጠቃሚዎቹ ይበልጡታል። ገን ገንጽ ሲሆን ትርጉሙን ሊወስድበት
አይችልም። እውነቱን ነው? You agree?»

«አዎ።»

«ታዲያ የባርዊን Natural Law የምትለው የታላ የግራውት?»

«ራታሁ ብሉ ይህ ብሉታል። በቀንጃ ነጭ ፕሮሶፔ ሊገጥን አሳየኝ

«እንደያውም እዚህ ላይ ነው በገልጽ የግራውት» አልኩት

«እንዴት?»

«እዚህ ሲት ከግራውት ወገኖች ሁሉ ከአያንዳንዳቸው ጋር
ሲመዝገብ የብርሃኑ ወገኖች እጥፍ ወይም አሥር እጅ ነው።»

«አድ - ነ። አለኝ። «የገዛ ቀርፋፋ?» እንደግለት ያህል «ድ»
ላይ ድምጹን ሳን ብሉ ነተተው። ሌሎች ደስ ብሏቸው ሆኖ ብለው
ያዳምጣሉ። ጥላውን መጨረሻ ላይ እንደግራውት ያውቃል።

«አሰብ እንገዳሁ» አልኩት «ከብርሃኑ ሌላ ገን ወገኖች ነው ደፍር
ሸርጫ ይዞ ጊያላ መሀል የግንባራሸር? ገንዘብ በየቦታ ሲቀ ይሏት
የግንባራ ሌሎችን እንዲያው እዚህ ስንሆን ቲዊቸውን እየላሰን፤ ወጪ
ሰናገሻቸው እንደግራውት ያው እናልፋቸዋለን። ገን ነው ሸርጫ
ወዳጁ ስትታመም ራሱ በተን ወሲ በረሃ መተቶ ሀዚያ ሲት የግራውት?
ገንዘብ መከራለንን የናልባት የግንባራ አይጠፋም እንበል። ገንዘብ
በየቀኑ እየሄደ አብሯት የግራውት? ገንዘብ የአስታግግ ሊቃድ እሰውተቶ
አልጋዋ አጠንብ ወንበር ላይ ቀጭ በሉ የግራውት? ከብርሃኑ ሌላ ገን
ነበዝ ነው ፓርቲ በተደረገ ቀጥር ያችኑ ሸርጫ ይዞ ሌላ ልክ እንደ
ልጃገረድ የግራውት? ደግ «ይህን የግራውት ትርጉሙን ልዩ
በለሆነች ነው፤ በሌሎችበት እንደ ሸርጫ ሳይሆን እንደጠቃሚ ሲት
በለምትሆንለት ነው እንዳትለኝ፤ እንደ ሸርጫ መሆን ትታ እንደ
ሴት ወይዘሮ የምትሆንበት የዘንያት ብርሃኑ ሸርጫነቷን
በለግራሰረባት ነው። ሸርጫጥናን እንደ ዕድፍ ወይም እንደ ብረት
ልብስ በንቀጥረው፤ ካንዲት ሸርጫ ላይ ዕድፍን ለግጠብ ወይም
የብረት ልብሱን ቀድሶ ለመጣል የገ ያህል ወገኖች የግራውት
ይመስልሃል? ታውቃለህ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲተኝት ገንዘብ
አልከፈላትም። እስካሁንም ሲሆን ሲተኝት ሲል ወይም ከተኝት በኋላ
ገንዘብ ሰጥቷት እያውትሃ»

ጥላውን «ክረ ባዘህን?» አለኝ። ለሁን ከርከራችንን ረስቷል።

የትርጉሙን የብርሃኑ ነገር ደግ ትን ልባን ነክተታል።

«በፍጹም ከፍጹም እያውትሃ» አልኩት «ልብስ ሲያሰራጩት
ሲያምሩት ግለቱ የጨርቅና የሰራውን ጥጋ ትነገረዋለች። ይሰማታል።
እስተውል፤ የፍትር ሰውነት ነው እንጂ የእምስ ጥጋ አይደለም። እንዳንደ
ለምን እንደግራውት ያው ለንግሮች እሱ ገንዘብ ሲሰማት ለጋ አልፈልገው
በለምትለው ነው። ወይም ትንሽ ወስዳ ከፊ በላይ እያሰራጩት ስትለው።
ለምሳሌ ለፀገር መውረፍ ስትጠይቀው አሥር ብር ነው ማለፍት። ለጋ
እምስት ብር ይበቃሃል ትለዋለች። ወረፋ ስትጠብቁ ከክፍ ጀላቲ
ያሰራጩት ይላታል። እንገድያው ሰድስት ብር ይበቃሃል ትለዋለች።
እንገዳሁ እትጨትጥቂኝ ይልኝ አሰራን ብር በገድ ይሰማታል።

ትርጉሙን የብርሃኑ አንቀሳቃሽነት አብትተው እንደ ሰፋ ላይ ተቃቅረው
ቀጭ ብለው እየተሳሳቁ ያወረሱ። ጥላውን እንደ እፍት ይሰቃፍ ፍትር
በጥላው ገጽ ይመለከታቸዋል። እኔ ሆኖ ስለ ጊዜ ከርከራችንን አስታወርኝ
«መጀመሪያኩ ወገኖችን አላልኩም ትልበት ነው ያልኩም» አለኝ

«ትልበትህ ሲሆን፤ ጥላውን? እንደዚህ ተመልከተው አሰባኝ፤ እሱን
እንድ ትልበትህ ጠብቂራ መተቶ በጥረ ብሉት ትርጉሙን ሲተግሙ
አንተ ሆኖ ብለህ ታያለህ?» አልኩት። ሱሪውን በሁለት ከገደብ ከፍ
አያደረገና የወይራ መፋቂያውን እፋ ወስጥ ከገራ ወደ ቀኝ እያዘወረ
«አይሆንም?» አለ። ለጠብ ሲዘጋጅ ነው።

በሳቃችን መሀል «ይኸውልህ፤ ብርሃኑ የራሱ ትልበትና የገብ
ትልበት እንድ ላይ አለው ግለት ነው። የሌሎችም» አልኩት

«እኔ የልህ፤ የነዚህ ልጆች ፍትር እውነተኛ ፍትር ነው በልህ» አለ

«እንዲህ አይምሰልህ።» አልኩት ለምሳሌ ያህል የግንባራውን
አጫወትኩት

እንድ ሰኝ ግታ ወደ ሁለት ሰንት ላይ ወንዶች ገፍ መምጣት
ሰላልጀመሩ ሲቱ ባደውን ነበር። ብርሃኑ እዚያ ጥገ ሰፋ ላይ ብቻውን
ቀጭ ብሉ ሲጋራ ያጨሳል። እዚህ ጋ ትርጉሙን ከበባሽ፤ አሰባኝ።
የሰቱ ከገድ ሰውዬ ጋር ቀጭ ብለው ስለ በረሀ ፍትር ያወረሱ። (ለላ
ገንጽ ሰው የለም፤ ሌሎች ሲተኝ እውስጥ አራታቸውን ይበላሉ።
በወራያቸው መሀል፤ ሰውዬው አንገቱን ወደ ብርሃኑ ጠቅል ጣል እያደረገ

«ያ ከልስ ከገንገሻችሁ ጋር ነው ፍትር የያዘው? በመጣብ
ቀጥር...» በረፍተ ነገሩን ሳይጨርስ እፋን እንደከፈተ ቀረ። ትርጉሙን
የቢራ ጠርመሱ ይላ ከላይ ቀጥ እንደ ቀጣ አምላክ ትንሳዎጠዋለች።

«ያንድ ነው እምጹ?» አላት ደንገጠ። ስትናደድ እያፈ ያሰራረላ።
ሳትመህ፤ ገን በቀጣ «አንት የውኃ ከልስ፤ ውጣ።» አለታው።
የጠርመሱን እንገት የጨበጠው እጁ ይንቀጠቀጣል። ሰውዬው ሊፈጥ
ብድግ አለ።

ገን ሲነሳ ጊዜ ትንሽ ሆነችበት። እሱ ቁጭ እንዳለ እሷ ወደ ታች ስታፈጥበት ደንገጠ እንጂ፤ አሁን እሱ ከላይ ሆኖ ወደ ታች ሲያያት ፍርሐቱ ለቀቀው። ተራውን እየገላመጣት በሚያንቋሽሽ ድምፅ «ምን ሆነችል? ግም ሸርሙጣ!» አላት። ደግነቱ ይህን ጊዜ ብርሃኑ ከጳላዋ መጥቶ ያባት። ዐይን ዐይኗን በቀጥታ እየየ ጠርሙሱን ቀስ አድርጎ ከእጇ ነጥቆ ለከበቡሽ እየተበለጠ

«ምንድን ነው?» አላት
«ምንም» አለችው። ገባው፤ ፊቱ ደም ለበሰ። ለማረጋገጥ ያህል ሰውዬውንና እነከበቡሽን እየየ «ምንድን ነው?» አለ

ከበቡሽ «አረ የለም፤ እዚህ እኔና አስቴር...»

«መሸታም!» አላት ለመሳቅ እየሞከረ። ወደ ነጭነት የሚያደላ ፊቱ አሁን ሳምባ መሰላለ። ሰውዬውን «ከልሰ አልከኝ መሰለኝ» አለው። ሰውዬው ግዙፍ፤ ኩፍ ቢጠ ነው። ብርሃኑን በንቀት እየየ

«አ... በእውነቱ ወንድም»

«ወንድምህ አይደለህም። ከልሰ ብለኸኛል?»

«ብልህሰ?»

«ትችላለህ። ግን እሷን ግም ሸርሙጣ ስትላት የሰማሁህ መሰለኝ»

«ብላትስ?»

«አትችልም። እሷን እንዳንተ ያለ ግም አቃጣሪ አይሰድባትም»

አስቴር «ብርሃኑ» ብላ ልትይዘው ስትል መነጨቀና ወደዚያ ገፋት። ከበቡሽ ደንግጣ አፈገፈገች። ትርሲት እንደቆመች ቀረች። ሌሎቹ ሲቶች እውስጥ እራታቸውን ይበላሉ። ማንም ሌላ ሰው የለም። ሙዚቃው ይዘፍናል።

ሰውየው «ንፍጣም ከልሰ! ሲቶቹ ያግዙልኛል ብለህ ነው መቼስ እንዲህ ሰው ምትደፍረው» አለው

ብርሃኑ «ለምን ሲቶች የሌሉበት አንሐድም?» አለው

«ግን ቀድሞ ይውጣ?» አለ ሰውዬው

«እኔ»

«ሸንታም ከልሰ! ልትፈተሰኪ ፈልገሽ ነው?»

እሷ አንተ ቀድመህ ውጣ»

«ትዘናም ነጭ! በንሮ ልትሸሽ! እግራ አውጪኝ ልትይ? መች አጣንሽ?»

«አ-ዎህ! እሷ አብረን እንውጣ»

ሲቶቹ አይፈቀዱልሽማ!»

ብርሃኑ ቃል ሳይጨምር ወደ በሩ ሔደና መጋረጃውን ከፍተ ጠበቀው። አብረው ወጡ። ብርሃኑ እዚችው አጥር ገቢ ውስጥ ያለችውን ትንሽ ሜዳ እያሳየ «እዚህ ትፈልጋለህ?» አለው

«ሲቶቹ መጥተው እንዲያገዙልሽ ነው?»

ካጥር ጊቢው ወጡና ባቡር መንገድ ሲደርሱ ብርሃኑ «እዚህስ?» አለው

«ገላጋይ አይጠፋም። ወይ የማሟት እሹሩ ዘበኛች ተልከው ይመጡና ያገዙልሻል»

ብርሃኑ ተበሳጪ። ሊያለቅስ ምንም አልቀረው።

«ታዲያ የት እንሂድ?»

«እንጃልህ!» አለው ሰውዬው

«ጊዮርጊስ ዓሮ እንሂድ?»

«እሺ ምን ከፋኝ?»

ወደ ጊዮርጊስ በኩል ትንሽ እንደተረመዱ ሰውየው ቆመ። «አህ! ገባኝ ለካ!...» አለ

«ምኑ?» አለ ብርሃኑ

«ጊዮርጊስ ዓሮ ወስደህ በማጅራት መቼ ልታስመታኝ እቅደህ ነው። እኔ ግን እንደዚህ በተላሉ አልታለልም። መላኩ ይጠብቀኝላ!»

ብርሃኑ ስልችት አለው። «እንዲዋጣልን ትፈልጋለህ ወይስ አትፈልግም?» አለው

«አልፈልግም»

ብርሃኑ በመገረም «ለምን?» አለ

«ንፁህ አየር ሲመታኝ ጊዜ ሲጣኔ አለፈልኝ»

ብርሃኑ ዝም አለ።

«ሲጣናም ጎንደሬ ነኝ ልንገርህ። ሲጣኔ ሲመጣ የሚመለሰኝ የለም። አምስት ስድስቱን ከመሬት ጋር ደባልቄ ቤቴ የምገባበት ጊዜ አለ። ታዲያ ሲጣኔ ሲያልፍልኝ የወራሁት ሥራ ይቆጠኛል። የገዛ ሀገሪን ልጆች፤ የገዛ ወንድሞቼን መደብደቢ ኃይለኛ ፀፀት ያሳድርብኛል። አንተ ግን እድለኛ ነህ። ሲጣኔ ቶሎ ለቀተኝ»

«ሲጣንህ ከልሰ ሲያይ ይፈራል እ?»

«ይቅርታ አድርግልኝ ወንድሜ። በውነቱ ለከተ ያልኩት አልነበረም»

ብርሃኑ ይሄ ሰውዬ ሌሎችንም ከልሶች እንደሚያስቸግር ታየው። ስለዚህ እንደ አብዛኛዎቹ ጉረኞች ፈሪ መሆኑን አውቆ እንዲህ አለው

[illegible]

א. אברהם אבינו: אברהם אבינו היה הראשון שהאמין באל אחד.

—055 19747—

[illegible]

በዚያ ተመልሶ ሰውዬው ትርባትን ይቅርታ ለደርጊልን ብሏል። በዚያ ጊዜም፡፡ በርካትንም ቢራ ጋብዞት፤ ሲያመራገጥም ለሞሽቱ ሂደት ስለሃለለ፡፡ በዚያች ግታ ወዲያ ለዚህ በመግ ቁጥር ትርባትን መርቀቅ ለባት ማራወቅ፤ ዓራ የገለጸ ለጋብዘውት ብሎ ለገደብ ቢራ ሳይጋብዝት ለይዘደግ፡፡

[illegible]

፡፡፡፡፡፡ ለሀገሩ ስትደገብ ደስ ይለኛል። የጊዋደሩ ሰዎች ባይ፡
ለገደ፣ ሀገሩ ያለ ለውጥና ፍትህ ባይ ልቢ በደስታ ይጥታል - ይመታል
ግል፡፡ ለላይ ጥቅላታን ለጅ ይዞ ባመ። ሰበረል «ደስ ትሉኝላችሁ»
ለለ።

ቅርቡት ፡፡ ደሰ ኃይህ ከኛ ጋር ለሞገ ለትደገቦቻችሁ ለላቸው ለሰጥቻቸው ፡፡ ሲደገቡ ጠጋ ለደረጋቸው ፡፡ ሲቀረጹት ተሰጥቷቸው ፡፡ ለረረቸው ፡፡ ለሰሙ ለረረ ፡፡ ገጠሙት ለገሰጠታቸው ፡፡

-ተርቢት ይቅርታ ለደርጊል። ለላት ሰብረዋል። ፀጉር
 ብቻ ባይሆን ፀገደሽቶ ተጥር ደስ ይለኛል። ስለዚህ ይቅርታ ካረገሽልኝ
 ክኔ ለገባለሁ። ለገዢ ጥፋ ልጅ ነሽ። ለኔ ገን ውሻ ነኝ። ከሰብረኩ
 ከአሁኑም ጋር ብደንሰ ይቆያብኛል። ብቻ ለህት የለኝም። ለህቴ ለገዢ
 ነሽ። ገን ልቢ ገብህ ነው። ቀላቱ ያልተቆነሙ ባለፈ ሆኖ ነው። ገዢ
 ለኔ ለገዢ ለህቴ ነው የገደሽ። ተቀጥሎኝ።

—(FAP)—

ጥፋ ለጽ ነፃ። ለኔ'ኮ 'ግፋጽ'ዛኝ የድርፅ ትዝ ሊያለኝ ነፃ።

AA1740F.

[illegible]

NSTT DE ARC KA DATA: NSTT DE ARC KA
 DATA: NSTT DE ARC DATA DE ARCAH DATA
 NSTT DE ARC NSTT DATA DE ARCAH NSTT DE
 ARC: ATTO

ይህ ሲገባ ማሳሰቢያ ያገኛል፡፡ ለጥያቄው ለሚገባው ሰነድ ይገባል፡፡

[illegible]

6-11 0977 5A4 034 0672 40 04 17000 100 0000
 0400 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

“个儿高个儿壮”。

“*and the*”

«ПНП» АФ «А.С.А.»

ANAL. Calcd for $C_{10}H_{10}O$: C, 88.10%; H, 7.39%. Found: C, 88.1%; H, 7.4%.

—20557—

478 ACTU 40035-0000

ግሉጽ ለላላ ጥገና ማሳሰብ በረገ፡፡ ጥላቤን ግድፈውና ለገደቡ ሲጋራ በጣቶቹ ማህል ይዞቱ ደፍሮ ጥለበሱ ጉልህ ሰፈር ሆኖ ለጥገና ሊያደረግ

ሐረግ ምሳኝቱ ለሐ ለገደደደ ወጥቶ ፍቅራቸውን ይሰጣል።
ሐሳባቸውና ለምሳኝቱ የቀ የግን ለገደደደ ደታወቅቶአል። ሙሉን
ረሰተው ስለነበር ከመደገጥባቸው የተነሳ ለገደተቅቶ ትንረኝታውን
ለገደዋል ቀሩ።

ግለሰብ፣ ከመዋደዳቸው የተነሳ ቁጥር የጥንኛነቱ ለምሳሌ የጥንኛነቱ ለገደባን ሊያጠፋቸውም ወይ፡-

• 777 7A-7U 707-2 AA OCT-7

$$\Delta P_U - \text{OCT} = 1 \text{ A3EJLJ } 10^6 = 1.1 \text{ A3EJLJ } 10^6 \text{ A3EJLJ } 10^6 \text{ A3EJLJ } 10^6$$

የፍቅር አጽኝ ይለሃል ማን ነው? ጥልቁ ነው። ሌላ መልስ የለውም። ፍቅር ማለት እንግዲህ ምንድን ነው? አንድ መሆን ነው። አንድ ታውቅ የለ? ሁለት መሆን ቀርቶ አንድ ትሆናላችሁ። አንድ። የምትተቃተሩት ለዚህ ነው። አንድ ስትሆኑ እንግዲህ ቁሳውም የሁለታችሁ ነው። እምሱም የሁለታችሁ ነው። ገባህ?

በርሃኑ ዝም ሲል ጊዜ

«እኔ ምረጫው ፍቅር ነው። ፍቅር። አስናቀችን ስበዳት በጣም ጣፍጧት በሀይል ስታቅፈኝ ምንድነው ማግባብሽ?» ስላት «መርዘኛው ቁሳህ ነዋ ጥልቁ። ትለኛለች። እበሽቃለሁ። እኔ ምረጫው «ቁላችን ነዋ!» እንድትለኝ ነበር። «ይሄ እምስ የማን ነው?» ስላት «ያንተ ነዋ!» ትለኛለች «የኛ ነዋ!» እንደማለት። ገባህ? ጻፍ ምን ይገባሃል? ቁላ ሲነሳ እንግል ይተኛል።

«ትርሷትዋ፤ ይቅርታ አርጊልኝ ስላቋረጥኳችሁ አለ። ቀጥሎ

«መፋቂያዬን ጣልኳት ወይስ አስቀመጥኳት? ያለ ጎሏ ምን ዘመድ አለኝ?» አለና መብራቱን አጥፍቶ ተኛ።

አንድ ቅጽሜ ሌሊት እንደሰማሁ በጥላሁን ምክንያት የደረሰባቸውን ጣጣ አለማየሁ አጫውተኝ። አለማየሁ መነጽሩን እንደሰካ፤ ጻርጊ ዱቤ ሲጋራውን እንደነከሰ፤ ቆኒ እጁን ኪሱ እንደከተተ፤ አብርሃም አፍንጫውንና አገጨን እንዳሾለ ከጠባብ አፋ ኩምከፍውን እያንጠባጠ በ፤ ሁሉም እየቀለዱ Goddamit, the dragon ማለት በመጥረጊያ ግራ ጎኔን ያደማኛል I fuck you in the dragon ማለት በግራ ጎኔ ተቀይሟልሁ፤ እያሉ እየላቁ ከጋዲሲ ቤት ወጥተው ወደ ዘጠኝ ሰዓት ላይ ማሟት እሹሩሩ ቤት ሄዱ።

እዚያ ጥላሁን ሰክሮ ሲረብሽ ቆይቶ ኖሮ፤ እንደገቡ ማሟት ቀስ ብላ «እባካችሁን ውሰዱት ይገሉታል» አለቻቸው

በቀኝ በኩል ሦስት ይሁኑ አራት አብረው ቆመዋል። ለጠብ የተዘጋጁ ይመስላሉ። አንድ ስድስት የሚሆኑ ሰዎች ከበዋቸዋል። «ተው ንጂ ምን መሆናችሁ ነው? ሰክሮ እያያችሁት?» ይሏቸዋል

በግራ በኩል ጥላሁን በአምስት ሰዎች ተይዞ «ልቀቁኝ አረግጣቸዋለሁ!» እያለ ይፍጨረጨራል። አብዛኞቹ ሰዎች በየወንበራቸው ፊት ቆመዋል። ግማሾቹ በድንጋጤ ግማሾቹ ጠብ ለማየት በመቻቸል እንደተነሱ ቆመው ቀርተዋል። ሶስት ሲቶች ረብሻውን ሸሽተው መጠጥ መቅጃውን ባንኮኒ የሙጥኝ ብለው ከኋላው ቆመዋል።

መዚቃው አይጫወትም። በአምቧጓሮው ምክንያት ተቋርጧል።

ጥላሁን «እንኳን አራት አርባ ብትሆኑ ግድ የለኝም። ልቀቁኝማ!» አለና፤ ተመናጪቀ

ከሰዎቹ አንዱ «አራት አይደለም ባዘህ? ምን ገራ ትገባለህ? ብቻየን ነኝ። ልቀቁት እስኪ።» አለና ወደፊት እንደ አርምጃ እግሩ ገና መሬት ሳይነካ ገላጋዮቹ ወደ ኋላ ጎተቱት። «ተው ባዘህ፤ ጠብ ምን ያረጋል? ትሰማሱት መሬራ ናት፤ ፍሬዋ ግን ጣፋጭ ነው። አራት

«ምን ላርግ ብላችሁ ነው ወንድሞቼ?» አላቸው «እያያችሁት፤ አርፈው በተቀመጡበት ነገር እየፈለገኝ? የመላጣ ልጅ እያለኝ?»

እንደሰማየሁ ግልግልን «የትዋቁን ትንሽ አይተው ነገሩ ከገባቸው በኋላ፤ ለካ ከነዚያኞቹ ሰዎች ጋር በመጠኑ ይተዋወቁ ኖሮ ልኛ ስትሉ ታገሱት። ሰክሮ ነው እንጂ ጥሩ ልጅ ነው፤ ታያላችሁ፤ ሰካሩ ሲያልፍላት መጥቶ ይቅርታ ይጠይቃችኋል። ብለው ሰዎቹን ለምንም አስታገሱዋቸውና፤ ማሟት ደሞ በበኩልዋ «እባካችሁ ለኔ ስትሉ ወንድሞቼ፤ ቤቴን አትረብሱብኝ በቁልቧው» እያለች ውብ ረገግታዋን ከጠጣቸው በኋላ፤ ከፍለው ሊወጡ ሲሉ «ግድ የለም አያስፈልገኝም፤ መቶ ተደስታችሁና ትከፍላላችሁ?» እያለች «የለም እንከፍላለን» ብለው ገንዘቡን ሲሰጧት «አይ የናንተ ነገር፤ እምቢ ካላችሁ መቸሰ። ብላ ገንዘቡን ተቀብላ በለዘበ ድምፅ እየተለማመጠች፤ በምርጥ ቃላት ማር እየተባባች፤ በለሰላላ እጇ ትከፍቸውን እየነባባች ወደ በፍ አድርገዋቸው ስታበቃ፤ ሦስቱ ወጥተው አራተኛው ሊወጣ የበፍን መጋረጃ በተዘረጋ እጇ ሲይዝ፤ ጥላሁን ሆዬ ሱራውን በከንዱ ከፍ እያደረገ

«አክ እንቱ፤ ትዘናም የመላጣ ልጅ ቦሉ፤ ባሬ ብትሸሹ ነገ አገኛችኋለሁ» አላቸው። ተመለሱ። ማለት ጥል የፈለገው ሰውዬ ተመለሰ። ጓደኞቹ ባንድ በኩል ተው ሊሉት፤ በሌላ በኩል ደግሞ ምናልባት ጥላሁንን የሚያግዝ ቢኖር እነሱም ጓደኞቻቸውን ሊያገዙ ተመልሰው ገቡ። እንደገና ጭቅጭቅ፤ ግልግል፤ ስድብ፤ ልምም፤ በመጨረሻ በሰንት መከራ ማሟት አስወጣቸው። ሰጧ ተነፈሰ። በየወንበሩ ተቀመጠ። ጥላሁን ዘወር ብሎ (አሁን ገላጋዮቹ ለቀውታል) መጠጥ ቤቴ ያሉትን ሰዎች «ይቅርታ አድርጉልኝ ወንድሞቼ ጨዋታችሁን ስላቋረጥኩባችሁ። You are my brozers and country men or razer, if I may say so, my compatriots. We belong to ze same country and ze same category. I am ready to give you satisfaction. አስደስታችኋለሁ። I am a man of peace እውነቴን ነው። ሙላማዊ ሰው ነኝ። ካልነኩኝ አልነካም» አላቸውና፤ ዘወር ብሎ ደም የለበሱ ዐይኖቹን እያፈጠጠ አንዱን አጭር ጠይም ሰውዬ

«እንተ ነህ እኔ ላይ ምትስተው?»

«የለም እረ፤ ከሱ ጋር ነው።» አለ ሰውዬው፤ አጠገቡ ያለውን ተያ ባለቆብ ሰውዬ እያመለከተ

«ታዲያ ከሱ ጋር ብትሆን አፈራረሳለሁ? ኑልኝ ሁለታችሁም።»

ለሰባትም አንዳችሁ ወይም ሌላ ሌላ

ዘግ

«ከ 'ንጂ ቅዱስ ደንብ ቀላል» እንደሚባል ይታወቃል ተብሎ
አሉት። «Sorry my dear brothers, but ሰው ሲሰቅብኝ አልወድም (can)
stand it» ትንሽ ተዘቅቷል።

መዘቃው መዘረገ ጀመረ። ልጁን ቀልጥቶ ላት ወደታ።
ጥቂት ሰዎች ከዳሙ ወጡ። ሌሎች ሰዎች መተተው ተገኙ።

አላግባቡ አብርሃም፣ ትኒ፣ ዳርጌ ዱቤ እንደ ላይ ቆመው
እያወሩ እየሳቱ «Goddamn broomstick! ግለት በመጥረግ
ይታወቅባል። Tada di casso! ግለት ራሱን ይሰብከላል» እያሉ
ሲተልዱ ትንሽ ከቆዩ በኋላ፣ ዳርጌ ዱቤ ሲጋራውን እንደነከሰ ሰለወደዘ።
ብርቱ እንደ ሁለት ሃገር እውነታቸው። ስለዚህ ሰለወደዘ፣ ብርቱ
ግድግዳውን ከጀመረ ሁለት ወር ያልፈዋል። አንድ ተን ስለመለካ
ያወራል በበል ያለች ቀይ ሲተጥ ነች። እንገድ ሳይ ንትሳትና ሀብል
ከመጣት መከታሉ ይታያል። እጇ ሳይ እምብር፣ ከመሳሪያ ፎርባ የመሰቀል
ንቅሳት አሉ። ብቻ ምን ለበሳችሁ፣ ይህም ከርሱቲያን ሲት ወይዘሮ
ናት ናቸው ግለቱ» ሌላ ቀን ስለትርጋ ያወራል «Shape
መደመደመት ሊከፈል ይገባል ያህል ቀሪው ለግለት የሚያስደር
ባይሆንም፣ ይሰ የግል Shape ነው» አንድ ስለ ሥራዋ ይነገራቸዋል
«እያ ሥራ፣ እኔ'ኮ መንቀሳቀስም የለብኝ ተጋደግ ተመድቼ
ጊላገን ግብጽ ብቻ ነው» በዚያው ለከታተሉ «እቃዎን ያደገቃል
እዚህ ስታ፣ እኔ እንደግርጃት አልች እንጂ እቃዎን ጥ - ጥና
ስገኘ ነው። ስትጥት ለልጅ ለጆጃ ብታወርሰው አራት እምስት
ትወልድ ያዘግላል። ከርቱ ያዘግላል። እይ ሲጥፍጥ፣ የፍንድድ
ሰትሰጥ ስላል

አንዳንድ ጊዜ ስለፍትሯ ያወራቸዋል «አይ ፍትር! እውነተኛ
ተንታዊ ዘበኝዊ ፍትር'ኮ ነው። ከወራን በኋላ ሲገራዩን
ታቀጥጥላል። ተራሽ ለለውጥላህ፣ ሌብሱን ከንዴን ላንተርሰህ
ትሰኛለች። ሟት እንቁላል ለጥበቃው ወይስ ግንፍላፍል ይሸላወዳል?
እባላሁ ሌላ ቀን ደገም ስለሁታችኋል ይነገራቸዋል «Honestly ያለው
ወይዘሮ ብርቱ ሲት ነው፣ ለንገራችሁ አንዳንድ ምትላሃን ታውቃላችሁ?
«አደራ ይህና አድርገው ብላሃን ሌብሱ ከአንድ ሁለት ዓመት በኋላ
የሚበላህ አላገኘም» ትሰኛለች

ዳርጌ ዱቤ ስለወደዘሮ ብርቱ ይህን ያህል ሲያወራ እና አላግባቡ
ሊተዋወድት ይፈልጉ ነበር። ገን ቢፈውሱን ቢሉት እምቢ አለ።
እጂ እትወሰድን። ቢፈን አባዮንና እኛ ራሳችን እንሄዳለን አሉት።

«እምቢ ትበዱ በኛላችሁ» አላቸው። ግለሰት «አላምናችሁም» አላቸው።
ነገሩ በዚህ ቆመ።

«ብዙ ጊዜ ጠፍቼ ቆይቼ» አለ ዳርጌ ዱቤ «ከትላንት ወዲያ
ወይዘሮ ብርቱ ሲት ብት አልኩ፣ እደር አለችኝ። ለልጋ ወስጥ እንደገባን
«አንሰላዩን ወይም ጥገራን ሳታቃጥልብኝ ሲገራህን አጥፋ»
አለችኝና፣ አጥፍቼ እጂም መብራቱን አጥፍታ እንዴ ከጥላኋት በኋላ፣
እንደገና መብራቱን አብርታ፣ ሲጋራዬን አቀጣጠለችልኝ።

«ሰጥኑን ጠፋህ ምንው እምቤ?» አለችኝ

«ገንዘብ አጠረኝ እባክሽን»

«ታዲያ ቢያጥርህ ምን አለ? እኔ ሁልጊዜ ገንዘብ እምጣ አልለም'ኮ።
ሲገኝ አስር ብር፣ ሲገኝ እምስት ብር እየሰጠኝ ብታድር ደስ ይለኛል።
እሱ ከጠፋ ደገም እንድ ሁለት ጥሬ ይበቃኛል»

«ጥሬ?»

«አዎ?»

«ጥሬ ጥሬ?»

«አዎን ጥሬ ጥሬ! የፍትር ምልክት»

«የፍትር ምልክት?»

«አዎን። የዛሬ ልጆች ስለ ፍትር ምንም እታውቁም። አንዳንድ
ጥሬ ካላቀመሰኩኝ ምን ወደድከኝ?»

«ታዲያ እሁን እንድ ቃሪያ ጥሬ ባለሽ?»

«አሉ ግ የት ተገኝቶ ልጄ?» አለችኝ። «ገን ልመታት አልቻልኩም።
እጂን የመሰለች ሲት ወይዘሮ እንዴት አድርጌ ልምታ?»

«አንግዲያው ስናደድ መጥቼ እጠፈጥፍሻለሁ» አልኩና ሳም ሳም
እሸት እሸት አድርጌ አቆምኩባት። እጂም በሃይል አቆመችብኝ።
ሰጥኑን አልበላሁም ነበር Next thing I know የፍንድድ ልሞት
ጀምራለሁ። ታዲያ ብት ጥልቅ ሲል በጣም fascinate አድርገኝ
ዐይኔን ከቲግ መንቀል አልቻልኩም። እስከ መጨረሻው ሲዝ ሲወጣ
ግጥ ራሱን ነበር፣ ገን እጂ

«ሲገግው እንዳይሰለችህ እምቤ!» አለችኝ «አፍ!» ብላ መብራቱን
አጠፋችው።

አብርሃም ከት ብሉ መላት ጀመረ። ሌሎቹ ለዩት። እየሳቱ በጣቀ
ወደ ዳርጌ እየጠነቀሰ «ኩራዝ!» አለ

ዳርጌ ዱቤ «እናትክን! ዝም በል!»

አብርሃም «እንዴት ብላ ነው ያጠፋችው?»

ዳርጊ ዱቢ «እናትክን?»

አብርሃም «ለካ ኩራዝ ተራ ስለሆነች ነው ቢረጅን አላሳይም ያልከን።
ሁሉም ሳቀበት፤ ተንከተከቱ መላት ጀመረ።

«ያሩ ወለምታ ምንም ቢያሳፍር በቅቢ አይታሽም» አለ። የባሰውን
ሳቀበት። ሮግኸው ከት ብለው ሲሰቁ ሳቃቸው ድንገት ተቋረጠ።
ጥላሁን ከወዲያ ወረዲላውን በኃይል መታና «አይሆንም!» አያለ
ተነሳ። አብሮት ይጠግ የነበረው ቀይ ደቃቃ ሰውዬ ብድግ አለ። ሰው
ሁሉ ጸጥ አለ። የሚደንቡት ሰዎች ተቃቅረው ቆመው ቀሩ። መዚቃው
ብቻውን ይዘፍናል።

ጥላሁን «እንግዲያው እኔ የአንድ ቢራ ዋጋ ቸግሮኝ ነዋ ትላንት
የጋበዝክኝ» አለ

«እንደሱ አይደለም ጥላሁን» አለ ሰውዬው ቀስ ብሎ። በጭራሽ
የደነገጠ አይመስልም።

«እንግዲያው ለምን ተራዬን ልጋብዝህ ስል ገንዘብ ይገለጸው
ትላለህ?»

«ኸረ ባከህን አንደሱ ማለቱ አልነበረም»

«ታዲያስ?»

«እሺ ጋብዝኝ» አለ አየላቀ። ቁጭ አለ። ሰው ተነረ። ግን
ያረውን ጥላሁን ብድግ አለና እነ አለማየሁ ባንኮኒው አጠገብ ወደ
ቆሙበት በኩል ደም የለበሱ ዐይኖቹን እያፈጠጠ «አንተ ምናባክ
ያስትሃል?» አለ። ከኋላቸው አንድ ወጠምሻ ባለሉጫ ዐጉር ሰውዬ
(ኃይለ ሚካኤል) ቆሞ ወደ ጥላሁን በኩል ይመለከታል።

«ኸረ እበት ብላ አባክ! በጥርስህ ሳትኩ?» አለ። ጥላሁን «ጥርስህን
ነው ማስለቅምህ! አዲኝክ!» አያለ ሰውን በከንዶቹ ከፍ እያደረገ
መፋቂያውን በኃይል እየነከሰ! ወደ ኃይለ ሚካኤል መራመድ ሲጀምር
አብሮት የነበረው ቀይ ሰውዬና አንድ ሌላ ሰውዬ ከግራና ከቀኝ
ያዙት።

«Shit! እኔ ደም መፋቂያሽን ነው ማስውጥሽ! እቡክ!» እነ
አለማየሁ ኃይለ ሚካኤልን ያዙት። ዝግ ብለው «እባክህን ወንድም!
ታገሰው ሰክሯል» አሉት። አሉ ግን ሮግኸ ብሎ «Shit! ታዲያ ቢሰክር
ሐይ አይተኛም? ምን እዚህ ሰው ያስቸግራል? አሸዋለሁ!» ሁለቱም
እንደተያዙ «ልቀቁኝማ! ልቀቁኝማ!» አያሉ መፍጨርጨር ሆነ።
እንደገና ሰው ሁሉ ጸጥ አለ። መዚቃውም ቆመ።

ብዙ ከተሰደደቡ በኋላ ውጭ ይዋጣልን ተባባሉና፤ ጥላሁን የያዙትን
ሰዎች «እንግዲህ ልቀቁኝ ልውጣበት እ? ነገር አትፈልጉኝ» ብሎ

አመናጭቶ አምልጧቸው ሲያበቃ «ውጭ አጠብቅሻለሁ!» ብሎት
ወጣ።

ኃይለ ሚካኤል «በዛው እንዳትሸሻ ብቻ!» አለው። እነ አለማየሁ
ቶሎ ተማከሩ። ዳርጊና ቶኒ ጥላሁንን ሲይዙት ወጡ። አለማየሁና
አብርሃም ኃይለ ሚካኤል ሂሳቡን ከፍሎ እስኪወጣ ጠብቀው አብረውት
ወጡ። እንግዲህ ውጪ ባቡር መንገዱ ላይ ሁለቱ ጥላሁንን ሁለቱ
ኃይለ ሚካኤልን ያዙ።

ጥላሁን «ኩስ ፀመክ! ነይ እንግዲህ አፈር ሳስበላሽ» አለው

«Shit! አንቺ ነይ እንጂ ሳናፍጥሽ»

«እኔማ ተይገላለሁ!»

«እኔም ተይገላለሁ!» ትንሽ ተፍጨረጨሩ። ግምለጥ አቃቃቸው።
ጥላሁን «ኩስ እኩትሽ!» አለው

«ጢዝ አቡሽ!»

ጥላሁን «አይ! አሁን ገና የምሬጉ ተናደድኩ» ሲለው

ኃይለ ሚካኤል «ምን ሆነሽ?» አለው

«ጢዝ አቡሽ! ሲሉኝ አልወድም ልባርግ» አለ ጥላሁን ድምፁ
ያስፈራል።

«ታዲያ ምን ሳርግሽ?»

«ስድብ ለውጪ»

«እነሆል ስለበክ!»

«እነሆል በጣጢስክ!» አሁንም ተፍጨረጨሩ። ግምለጥ አልቻሉም።
ግምለጥ የፈለጉም አይመስሉም።

ኃይለ ሚካኤል «ግን ያሳዝናል» አለ «እነዚህ ወንድሞቻችን
ባይይዙን ኖሮ ለካ እኔና አንተ ልንጣላ ፍሯል። እኔና አንተ! ድሬዳዋ
ሆነን እንደዛ አብረን እነ ማሚቱ ዞላ ቢት እንዳልጠጣን ከዚራን
በሞላ እንዳልረበሽነው ሁሉ!»

«አሁ! የድሬዳዋ ልጅ ነህንደ?» አለ ጥላሁን

«ታዲያስ!»

«አሰ ለምን በፊት አልነገርክኝም?»

«መች ጠየክኝ? የሳትኩትም ባንተ ላይ አልነበረምኩ። ድሮ ድሬዳዋ
የምትረብሽው ትዝ ብሎኝ ነው» እነ አለማየሁ እርይ ብለው ለቀቁባቸው

«አሰ ጨብጨኝ! የድሬዳዋ ልጅ ሳይ ደስ ነው ማለኝ» አለ
ጥላሁን

«እኔም» ተጨባበጠ

«የጥንቱ ትዝ ይለኛል»

«እኔም ይኸውልህ። አይ ጥላሁን ረብሻለሁ» ወደነአለማየሁ እያየ «ስሙን ጥላሁን ረብሻለሁ የምንለው። ጥላሁን፤ ያ ሁልጊዜ 'ማይለይህ ረብሻለሁ' ስማል ያደኛህ ማን ነበር ስሙ?»

«ሐሰን»

«አ-ዎን! ሐሰን። ቅዳሜ ማታ ሁለታችሁ የረብሻ ልብሳችሁን ለብሳችሁ መጋሳ ብቅ ስትሉ ሰው ሁሉ ሲርበተበት ትዝ ይልሃል?» ወደነአለማየሁ ዞሮ «ሁለቱ መቼስ ድሬዳዋን ሁለት ዓመት ሙሉ አንቀጥቅጠው ገዝተዋታል። ፖሊሶች ሳይቀሩ ይፈሩዋቸው ነበር። ሰዓት እሳፊ መንገድ ላይ ሲያገኙዋቸው እንኳን ሲያስሯቸው ይቅርና ሠላምታ ሰጥተው ነበር የሚያሳልፏቸው። ጥላሁንን

«እነሆን ግን ቅዳሜ ቅዳሜ የረብሻ ልብስህን አትለብስም» አለ

«ትቼው! ውስጥ ገብተን ለምን አንጫወትም? ነይ እንድ ሁለት ቢራ ሳስቀምስሽ»

«የለም እኔ ነኝ የምጋብዝ»

«አ-ምሽ! ቀድሜያለሁ»

«አ-ከትሽ! እንግዲያው እንዳትረሳ ሌላ ቀን እኔ ነኝ 'ምጋብዝህ»

«ok እንግዳ» ተቃቅፈው ስለድሬዳዋ እየተወያዩ ወደ ማሚት እሹሩሩ ቤት ተመልሰው ገቡ።

ጥላሁን ድሬዳዋ ሳለ ለቅዳሜ ረብሻ ብሎ የገዛትን ልብስ፤ ሰማያዊ ቆብ፤ ካኪ ዓይነት ጅንስ ሱሪ፤ ካኪ ሸሚዝ እና ብረት ቦክስ አሁንም እንዳንድ ቀን «ልዩ ጉዳይ» ሲያጋጥመው ይለብሳታል። ውቤ በረሃ ውስጥ (እንዳንድ ጊዜም አራት ኪሎ፤ መርካቶ፤ ወይም ሌላ ቦታ) ደስ የምትለው ሴት ያየ እንደሆነ፤ በአንድ ሳምንት ውስጥ አንድ ሦስት ጊዜ አከታትሎ አዳር ይወስዳታል። ከተስማማቸው በሁለተኛው ሳምንት እሷ ቤት ማደር ይጀምራል። መስማማቱ አሁንም ከቀጠለ፤ በአራተኛው ወይም በአምስተኛው ሳምንት አንድ ማታ የረብሻ ልብሱን በጋዜጣው ጠቅልሎ ያመጣና ሴትየዋ ቁም ሳጥን ውስጥ ይሰቅላል። ከዚያ በኋላ ፍቅራቸው እስኪያልቅ ድረስ ጥላሁን ሌላ ሴት አይተኛም፤ ሴትየዋም በበኩሏ ጥላሁን የረብሻ ልብሱን ከተሰቀለበት ቁምሳጥን አውርዶ በጋዜጣ ጠቅሎ እስኪወስድ ድረስ ሌላ ወንድ ጋ መሄድ የለባትም። ይህ የጥላሁን ሕግ ነው።

«ሸርሙጣ ነች፤ ገንዘቤን ከፍዬ እተኛታለሁ» የሚል / ማለት የጥላሁንን ሕግ አፈርሳለሁ የሚል/ ወይም ቂል መሆን አለበት/ ለምሳሌ ፈረንጅ ሊሆን ይችላል/ ወይም በእውነት ሱሪ ታጥቋል፤ ወይም ደሞ

የሚተማመንባቸው ዳደሮች አሉት ማለት ነው።

ሴትየዋን የሚፈልጋት ሰውዬ ደፍሮ ብቻውን መጥቶ ጥላሁን እዚያው እያለ ሊወስዳት የሞከረ እንደሆነ፤ ጥላሁን በሰላም መንገድ ይሞክረዋል «ሰማኝ ወንድሜ፤ እኔ ከዚች ልጅ ጋር የሚያከላ ፍቅር ይዘኛል። ላንተ ግን እንዲሁ ደስ ያለችህ ሴት ነች። እና እዲስ እበባ ሴት ሞልቶ ተርፏል። ስለዚህ በወንድሙን እቺን ትተህልኝ የፈለካትን ሴት ብትመርጥ ምናለበት?» ይለዋል። እንዳንድ ጊዜ ሰውየው እሺ ይላል። ጥላሁን መጠጥ ጋብዞ ይሰደዋል፤ ሌላ ጊዜ ከሰው ጋር ሲጣላ ያገኘው እንደሆነ ያግዝለታል።

እንዳንድ ጊዜ ግን ሰውየው ፈሪ ያገኘ መስሉት ጥላሁንን ማመናጪት ይጀምራል። ጥላሁን «ወሰን የሌለው ትዕግስቱን» ያሳያል። ማለት ሁለት ደቂቃ ያህል መፋቂያውን በኃይል እየነከሰ ዝም ይላል። ቀጥሎ ጥፊ - ቦክስ - ቴስታ - ሰውየው ሌላ ቀን ወደ ጥላሁን አማላጅ ካልላከ ጥላሁን ሳገኘው ቁጥር ይደበድበዋል።

ሴትየዋን ለመውሰድ ሁለት ወይም ሦስት ሆነው የመጡ እንደሆነ ጥላሁን ቶሎ ብሎ ነገር ይፈልጋቸዋል። መጀመሪያ ዘሎ የእንዱን ደረት በእርግጫ ያፈርሰዋል። ቀጥሎ ቦክስ - ቴስታ - ትግል። ምናልባት እንዳቸው ጩቤ ከመዘዝ ጥላሁን የቢራ ጠርሙስ ሰብሮ ይይዝና እንደተናካሽ አውራ ነጭ ጥርሱን እያሳየ «ነይ እንግዲህ ልክተፍሽ እንደምንቸት አብሽ!» ይላል። እስከዛ እንግዲህ ገላጋዮች ይይዙዋቸዋል።

አራት አምስት ስድስት ሆነው ከመጡ ግን ጥላሁን በጭራሽ ነገር አይፈልጋቸውም። እነሱ ነገር እስኪፈልጉት ይጠብቃል። ያን ጊዜ እንግዲህ «ወሰን የሌለው ትዕግስቱን» ሳይሆን «እርአያ የሚሆን ትህትናውን» ያሳያል። ማለት «ወንድሞቼ፤ እኔና እናንተ ምን የሚያጣላን ነገር አለ? ሁላችንም ኢትዮጵያውያን አይደለንም? ያገር ልጆች አይደለንም? ስለዚህ መፋቂር እንጂ መጣላት ተግባራችን አይደለም። አጥፍቼ 'ንደሆነ፤ ሳላውቅ እናንተን ወንድሞቼን እስቀይሜ 'ንደሆነ ትልቅ ይቅርታ እለምናለሁ» ብሎ፤ አንድ በአንድ ጨብጧቸው ሒሳቡን ከፍሎ ይወጣል።

ሰዎቹ ይሳሳቁና መጠጣት - መጫወት - መደነሳቸውን ይቀጥላሉ። ከአንድ ሦስት ደቂቃ በኋላ አንድ እነስ ያለ ሰውዬ፤ ሰማያዊ ቆብ፤ ካኪ ሸሚዝ፤ ካኪ ጅንስ ሱሪ ለብሶ ይገባና፤ ቀስ ብሎ መውጫውን በር ይዘጋል።

ጮክ ብሎ «ወንድሞቼ! የፊት በር ተዘግቷል። በዓሮ በር የሚወጣ ደሞ ፈሪ ነው። እንግዲህ ምን ትሆኑ?» ይልና ቆቡን ወደ ላይ ይወረውራታል። ሰዎቹ ገና አልገባቸውም፤ በሀይናቸው ቆሟ ጣራውን

መታ መሬት ሳትነካ እስከከተላት ዘሉ ተወርውሮ ያንዱን ደረት በርግጫ ደልቆ ሊሳውን በብረት ቦክስ አጋድሞ ሃስተኛውን ሊገጥመው ይጀምራል። ረብሻው ቢበዛ እንደ ደቂቃ ቢፈጅ ነው። ወይም ገላጋዮች ሁሉንም ይይዙዋቸዋል፤ ወይም ሰዎች መሸሽ ይጀምራሉ። ጥላውንም ወጥቶ ይሄዳል። ከእምስት ደቂቃ በኋላ የበረት ልብሱን ለብሶ ይመለስና ቢራ ያዛል። ግን ይሄን የረብሻ ልብሱን የሚጠይቅ ልዩ ጉዳይ ጥላውንን ብዙ ጊዜ አያጋጥመውም። ወሬው በየሴቱ ቤት ስለሚነሳ ብዙ የሚደፍሩ ሰዎች የሉም።

እንደ ሰሞን መርካቶ አንዲት ሴት ነበረችው። አንድ ሌሊት ሃስት ጓደኛዎችን የረብሻ ልብስ ሳይለብስ እንደዚሁ ደብድቦ አባሮ ሲያበቃ፣ ከዚች ከሚሰቱ ጋር ተኝቷል። ወደ ዘጠኝ ሰዓት ላይ (ሰዓት እሳፊ የሚሉት ነገር ከተረ በኋላ ነው) በሩ በኃይል ብርግድ ሲል ከእንትልፉ ቀስተባው። ዐይኑን ሲከፍት ኃይለኛ ባትረ ፊቱ ላይ በርቷል። ምንም እይታውም፣ ብቻ ባትረው ዐይኑን ይወጋዋል። ዐይኑን እየጨፈነ «ግን ነው?» አለ። ጓደኞቹ ሰከረው ሊረብሹት የመጡ መስሎታል።

«ግናባክ ቢሆን ትወዳለህ?» አለው አንድ የወንድ ድምጽ። ኮራንቲው መብራት ሲበራ ያኔውኑ ቁጥራቸው የማይታወቅ ሰዎች ራቱቱን አልጋ ውስጥ እንዳለ ላይ ሳይ ወደቁበት። እጆቹን ያዙት። ሌላ ሰውነቱንና አግሮቹን አንሶላ ብርድልብስ አስሮታል። ልክ ቅዥት ውስጥ ያለ ይመስል መንቀሳቀስ ተሳነው። ሴትየዋ ሉ አ፣ ድረሱ፣ ብላ መራራ ብትጀምር በጥፊ ብለው ዝም አሰጁት። ከዚያ ጥላውንን በጥፊ፣ በቦክስ፣ በክርን፣ በእርግጫ ወረዱበት። እሱ ሁለመናው ታስሮ በአፉ ብቻ «ሴቶች! አገኛችኋለሁ። ትዘናሞች! እስቲ፤ ልነሳና ግጦ መኝ፤ ረሳሞች፤ የጭለማ ልጆች!» ይላቸዋል። ለዚያውም ለአንድ ታል ሁለት ሃስት ቦክስና እርግጫ ስለሚያቀምሱት፣ ጥቂት ከሰደባቸው በኋላ ብዥ አለበት። መሳደቡን ተወ። ፍዝዝ አለ። የሚመቱት ሁሉ አያመውም «ብቻ መፋቂያዬን እንዳይወስዱብኝ» ብሎ አሰበ። በሃሳቡ ገረመው። ቀስ ብሎ ጨለማ ዋጠው።

ዐይኑን ሲከፍት ሴትየዋ ብቻዋን ቆማ የሚታጠብ ሰው ይመስል እጆቿን እያሸሸች «ሞቶ! ምን ተረፈ? ሞቶ! ምን ተረፈ?» እያለች ትደጋግጣለች።

«ይልት ሐጂና ውሃ አምጭልኝ» አላት። ደም በደም ሆኗል። በነጋታው ተኝቶ መዋል ግድ ሆነበት። ግራ ዐይኑ አብጦ ሶስት ቀን ሙሉ በጭራሽ አላይለት አለ። ጥላውን እንዲህ ዓይነት ነገር አልፎ አልፎ ያጋጥመዋል። ግን ስለዚህ መስማት ከረገዝ እሱ ራሱ ይነግርሃል። ምክንያቱም የረብሻ ወሬ በተነሳ ቁጥር ሰዎች ስለሰሩት ጀብዱ ሲያወሩ፣ እሱ ይቀበልና እንዴት እንደደበደቡት፣ እንዴት ጉድ እንደተሰራ፣

እንዴት ፍጻሜን እንዳስጨረሱት፣ እንዴት እንደ ትራላ እንዳለፉት በሰፊው ያወራል። ብቻ አስታውሶ ባያወራልህ ነው እንጂ። ከደበደቡት ወይም እንደ ኳስ በቦክስ ከተቀበሉት በኋላ መርካቶና በረሃ መምጣት በጭራሽ ካላቆሙ በተር እንደ በእንደ አደጋ ይወድቀዋቸዋል። ዓመትም ሁለት ዓመትም ይፍጅ እንጂ በቀሉን መመጣቱ አይተርም። ብቻ የረብሻ ወሬ ለጊዜው ይብቃን። የሁላም ወሬ እናምጣ።

ቢሾፍቱ ውስጥ ትንሽ ባለሁለት ክፍል ቤት ተከራይተው የሚገኙ አንዲት አርጀት ያሉ ሴትዮ አሉ። ኪራዩንና የገረዳቸውን ደመወዝ፣ እንደዚሁም ለኑሮዋቸው የሚያስፈልገውን ገንዘብ የሚችላቸው እዲስ አበባ የሚኖር ልጃቸው ነው። ልጃቸው እሱ ብቻ ነው። እሁድ እሁድ እየመጣ አብሯቸው ይውላል። ዓመት በዓል ሲሆን እሱ በግ ያርድና እሳቸው ዱለት ወርተው፣ ጠላም ጠምቀው በደንቡ መሠረት በዓሉን እናትና ልጅ አብረው በሁላም ያሳልፋሉ። ከምሳ በኋላ ጎረቤት ሁሉ ለቡና ወይም ለጠላ ይጠራል። ይሄ ልጃቸው እሳቸው ሳያውቁ በየወሩ ባንክ ህምሳ ብር ያስተምጣል። እሁን ሁለት ሺ ሃስት መቶ ብር ሞልቶለታል። ሃስት ሺ ብር ሲሞላለት እናቱ የሚገኙበትን ቤት ከነመሬቱ ገዝቶ ይሰጣቸዋል። ከባለቤትየው ጋር ውል አለው። በሃስት ሺ ብር ከዚያች የበለጠ ቤት ለመሥራት እንደሚችል ያውቃል። ግን እናቱ ይቺን ቤት በጣም ይወዷታል። ብዙ ጊዜ ማረውባታል ይሞ አማማ በዚህ ዕድሜዋ ጎረቤት ስትለዋውጥ ምን መጣባት? ይላል። በዚህ ላይ የሕይወት ዋስትና አለው። ድንገት የሞቱ እንደሆኑ አስር ሺ ብር ያገኛሉ። እንደ ብዙዎቻችን የእዲስ አበባ ጎረምሶች ይዘ መጣት ይጀች ውቤ ሰፈርን ያዘወትራል። ሰዎች እንደሚሉትም ደሞቹን በሙሉ በየሴቱ ቤት ነው የሚያጠፋው። ይኼ ብቻ ሳይሆን ስለሱ ሲያወሩ «ጥላውን ረብሻ! ውሃ ቀጠነ ብሎ ይጣላሃል» ይላሉ።

ጥላውን አንድ ቀን በሕማማት ሰሞን አግኝቶ «ሁሉ ብቸኛ መሆን ጥሩ አይደለም» ብሎ ፋሲካውን ከሱና ከናቱ ጋር እንዳሳልፍ ወደ ቢሾፍቱ ወሰደኝና ሃስት ቀን ከእናቱ ጋር እሳልፈን ወደ እዲስ አበባ ስንመለስ፤

«እናት እንዳለህ አላውቅም ነበር» አልኩት

«ማንም አያውቅም» አለኝ

«ለምን?»

በፈጠነ በተቆራረጠ አነጋገር እንዲህ አለኝ «በጣም ነው ምወዳት እማማን። እሷ ብቻ ነች ያለችኝ። ለሷም እኔ ብቻ ነኝ ያለኝት። ድሮ ጅማ የቡና ርስት ነበረን። በጣም ሀብታም አልነበርንም፤ ግን ያህና ነበርን። አባቴ ሲሞት ራስ ወልደአማኑኤል (የካሳ አባት) ርስታችንን ነጠቁን። ያኔ የእምስት ዓመት ልጅ ነበርኩ። እማማ ይህን እዲስ አበባ

መግኛ። ለቤት ለሰባ። ፍርድ ቤት ተገታዊነታቸው። ተገባሪነት
 ወገን ስለሌላት፤ ቤት ስለሆነች እና ስለላተግረች
 እንደሌለው አሉ። ለማን ስለሰባ ሳይሆን ቁጥር እንዳለባቸው
 የሆነ ሆኖ፤ ጅማ መመለስ አልፈለገችም። እዚህ ለዲሳ
 እንዲት እየለቀመች፤ ልብስ እያጠበች፤ በየፈረንጅ ቤት
 እየተተጠረች እሳደገች - ለስተማሪች - ሰው አደረገች። ሁለት
 ደረጃ ስዊዘርስ ለዳሪ ትምህርት ቤት ገባሁ። ችግር ትንሽ ተቀብላለች።

«High school እንደዚህ ሆኖ ሥራ አገኘሁ። ደግሞ
 በቅድሚያ ተተባብሮና ቀንጆ የሀበሻ ቀረጽ አስፋሁት። ወራት
 ከመልበስ መግኛ። ለባቴ ከሞተ ጀምሮ አዲስ ልብስ በቅድሚያ
 የመጀመሪያ ጊዜዋ ነበር። ለቀረጾችና ለሰባቸው። እኔም ለሰባቸው
 ለከፍተኛ ትምህርት ኮሌጅ መግባት በጣም ፈልጌ ነበር፤ ለግንባራ
 ተወካት። ወደጀ ነው የተወካት ታውቃለህ? ግን እንዲህ
 ይቆጠራል። በተለይ G.C.E. የያዘችው ሁሉ ኮሌጅ ወርሶው ለግንባራ
 ሲሄዱ ሳይገቡ በጣም ነው፤ ማቆጠራት። ግን ለግንባራ ስለ እንኳን ለግንባራ
 መገንጠል ስግግር ቢቀርብኝ ግድ የለኝም።

«ካንተ በቀር ግንም ሰው የማንን መኖር አያውቅም። ለውክሉ
 ለምን እንደሆነ? ሀበሻ ምቀኛ ነው፤ ለየህ። ለጅሽ በካሪያ ነው
 ሸርመጣ ቤት ነው መኖሪያው፤ ለሁን በወርሶ ወግተው ይከታታ
 እያሉ ያስቃዩብኛል። ለሁን ግን ደስ ብሏት ነው ምትኖሪው ለደተከረ

«በጣም ለደለኛ ነህ ለልኩት

«ለውቃለሁ። ለግን ሌላ ቤት ብትሆን ኖሮ ኩሊ ወይም የመሳሰለ
 ማጀራት መቼ ሆኖ ነበር። ለንተ ግን - ለምን ሁላጊዜ ጭንቅ
 ትሆናለህ? ለሁሉ ወይም ለመት በአል ሲሆን እንዳንድ ቀን ለማን
 ከኛ ጋር ብትውል ምን አለበት?»

ተመልከት እንግዲህ። ከፒያሳ ወደ ደጃች ውቢ ሰፈር ስትገባ
 በንግረስ በኩል ታልፋለህ። ዳግማዊ ምኒሊክ አደባባይ። ማሉህ
 በአትከልት የተከበበ ህውልት። አጤ ምኒሊክ ጋሻ ጦራቸውን ይዞ
 የከብር ልብሳቸውን ለብሰው ዘውዳቸውን ደፍተው በፈረስ ወደ እንደ
 በኩል ሲጋልቡ። ወደ ግራቸው በኩል ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን
 ከግንባሩ ከዛፎቹ ጓላ ተደብቆ ድብልብል ራሱን ብቅ አድርጎ ከ
 ምኒሊክን ያያቸዋል። ወደ ቀኛቸው በኩል የዶሮ ማነቂያ ለገ
 ቆርቆሮዎች ተዘረክርክዋል። ቀኛቸው ጋ፤ እዚያው አጠገባቸው
 አውቶቡስ ማቆሚያው የደከመ አረንጓዴ ቢጫ ቀይ ለብሶ ይጠብቃል።
 አንድ ሁለትና ሦስት ቁጥር አውቶቡሶች ቢጫና ቀይ ለብሶች
 ለብሰው እያቃሰቱ ከፒያሳ በኩል ይመጡና የህውልቱን የብረት እየ

የረው ረታቸውን ወደ ፒያሳ በኩል መልሰው ሲያበቁ፤ በግራ ነገራት
 ተቂት ሰው ይተፋሉ፤ ተቂት ሌላ ሰው ያነሳሉ። እዚህ ይታወቃል
 ተሳፋሪዎች፤ ሊስተርዎች፤ ሥራ ረታች ሲገባረቱ ታያለህ - ቀን
 የሆነ እንደሆነ። ግታ ግን!

የምታየው ሌላ ትርጉም ነው። በግን ትክክለኛ እውነት ለሰባ ስድስት
 ሰዓት ላይ ቁጥራቸው ከሦስት እስከ ስምንት የጊዜ ቤት ለጅሽ
 እዚህ ይታወቃል በከረንቲ መብረት ይገባል። ይላሉ፤ ይረገጣል።
 ወይም ቆመው እያወሩ ያስካካሉ። ወደጊዜያቸው ከሌላ የሰዓት እስከ
 ለሰራ ዘመኝ ይሆናል። ለጅሽ ናቸው። ለዚህ ነው ማንኛውም
 ማሳፋት፤ ማረጋገጥ፤ በወገን በከረንቲ ግን ተቃውሞ፤ ጽብጽ
 ብርዱ የልጅነት መገረገጥን ስለግንባራ እዚያ ማረጋገጥ ቢቀር
 ገድገዳ ሥር ይቀጥሉ። ቆርቆሮው ከወጥቶ ያስጠልጣቸዋል - ወደ
 ከሌላ። ለንግድ ቀን እየሞሁ ይሰቃሉ። ለብላጅን ጊዜ ግን
 ተከናዝው ሁለት ሁለት እየሆኑ ወጥቶ ይቀጥሉ - በከረንቲ።

ቢሆን ሆነ ከረንቲ እዚህ ለጅሽ ለላረ ለንግድን በወይናቸው
 ይቃወማል። ምንድን ናቸው? ለምን ናቸው። ወግት ለምን? ርካጅ
 ለምን? ለነቡን - በላት ላይ ላይ ተትም ለሰው። ተትምን? ከረንቲ
 ባዎሩ፤ ከብዙ በተቂት፤ ከሰራው በጠባብ፤ ከደረቁ በእርጉ
 እንገልጻለን፤ እንደግንባራ

ዘ/ ወንድነትህ በግልጽ እንዲሰማህ ብትረዳግ እዚህ ለጅሽ ገን
 ቀላ ስላለሙዱ መጀመሪያ ላይ ድንገት በወይል የከተከዘቸው እንደሆነ
 ከመጠን በላይ ስለግንባራ ለሆኑ ብለው ከምትር ሲሉ ይታወቃል።
 ለራሱ - ለከግተርኳት፤ እንዲህ ነፃ እኔ የነበረው ለጅሽ - ትላለህ።
 ደሞ ለውነትከን ነው። ለባቶችን ግዴታው ላይ ከዚህ የበለጠ
 ጀብዱ ሰሩ ለግልት የግንባራ አለመሆኑን ለግራጋገጥ ያህል ብቻ
 ሳይሆን፤ ለኛ ሊትዩኦያውያን ጉልግሶች ያለበለሉ ለጅሽ ለምን
 ለመብሰት፤ ሀፍርና ጫካ ውስጥ የሰዓት ሺ ዓመታት መሉ ለባቶችን
 ያቆዩልንን ቀላ እንደ ነፃነት ሐውልት ለውጥተን፤ ለጀብዱ ተዘጋጅተ
 ያለ እንዳች ፍርሃት ትርትር እያለ እየገረገረ እየሸለለ ተንደርደር፤
 ያለ እንዳች ትሬታ ትንሽ ለጅሽ ለምን ውስጥ ገብቶ ደግሞ ለፍሰስ
 ለጥንቱን ከስከሶ፤ ግራንን በደፈሩ ፋሽስትን ባባረሩ ተንታዊያን
 ለባቶችን ምሳሌ አርሊያና አብነት እየተመራገ፤ ለግንባራ ለፍር
 ፈርተን ሰይጣንን በሽተን ከመኖራችንም በላይ፤ በሥራ ላይ ለግንባራ
 ለቆችንን ለንግድን ዳዊታችንን ደግመን . . . ለንድ ሀሳብ ለመግለጽ
 ነበር የተነሳሁት፤ ግን ዐረፍተ ነገሩን መወሰን አልቻልኩም። ስለዚህ
 ወደ ሁለተኛው ጥቅም መሻገሬ ነው።

ለ/ የቀላ ሳይሆን የመንፈስ ወንድነት እንዲሰማህ ከፈለገክ ደሞ

ETHNIC CULTURE
DIVERSITÉ ETHNIQUE
DIVERSITÉ CULTURELLE

የሆነ ሆኖ፤ አንድ ማታ ከፒያሳ ወደ ውቤ በረሃ ለመሄድ እንዲህ ሕፃናት ሸርሙጦች አራት ሆነው በቆሙበት በኩል ላልፍ አንዷ፤ «ሰንት ሰዓት ነው ጋሺ?» አለች።
«አምስት ከፋብ» ብዬ ላልፍ ስለ፤ በሹክሹክታ «ጠይቂ... አንቺ ጠይቂ... አረራለሁ...» ቢባል በማህ «ጋሺ ባ'ኮን ይቅርታ አይቆጡ» አቋረጠች። ቀምኩ ምንድን ነው? አልኳቸው። አራቱም ነጠላ ተከናኝበው፤ የፈረንጅ ተማሪ ለብሰው፤ የሱማሌ የሚባለውን ነጠላ ሚማ አድርገዋል።
«ጠይቂያቸው» አለች አንድዋ ሌላዋን አየገፋፋቸው። ድፋረት ለመስጠት ያለችው ነው።
«ጋሺ ጥላሁን የት ጠፋ?» አለች ከሁሉም አጠር ያለችው «ምን?» አልኳት፤ በሀሳቤ «ጥላሁን እዚህ እየመጣ ይበዳ ይሆን እንዴ? አንዷ የሱ ፍቅር ይሂት ይሆን የምታስጠይቀው?» አለኩ። ገን ነገሩ ሌላ ነበር።
ለካስ አንዳንድ ማታ ጥላሁን ወደ ውቤ በረሃ ሲሄድ ወይም እዚያ አምሽቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ በነዚህ ልጆች በኩል ሲያልፍ፤ ልክ እምስ ፍለጋ እንደመጣ ሰው ዓይነት አንዷን ጠርቶ፤
«አንቺ፤ ባንድ ሌሊት ሰንት ታፒያለሽ?» ይላታል
«ሁለት ወይ ሦስት ብር» ስትለው
ከኪሱ ሦስት ብር አውጥቶ ይሰጣትና «በይ ሂጂ ተጂ» ብሏት መንገዱን ይቀጥላል። እንዲህ ሲል፤ ዛሬ ለአንዷ ሶስት ብር ሲሰጥ፤ ተነገ ወዲያ ለሌላዋ ሁለት ብር ሲሰጥ፤ ቀጥሎ ለአንዷ አራት ብር ሲሰጥ... ቀስ በቀስ ተለማምደው፤ ሰማቸውን ነገራት ስሙን ነገሯቸው... ከጊዜ ብዛት ተዋውቋቸው... ብዙ ገንዘብ የሌለው ጊዜ ከረሜላ - ማስቲካ ገዝቶ እያካፈላቸው... ሲል ሲል ጓደኛ ሆኗቸው፤ ሲጣሉ እያስታረቁ፤ ሲታመሙ መድኃኒት ገዝቶ እየሰጠ... እንደ ወንድም ሆነላቸው።
በጃላማ ገንዘብ ሲሰጣቸው እምቢ ማለት ጀመሩ። እሱም ገባውና ገንዘብ መስጠቱን ተወ። ሲታመሙ ብቻ መድሃኒት ይገባላቸዋል። ዓመት በዓል ሲሆን ሐገር ፍቅር ሔደው ቲያትር እንዲያዩ ለማንጸንጸቸው ሦስት ሦስት ብር ይሰጣቸዋል። እና ቀጥሎ በሚመጣበት ቀን ያዩትን ቲያትር እየተሻሙ ወይም ሁሉም በአንድ ላይ እየተናገሩ ያወፍሉታል፤ አብረው ይስቃሉ፤ አንዳንዱን ዘፈን ይዘፍኑታል። አብረው ይዘፍናል። እንዴት እንደሆነ እንጂ፤ እሱም እነሱም ሳያውቁ አንድ ቆንጆ ፕሮግራም አወጡ፤ ቅዳሜ ቅዳሜ ማታ ወደ አንድ ሰዓት ተኩል ላይ ሻይ አፍልተው

Meysor Bro
t.me/BooksandYou

የሕዝቡ ግብረገብ ትንሽ ልጅን በግብረ ሥጋ አትገናኝ ቢል ገድ አለኝ? ሰው አይወተው እንጂ፤ ከሰኝን እንኳን ያስራ አራት ዓመትና ያረት ዓመትም እምስ እበዳለሁ። እኔ የሰውዬው ልጅ፤ ትላለህ
ሐ/ ሕሊናህን ማሰቃየት ደስ ይልህ እንደሆነ፤ ከሁሉ ትንሽ የሆነችውን ልጅ መርጠህ ስትበዳት «ሰንት አመትሽ ነው?» በላት «አስራ ሦስት» ስትልህ ለራሱ እንዲህ በል «አቤት የጊዮርጊስ ያለህ! እንዴት ተበላሽቻለህ! የአሥራ ሦስት ዓመት ህፃን ስበዳ!» ከዚህ በጃላ «አፈንድጅ!» በላት። በዕፍረት እየተቆነጠነጠነች በትንሽ ልጅ ድምጽ «እንዴ! ምንድንው?» ስትልህ «ሁለት ብር እጨምርልሻለሁ» በላት። ታረፈንድዳለች። ስትከትባት ለራሱ «ወይ አንቺ እምዬ ማርያም! የአስራ ሦስት ዓመት ልጅ አስፈንድጂ ስበዳ እናቱ ቢያዩኝ ምን ይለኝ?» በል። ከዚያ ቀጥላህ ይሄኔ እንዳልደነግጥና እንዳልተዋት ገንዘብ እንዳይቀርባት ፈርታ ነው እንጂ ገና አስራ ሁለት ወይ አስራ አንድ ዓመቷ ነው» በል ሕሊናህን እንደልብህ ታስቃየዋለህ። ከፈለገህም በድተሃት ስታበቃ ሳትከፍላት ሂድ። ወይም እየበዳሃት ለራሱ እንዲህ በል «ይቺግ የእሁቱ የአልማዝ እኩያ ናት። ይቺን እሁን እንደምከትባት አንዱ ደሞ አልማዝዬን ቢከትባትስ? አስፈንድዶ? አልማዝዬን? ውይ፤ እግዚአብሔር አያርገው!» ሦስት ሺ ዘመን እናቶቻችንን የጠበቀ እግዚአብሔር እሁትህን አልማዝንም ከእንዲህ ዓይነቱ ኑሮ ይጠብቃታል። ብቻ እሳን ሚኖ - መጋረጃ ስጠው። አለዛ እይጠብቅልህም ዋ! እሱም ገቦ እየሳመው ሂዷል ይባላል። ዳኞቻችንን - ፖሊሶቻችንን - ሹማግሥቶቻችንን እያዩ፤ የጉቦን ጣዕም እየተገነዘበ አልሔደም ብንል ከስህተት ይቆጥርብን ይሆናል ብለን ባለማመናችን አለመሆኑን ለማሳሰብ መሆኑ ለማንም የተሰወረ አለመሆኑ ቢታወቅም ቅሉ፤ መንግሥትን ለጓደኛት ዙሪኩን ለሲም - ዕድሜን ለማቱሳሳ - መዝሙርን ለያሬድ የሰጠ፤ ሰማያን ያለ ባላ ምድርን ያለ ካስማ የዘረጋ፤ ሁሉም የማይሳነው፤ ምንም የማይሰማው አንዳችም የማይታየው... ተሳሳትኩ መሰለኝ ጆል! እሁንም ሀረፍተ ነገሩን ለመጨረስ አልቻልኩም። ገን ጥፋ ጀመራ ነበር። አንድ ትልቅ ሹም በሬዲዮ ሲናገር የሰማህ አልመሰለህም? ብቻ ትንሽ ልጅ ከመብዳት ራት ሳንል ተረን ለማለት አያስደፍርም። ስለዚህ እንመለስ ወደ እምሳችን። እሱ ነው ማረፊያዋግን።
ሙ/ አሁን እንግዲህ ወደ ዋናው ጥቅም መጣን። ይኸውም ገና ብዙ ቁላ ያሳሰፋው ያሳጨማለቀው ወጣት ጠባብ እምስ ባንዲት ብር ብቻ መብዳት ነው። አስታውስ፤ ውቤ በረሃ ውስጥ አንድ ጊዜ ለመብዳት የመጠጠና የእምሱ ዋጋ ተደምሮ ከእምስት እስከ አሥር ብር መክፈል ያስፈልጋል።

ይጠብቁታል። እሱ ከኪንግ ጆርጅ ባር በየዓይነቱ ኪክ ገዝቶ ይመጣል። እስከ ሦስት ሰዓት ድረስ ሻይ እየጠጡ ኪክ እየበሉ ካርታ እየተጫወቱ ይመጣሉ። እንዲያው በሲኒማ ያየውን የጉብዝናት የቦክስ የተኩስ የፍቅር ታሪክ ያጫውታቸዋል። ወይም አቶ ከበደ ሚካኤል የተረጎሙትን የቪዲዮ «ሮሜዮና ጁሴየት»ን ያነብላቸዋል። ወይም ደሞ በአረብኛ ያነበበውን አስደናቂ የጂኒ፣ የኢፍሪት፣ የጠንቋይ፣ የፍቅር ታሪክ ሲያወራላቸው ቃል ሳይተነፍሱ አፋቸውን ከፍተው ይሰሙታል። ሦስት ሰዓት ሲሆን ደህና እደሩ ብሏቸው ይሄዳል።

አሁን ግን ካዩት ይኸው ሁለት ሳምንት አለፈ። ለዚህ ነው እኔን ሳልፍ አስቆመው የጠየቁኝ

«የት ጠፋ? ታመመ? ጓደኛው ኖት ብለን ነው የጠየቅኛት። በዚህ አብራችሁ ስታልፉ ሁሉ እናያችኋለን። ደህና ነው? ውጭ አገር ሄደንዎ? ምነው ጠፋ?» ይህን ሁሉ ጥያቄ እንድ ሳይ ወረወሩብኝ።

«እኔም እንደናንተው ነኝ። ካየሁት ሦስት ሳምንት ሆኖኛል» አልኩና ደህና እደሩ ብያቸው መንገዴን ቀጠልኩ።

ያን ሰሞን ጥላሁን በጨቤ ተወግቶ ሐኪም ቤት ተኝቶ ነበር። ሄድኩና፤ «ጎርጊስ አውቶብስ ማቆሚያው አጠገብ የሚሰሩት ትንንሽ እህቶችህ ብዙ ሠላምታ ያቀርባሉ» አልኩት

«የምን እህቶች?» አለኝ። ከንፈሩ በፈገግታ መወለድና መጥፋት መሀል ይርበተቢታል

«እሱን ተወው! የት ጠፋ ብለው ሰግተዋል» አልኩት

እየሳቀ «አንተ በቃ ስራህ እየዞሩ የሰው ጉዳይ ማሸተት ሆነ?» አለኝ ታሪኩን አጫወተኝና ሲያበቃ «ነገሩን ማወቅህ ካልቀረ ሔደህ አስራ አምስት ብር ስጥልኝና አገር ፍቅር መሔጃ ነው በላቸው። ድኚ ስነሳ እከፍልሃለሁ» አለኝ።

ያለኝን ገንዘብ ለልጆቹ ልሰጥለት ስሄድ ከሁለት ዓመት በፊት ማሟት እሹሩሩ ቤት ያየሁት ነገር ትዝ አለኝ።

እስታውሳለሁ፤ ቀኝ እግሬን ወለም ብሎኝ ያን ሰሞን ከዘራ እየተመረኮዝኩ ነበር ምሥረው። እያነከስኩ ማሟት እሹሩሩ ቤት እንደገባሁ ባንኮኒው ጋ ቆምኩ። መዚቃው የሱዳን ዘፈን ነው። አንድ አራት የሚሆኑ ወንዶች ከሴቶቹ ጋር እርስ በርሳቸው እየተሳሳቁ ሻልስ ይደንሳሉ። አረብኛና አማርኛ እያደባለቁ ጮክ ብለው ያወራሉ፤ ሴቶች ይዘው የተቀመጡትም ሦስት ወይ አራት ሰዎች ከሚደንሱት ጋር ይጫጫሃሉ። ሁሉም በአንድነት የመጡ ይመስላሉ። ቤቱ ውስጥ ሁለት ሌሎች ሰዎች ብቻ አሉ፤ ከነሱ ጋር የሚተዋወቁ አይመስሉም።

አንዱ ካሳ ወልደአማኑኤል ነው «ዛሬ ጭፍሮቹ የት ሔደው ይሆን?» ብዬ እያሰብኩ ከሩቅ ሠላምታ ሰጠሁት። ሌላው ሰውዬ ግን እንደሆነ እንጃ፤ ነጭ የሳር ባርኔግ አድርጎት ባፋ መፋቂያ ሰከቶ እንደኒው ባንኮኒው ጋ ቆሟል። በቁመቱም በውፍረቱም መጠነኛ ነው። ጠይም ዐይኖቹ ገፁህ ሆነው በጣም ያምራሉ። አንዲት ጠይም ሴት የከባንኮኒው በስተኋላ ቆማ ከሱ ጋር በለሰላሳ ድምፅ ታወራለች። ፊቷ በጣም ደስ ይላል፤ ደግ የደግ መጨረሻ ትመስላለች። እንደገባሁ ደስ በሚል ለሰላሳ ድምጽ «ምን ልቅዳልዎት?» አለችኝ። «መሉቲ»

ሰዎቹ ይጮሃሉ፤ ይስቃሉ፤ ሻልስ ይደንሳሉ፤ ዳንሱ መሀል ሴት ይለዋውጣሉ፤ የሴቶችን ቂጥ በእጃቸው መታ ያደርጋሉ። «ኢነአል አቡሽ! የቂጤን አደጋ ይስጥህ!» አረብኛ በብዙ ይናገራሉ፤ ግን ግማሾቹ ሀበሾች ናቸው የሱዳንን ሻልስ አምስት ጊዜ ያህል «ቢስ» እያሉ አስደገሙት። አንድ ስድስት ሴቶች አብረዋቸው እየጠጡ እየደነሱ ያስካካሉ «ሂድ! ኢነአል ዑምሽ!» ይላሉ «አንቺ ደሞ ትርጉሙን ሳታውቂ ዝም ብለሽ!» ይባባላሉ። እንዲህ ሲጫወቱ ሲደሰቱ ስመለከታቸው፤ የቀልድ አንዷን ሴት ወንዶቹ ለሁለት ያዙና ሁለት እጅዋን ጠምዝዘው አስገነባሏት።

«ልቀቁኝ እንግዲህ!» አለች። አምርራለች። እነሱ ግን ይስቃሉ። እንደኛው «ወይዘሮ ሙሉ ደሞ ምን ሆኑ?» እያለ እጄን ቀሚሷ ውስጥ ከተተና ቂጧን አሻሻት።

«ልቀቁኝ?» አለችና ጮኸች። ሰውየው እጄን ከቀሚሷ ስር አወጣና አሸተተው።

«እፍ! ይገማል» አለ አየሳቀ።

«ቆሻሻ አረብ!» አለችው። ተናደደ። ቁጭ ካሉት ሰዎች አንዱን ጠራና በአረብኛ ምናምን ነገረው። ሰውየው መጣና የተጠመዘዘ እጄን ተቀብሎ ያዘለት። እሷ ትፍጨረጨራለች። መዚቃው ይዘፍናል። ሰዎቹ እየደነሱ ይመለከታሉ። የያዝዋትን ሁለት ጓደኞቹን እንድ ነገር አላቸው። ሴትየዋን በደንብ አስገነባሏት። ቂጧን ገልቦ መታንታዋን ዝቅ አደረገ።

«ወይዘሮ ሙሉ እንግዲህ የኔና የርሶ ነገር አበቃ። እኔ ልሙት! ሁለተኛ አላናግሮትም» አለና «አክ!» ብሎ ቂጧ ውስጥ ተፋ።

እየሳቀ ለቀቁዋት። ሽምቅቅ አለች። ወለሉ ሳይ ወድቃ ፊቷን ደብቃ እዛው ቀረች። ሴቶቹ ፀጥ አሉ። መዚቃው ይዘፍናል። ወንዶቹ ይስቃሉ።

«እናትክን አረብ! እናትክን! እናትክን!» አለ ካጠገቢ። ዘወር ስል ባለመፋቂያው ሰውዬ ሳር ባርኔግውን በኃይል ወረወረና የተፋውን